

MUĞLA ÜNİVERSİTESİ

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

ARKEOLOJİ ANABİLİM DALI

DAMLİBOĞAZ II NO'LU MEZARIN SERAMİK BULUNTULARI

YÜKSEK LİSANS TEZİ

HAZIRLAYAN: SİNEM TÜRKOĞLU

DANIŞMAN: PROF. DR. ADNAN DİLER

OCAK, 2008

MUĞLA

MUĞLA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

ARKEOLOJİ ANABİLİM DALI

DAMLİBOĞAZ II NO'LU MEZARIN SERAMİK BULUNTULARI

HAZIRLAYAN: SİNEM TÜRKOĞLU

Sosyal Bilimler Enstitüsü'nce
“Yüksek Lisans”
Diploması Verilmesi İçin Kabul Edilen Tezdir.

Tezin Enstitüye Verildiği Tarih : 15.01.2008

Tezin Sözlü Savunma Tarihi : 17.12.2007

Tez Danışmanı : Prof. Dr. Adnan DİLER

Jüri Üyesi : Doç. Dr. Kaan İREN

Jüri Üyesi : Yrd. Doç. Dr. Abuzer KIZIL

Enstitü Müdürü
Prof. Dr. Aslan EREN

OCAK, 2008

MUĞLA

TUTANAK

Muğla Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nün/...../..... tarih ve sayılı toplantısında oluşturulan jüri, Lisansüstü Eğitim-Öğretim Yönetmeliği'nin maddesine göre, Arkeoloji Anabilim Dalı Yüksek Lisans öğrencisi Sinem TÜRKOĞLU'nun "Damlıboğaz II No'lu Mezarın Seramik Buluntuları" adlı tezini incelemiş ve aday/...../..... tarihinde saat 'da jüri önünde tez savunmasına alınmıştır.

Adayın kişisel çalışmaya dayanan tezini savunmasından sonra dakikalık süre içinde gerek tez konusu, gerekse tezin dayanağı olan anabilim dallarından sorulan sorulara verdiği cevaplar değerlendirilerek tezin olduğuna ile karar verildi.

Tez Danışmanı

Prof. Dr. Adnan DİLER

Üye

Doç. Dr. Kaan İREN

Üye

Yrd. Doç. Dr. Abuzer KIZIL

YEMİN

Yükseklisans tezi olarak sunduğum “Damlıboğaz II No’lu Mezarın Seramik Buluntuları” adlı çalışmanın, tarafımdan bilimsel ahlak ve geleneklere aykırı düşecek bir yardıma başvurulmaksızın yazıldığını ve yararlandığım eserlerin Kaynakça’da gösterilenlerden oluştuğunu, bunlara atıf yapılarak yararlanmış olduğumu belirtir ve bunu onurumla doğrularım.

SİNEM TÜRKOĞLU

YÜKSEKÖĞRETİM KURULU DOKÜMANTASYON MERKEZİ
TEZ VERİ GİRİŞ FORMU

YAZARIN

MERKEZİMİZCE DOLDURULACAKTIR.

Soyadı : TÜRKOĞLU

Adı : Sinem

Kayıt No:

TEZİN ADI

Türkçe : Damlıboğaz II No'lu Mezarın Seramik Buluntuları

Y. Dil : Pottery of Grave II in Damlıboğaz

TEZİN TÜRÜ: Yüksek Lisans

Doktora

Sanatta

Yeterlilik

O

O

O

TEZİN KABUL EDİLDİĞİ

Üniversite : Muğla Üniversitesi

Fakülte : Fen-Edebiyat Fakültesi

Enstitü : Sosyal Bilimler Enstitüsü

Diğer Kuruluşlar :

Tarih :

TEZ YAYINLANMIŞSA

Yayınlayan :

Basım Yeri :

Basım Tarihi :

ISBN :

TEZ YÖNETİCİSİNİN

Soyadı, Adı : Diler, Adnan

Ünvanı : Prof. Dr.

TEZİN YAZILDIĞI DİL : Türkçe

TEZİN SAYFA SAYISI:

TEZİN KONUSU (KONULARI) :

1. Damlıboğaz II No'lu Mezarın Seramik Buluntuları
- 2.
- 3.

TÜRKÇE ANAHTAR KELİMELER :

1. Geç Geometrik Dönem
2. Oryantalizan Dönem
3. Seramik
4. Karya Bölgesi

İNGİLİZCE ANAHTAR KELİMER: Konunuzla ilgili yabancı indeks, abstrakt ve thesaurus'ları kullanınız.

1. Late Geometric Period
2. Orientalising Period
3. Pottery
4. Caria Region

1- Tezimden fotokopi yapılmasına izin vermiyorum

O

2- Tezimden dipnot gösterilmek şartıyla bir bölümünün fotokopisi alınabilir

3- Kaynak gösterilmek şartıyla tezimin tamamının fotokopisi alınabilirO

Yazarın İmzası :

Tarih :/...../.....

İÇİNDEKİLER

	<u>Sayfa</u>
ÖNSÖZ	I
ÖZET	II
SUMMARY	III
ŞEKİLLER LİSTESİ	IV
LEVHALAR LİSTESİ	VI
KISALTMALAR LİSTESİ	IX
I. GİRİŞ	1
II. DAMLIBOĞAZ (HYDAİ)	6
III.1. Akropol	6
III.2. Sarıçay Yatağı	7
III.3. Nekropol	8
III. DAMLIBOĞAZ II NO'LU MEZARIN MİMARİSİ	9
IV. DAMLIBOĞAZ II NO'LU MEZARIN SERAMİK BULUNTULARI	11
IV.1. Formlar	11
IV.1.A. Kapalı Kaplar	14
IV.1.A.1. Oinokhoeler	14
IV.1.A.2. Amphoriskoslar	15
IV.1.A.3. Olpeler	16
IV.1.A.4. Lekythos	16
IV.1.B. Açık Kaplar	17
IV.1.B.1. Kraterler	17
IV.1.B.2. Skyphoslar	19
IV.1.B.3. Kuşlu Kâse – Kotyleler	19
IV.1.B.4. Kyliks	20

IV.1.B.5. Tabak-Meyvelikler (Yüksek Ayaklı Tabaklar)	20
IV.1.B.6. Pyksisler	21
IV.1.B.7. Fincanlar	21
IV.1.C. Kapak	22
IV.2. Bezeme	23
IV.2.A. Kapalı Kapların Bezemeleri	23
IV.2.B. Açık Kapların Bezemeleri	24
V. DAMLIBOĞAZ II NO.'LU MEZAR SERAMİKLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ	29
V. 1. Form Açısından Karşılaştırma	29
V. 1. Bezeme Açısından Karşılaştırma	37
VI. KRONOLOJİ SORUNU VE TARİHLEME	45
VII. SONUÇ	47
KAYNAKÇA	51
KATALOG	60
HARİTALAR	
ŞEKİLLER	
LEVHALAR	
ÖZGEÇMİŞ	

ÖNSÖZ

Milas'ın Damlıboğaz Köyü, 1960'lı yıllardan itibaren kaçak kazılarla yağmalanmış bir yerleşimdir, ancak 1999 yılından bugüne bölgede sürdürülen gelen yüzey araştırmaları ve 2000 yılında gerçekleştirilen kurtarma kazısı ile kaçak kazıların önüne geçilebilmiştir. Bölgede sürdürülen araştırmalara başkanlık eden, kaçak kazıların önüne geçebilmek adına büyük çabalar sarf eden, ayrıca Karya Bölgesi'nin çok az bilinen Geometrik ve Oryantalizan Dönemlerine ait çok önemli Damlıboğaz mezar buluntularını çalışmamıza izin vererek çalışmam sırasında bilgisini ve yardımını esirgemeyen sayın Hocam Prof. Dr. Adnan DİLER'e sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Tarafımdan çalışılan kaplar bugün için Milas Müzesi'nde korunmaktadır, Milas Müzesi'nde gerçekleştirdiğim çalışmam sırasında göstermiş olduğu ilgi ve yardımlarından ötürü Milas Müze Müdürü Erol Özen'e ve tüm müze çalışanlarına ve ayrıca seramik çizimlerini birlikte gerçekleştirdiğimiz arkadaşım Mehmet Gürbüzer'e teşekkür ederim.

ÖZET

Araştırmalara konu olan Karya kökenli Geometrik ve Oryantalizan malzeme, büyük çoğunluğunun kaçak kazılara bağlı olarak buluntu yerlerinin bilinmeyişi nedeni ile ilk üretim yeri, köken ve tarihleme konularında yardımcı olamamaktadırlar. Buna karşın, bu çalışmanın konusunu oluşturan Damlıboğaz II No'lu mezardan ele geçen seramik malzeme, bilimsel çalışmalarla elde edilmesi yanında özellikle aynı mezardan çok sayıda ve farklı türlerde kaplardan oluşması nedeniyle dönemin benzer sorunlarını aydınlatmada önemli bir yere sahiptir.

Bu çalışmada Damlıboğaz II No.'lu mezarda ele geçen 57 adet pişmiş toprak kap incelenmiştir. Kaplar, hamur, form ve bezemeleri bakımından Damlıboğaz kökenli olarak gösterilen Damlıboğaz dışında Beçin, Euromos, Labraunda, Yatağan gibi merkezlerde bulunan örneklerle, Attika, Adalar ve Güney Ionia üretimi kaplarla yakınlık gösterirler.

Hamur olarak bol mika içeren kaplar, oinokhoe, amphoriskos, olpe, lekythos, krater, skyphos, kotyle, kyliks, tabak, meyvelik, pyksis ve fincan formlarından oluşurular. Kapalı kapların bezenmesinde bezeme alanı olarak genelde boyun ve omuz alanı tercih edilirken, açık kaplarda bezeme kulplar arası alanda kalan panelde yer almaktadır. Kapların bezenmesinde genelde geometrik motifler tercih edilmiştir, bunun yanında çok az örnek üzerinde hayvan (kuş) figürleri ve doldurma motifleri yer alır.

Kaplar genel olarak Karya'da yabancı merkezlerin üretimlerinden etkilenilerek yaratılan özgün yerel üretim kaplar ile uyum içindedirler.

Çalışma sonucunda kapların form ve bezeme açısından değerlendirilmesi sonucu Geç Geometrik, Sub-Geometrik, Erken Oryantalizan ve Geç Oryantalizan Dönem üretimi oldukları yönünde öneriler getirilmiştir.

SUMMARY

The Carian basic Geometric and Orientalising material which is the main topic of the researches, couldn't help to be put in order to product time, origin and historical order because of the illegal excavations. After all, the material found from Grave II in Damliboğaz which is the topic of this research has an important position because, they are the results of the scientific researches and especially have an importance which is same tombs keeps lots of different materials and products and they are clarifying the same age problems.

In this study, 57 pots found from Grave II in Damliboğaz has been worked. These pots have some similarities with the Beçin, Euromos, Labraunda, Yatağan in order to clay, form and décor and also have similarities with Attica, Dodecanesse and South Ionia based pots in order to form and décor traditions.

Mika included clay based pots have different forms which are oinochoe, amphoriskos, olpe, lekythos, crater, skyphos, kotyle, kylix, plate, pyxis and cups. Although the decorating the closed pots necks and shoulders were used as a decorating area, open pots decorating the space between handles were used. Ornamentation at the pots mostly geometric shapes, animal (bird) shapes and filling motives were used.

Pots had a harmony with the local produced pots which influenced by the foreign based productions in Caria.

As a result of this study, evaluating the pots in order to form and décor factors, some suggestions submitted as these pots were produced in Late Geometric, Sub Geometric, Early Orientalising and Late Orientalising Periods.

ŞEKİLLER LİSTESİ

Şekil No

Şek.1	Sarıçay Vadisi, kalıntılar	
Şek.2	Damlıboğaz Gömüt II, plan ve kesit	
Şek.3a	Oinokhoe	(Oi1)
Şek.3b	Oinokhoe	(Oi2)
Şek.4	Oinokhoe	(Oi3)
Şek.5a	Amphoriskos	(Amp1)
Şek.5b	Amphoriskos	(Amp2)
Şek.6a	Amphoriskos	(Amp3)
Şek.6b	Amphoriskos	(Amp4)
Şek.7a	Amphoriskos	(Amp5)
Şek.7b	Amphoriskos	(Amp6)
Şek.8a	Olpe	(Ol1)
Şek.8b	Olpe	(Ol2)
Şek.8c	Olpe	(Ol3)
Şek.9a	Olpe	(Ol4)
Şek.9b	Olpe	(Ol5)
Şek.9c	Lekythos	(L1)
Şek.10a	Krater	(Kr1)
Şek.10b	Krater	(Kr2)
Şek 11a	Krater	(Kr3)
Şek 11b	Krater	(Kr4)
Şek 12a	Krater	(Kr6)
Şek 12b	Krater	(Kr8)
Şek 13a	Krater	(Kr9)
Şek 13b	Krater	(Kr10)
Şek 14a	Krater	(Kr11)
Şek 14b	Krater	(Kr12)
Şek.15a	Skyphos	(S1)
Şek.15b	Skyphos	(S2)
Şek.16a	Skyphos	(S3)

Şek.16b	Skyphos	(S4)
Şek.17a	Kotyle	(Ko1)
Şek.17b	Kotyle	(Ko1)
Şek.18a	Kotyle	(Ko2)
Şek.18b	Kotyle	(Ko3)
Şek.18c	Kotyle	(Ko4)
Şek.19a	Kotyle	(Ko5)
Şek.19b	Kylikis	(Ky1)
Şek.20a	Tabak	(T1)
Şek.20b	Meyvelik	(M1)
Şek.21a	Meyvelik	(M2)
Şek.21b	Meyvelik	(M3)
Şek.22a	Pyksis	(P1)
Şek.22b	Pyksis	(P2)
Şek.23a	Fincan	(F1)
Şek.23b	Fincan	(F2)
Şek.23c	Fincan	(F3)
Şek.23d	Fincan	(F4)
Şek.23e	Fincan	(F5)
Şek.24a	Fincan	(F6)
Şek.24b	Fincan	(F7)
Şek.24c	Fincan	(F8)
Şek.24d	Fincan	(F9)
Şek.24e	Fincan	(F10)
Şek.24f	Fincan	(F11)
Şek.24g	Fincan	(F12)
Şek.24h	Fincan	(F13)

LEVHALAR LİSTESİ**Levha No**

Lev. 1a	Damlıboğaz, Akropol, Surlar	
Lev. 1b	Damlıboğaz, Sarıçay Yatağı	
Lev. 2a	Damlıboğaz, Sarıçay Yatağı, kalıntılar	
Lev. 2b	Sarıçay Vadisi, kalıntılar	
Lev. 3	Damlıboğaz II no'lu mezar girişi	
Lev. 4	Damlıboğaz II no'lu gömüt, pişmiş toprak lahit	
Lev. 5a	Oinokhoe	(Oi1)
Lev. 5b-c	Oinokhoe	(Oi2)
Lev. 6	Oinokhoe	(Oi3)
Lev. 7a	Amphoriskos	(Am1)
Lev. 7b	Amphoriskos	(Am2)
Lev. 7c	Amphoriskos	(Am3)
Lev. 7d	Amphoriskos	(Am4)
Lev. 7e	Amphoriskos	(Am5)
Lev. 7f	Amphoriskos	(Am6)
Lev. 8a	Olpe	(Ol1)
Lev. 8b	Olpe	(Ol2)
Lev. 8c	Olpe	(Ol3)
Lev. 9a	Olpe	(Ol4)
Lev. 9b	Olpe	(Ol5)
Lev. 9c	Lekythos	(L1)
Lev. 10a	Krater	(Kr1)
Lev. 10b	Krater	(Kr2)
Lev. 10c	Krater	(Kr5)
Lev. 10d	Krater	(Kr6)
Lev. 10e	Krater	(Kr7)
Lev. 11a	Krater	(Kr9)
Lev. 11b	Krater	(Kr9)
Lev. 11c	Krater	(Kr10)
Lev. 12a	Krater	(Kr11)
Lev. 12b	Krater	(Kr11)

Lev. 12c	Krater	(Kr11)
Lev. 13a	Skyphos	(S1)
Lev. 13b	Skyphos	(S2)
Lev. 13c	Skyphos	(S3)
Lev. 13d	Skyphos	(S4)
Lev. 13e	Kotyle	(Ko1)
Lev. 13f	Kotyle	(Ko1)
Lev. 14a	Kotyle	(Ko2)
Lev. 14b	Kotyle	(Ko3)
Lev. 14c	Kotyle	(Ko4)
Lev. 14d	Kotyle	(Ko5)
Lev. 15a	Kylik	(Ky1)
Lev. 15b	Tabak	(T1)
Lev. 15c	Tabak	(T1)
Lev. 16a	Meyvelik	(M1)
Lev. 16b	Meyvelik	(M1)
Lev. 17a	Meyvelik	(M2)
Lev. 17b	Meyvelik	(M2)
Lev. 18a	Meyvelik	(M3)
Lev. 18b	Meyvelik	(M3)
Lev. 19a	Pyksis	(P1)
Lev. 19b	Pyksis	(P1)
Lev. 19c	Pyksis	(P2)
Lev. 19d	Pyksis	(P2)
Lev. 20a	Fincan	(F1)
Lev. 20b	Fincan	(F2)
Lev. 20c	Fincan	(F3)
Lev. 20d	Fincan	(F3)
Lev. 20e	Fincan	(F4)
Lev. 20f	Fincan	(F5)
Lev. 21a	Fincan	(F6)
Lev. 21b	Fincan	(F7)
Lev. 21c	Fincan	(F8)

Lev. 21d	Fincan	(F9)
Lev. 21e	Fincan	(F10)
Lev. 21f	Fincan	(F11)
Lev. 21g	Fincan	(F12)
Lev. 21h	Fincan	(13)
33a-b	Fincan	(K1)

KISALTMALAR LİSTESİ

Oi	: Oinokhoe
Amp	: Amphoriskos
Ol	: Olpe
L	: Lekythos
Tkt	: Tek kulplu testi
Kr	: Krater
S	: Skyphos
Ko	: Kotyle
Ky	: Kylix
T	: Tabak
M	: Meyvelik
P	: Pyxis
F	: Fincan
bkn.	: bakınız
Çiz:	: çizim
Har	: Harita
K	: Katalog
krş	: karşılaştırınız
Lev	: levha
Şek	: şekil
A.Ç.	: ağız çapı
K.Ç.	: kaide çapı
Y.	: yükseklik
m	: Metre

I. GİRİŞ

Damlıboğaz II No’lu Mezarın Seramik Buluntuları” başlığı adı altında sunulan bu çalışmada Muğla’nın Milas İlçesi, Damlıboğaz Köyü’nde 2000 yılında, Milas Müze Müdürlüğü’nün başkanlığında ve Muğla Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Arkeoloji Bölümü ile Milas Müzesi işbirliğinde gerçekleştirilen kurtarma kazısı sonucunda II No’lu mezardan ele geçen toplam 57 adet pişmiş toprak kap incelenmiştir. Bunlardan 56 tanesi pişmiş toprak tüm kap, biri ise kapaktır¹. Söz konusu mezar, kurtarma kazısı gerçekleştirilen ilk mezarın (I No’lu Mezar) hemen yanında gerçekleştirilen sondaj kazısı sonucu bulunmuş ve II No’lu Mezar olarak adlandırılmıştır. I No’lu mezar kaçak kazıcılar tarafından yağmalanmış olmasına rağmen, II No’lu mezar soyulmadan kurtarılmış ve ele geçen eserler Milas Müzesi’nde koruma altına alınmıştır.

Damlıboğaz (Hydai) antik kenti, güneybatı Anadolu’da eski çağlarda “Karya” olarak adlandırılan bölgede Sodra Dağı’nın batısında, Kaletepesi’nin eteğinde ve onun önünde uzayan Sarıçay Vadisi ve çevresinde konumlanır. Karya Bölgesi, Geometrik ve Oryantalizan Dönemlerde yarattığı kendine özgü sanatı ile 18. yüzyıldan beri araştırmacıların ilgisini çekmektedir. Kaçak kazı, yüzey araştırmaları ve bilimsel çalışmalar sonucu bölgede ele geçen söz konusu dönemlere ait çanak-çömlek her ne kadar çağdaş komşu kültürlerin etkilerini taşıdığı önerilmişse de bunların Karya’ya özgü oldukları ve burada üretildikleri genel olarak kabul edilmektedir.

Karya Bölge’sinde çok az sayıda bilimsel kazı yapılmasına bağlı olarak bu kazılarda ele geçen Geometrik ve Oryantalizan Dönemlere ait malzemenin kısıtlı olduğu bir gerçektir. Bu olgu ve özellikle kaçak kazılar sonucu ele geçen ve büyük bölümü yurt dışı ve yurt içindeki özel koleksiyonlara ve müzelere kazandırılan çok sayıda eserin buluntu yerinin kesin olarak bilinmeyişi ve bunların üretim yeri ve tarihleri konusunda ciddi sorunların da kaynağı olmuştur.

¹ Gerçekte mezar pişmiş toprak lahit, eğri bıçaklar, mızrak uçları, toka, fibula gibi bronz eserler ve farklı malzemedeki çok sayıda buluntu içermektedir. Diler, 2002, 226 vd.

Karya Bölgesi'nin Geometrik Dönem seramiklerini içeren en kapsamlı araştırma, C. Özgünel'in ilki 1979 yılında² ve ardından 2006 yılında yeni örneklerin de eklenmesiyle yeniden düzenlenerek yayınlanan çalışmalarıdır³; İ. Fazlıoğlu'nun doktora tezi⁴ kapsamında ele aldığı "Karya Oryantalizan Seramiği" çalışmasını ise aynı konu için en kapsamlı araştırma olarak gösterebiliriz. Karya Bölgesi'nin Geometrik Dönem seramikleriyle ilgili kapsamlı başka bir araştırma da M. Bulba tarafından doktora tezi⁵ kapsamında gerçekleştirilmiştir. Bu çalışmalarda M.Bulba, kendine özgü form ve bezemeleriyle Karya kökenli seramiklerin üretilmesinde rol oynayan etkileşimler ve tarihlemelerine ilişkin görüşlerine yer verilmiştir.

Karya Bölgesi'nde Geometrik ve Oryantalizan dönemlere tarihlenen buluntuların çok azı bilimsel kazılar sonucu ele geçmiştir. Bunlar Bodrum Yarımadası'nda Dirmil⁶, Lagina⁷, Stratonikeia⁸, Beçin⁹, Euromos¹⁰, Sinuri¹¹ ve Labraunda¹², dan gelmektedir. Bunlara ilişkin yayınlarda, araştırmacılar buluntu yerleri belli olan bu malzemelerin üretim merkezlerine ilişkin görüşlere yayınlarda yer vermemiş, örneklerin daha çok Attika ve Adalarla olan benzerliklerini dayanak göstererek tarihleme yoluna gitmişlerdir. Özgünel, Dirmil'de bulunmuş Geometrik kapların yerel üretim oldukları yönünde güçlü kanıtlar göstermiştir¹³. Karya Bölgesi'nde ele geçen ve yöresel özellikler gösteren kapların yerel üretim oldukları genel olarak kabul edilmektedir. Bilimsel kazılarla ele geçen bu seramikler dışında, Karya Bölgesi'nde 1960'lı yıllardan itibaren gerçekleştirilen kaçak kazılarda ele geçen çok sayıda eser yurt içi ve yurt dışındaki müze ve özel koleksiyonere

² Özgünel, 1979.

³ Özgünel, 2006

⁴ Fazlıoğlu, 1998.

⁵ Bulba, 2005.

⁶ Özgünel, 1976, 3 v.d.

⁷ Boysal, 1968, 63 v.d.

⁸ Boysal, 1987, 70.72.

⁹ Akarca, 1971, 1 v.d.

¹⁰ Özgünel, 1977, 8 v.d.

¹¹ Devambeze- Haspels, 1959, 15 v.d., Lev. 22.

¹² Jully, 1981, 9 v.d., Lev. 1.

¹³ Özgünel, 1976, 3 v.d.

kazandırılmıştır. Milas¹⁴, Bodrum, Fethiye¹⁵, İzmir¹⁶, Tire¹⁷, Bergama¹⁸, Afyon¹⁹, Edirne²⁰, Sadberk Hanım²¹ Müzelerinde, Yavuz Tatış²², Turgut Tokuş²³ ve Hasan Beden²⁴, Hüseyin Kocabaş²⁵ koleksiyonlarında Karya Bölgesi üretimi olan çok sayıda Geometrik ve Oryantalizan seramik yer almaktadır. Bunların dışında, başta Almanya²⁶ olmak üzere İngiltere²⁷, Hollanda²⁸, Yeni Zellanda²⁹, ABD ve İsviçre'de Karya Geometrik ve Oryantalizan Dönem seramikleri bulunmaktadır³⁰.

Yerel üretim oldukları kabul edilen Karya Geometrik ve Oryantalizan seramiklerin, Karya'da hangi atölye veya atölyelerde üretildiği ise bu güne kadar kesin olarak saptanamamıştır. Az sayıdaki merkezden gelen seramiklerin özellikle mezar buluntusu olarak ele geçmesi yanında üretim atölyelerine ilişkin somut verilerin olmayışı üretim merkezlerine yönelik sorunların boşlukta kalmasının başlıca nedenidir. Söz konusu tartışmada Karya buluntusu seramiklerin üretim yeri olarak başlangıçta Mylasa adres gösterilmişti³¹. Bugün ise bu seramiklerin üretim yerinin Damlıboğaz olduğu genel olarak kabul edilmektedir. Tarafımdan gerçekleştirilen bu çalışmada ele alınan seramikler de ilk defa toplu buluntu olarak, bilimsel bir kazıda ele geçmeleri

¹⁴ Bulba, 2007, 23-27.

¹⁵ Özgünel, 2000, 243-248.

¹⁶ Özkan, 1999, 30, sek. 47. v.d. - Fazlıoğlu, 1989, 1 v.d.

¹⁷ Evren, 1991, 193 v.d.

¹⁸ Özgünel, 2006, 41, Lev. XXIX c-c1 – İren, 2006, 451 vd.

¹⁹ Özgünel, 2006, 41-Evren, 2000, 4,15.

²⁰ Özgünel, 2006, 41.

²¹ Sadberk Hanım Müzesi, 2002 - Anlağan, 2005, 116 v.d.

²² Tatış Koleksiyonu, 2003, 36 v.d.

²³ Özgünel, 2004, 561 vd.

²⁴ Evren, 2000, 4.

²⁵ Özgünel, 1977, 8 v.d.

²⁶ Kassel Müzesi'nde yer alan eserler için bkz: Gercke, 1981, 28 v.d., Münster'dekiler için bkz: Stähler, 1978, 176 v.d., Würzburg için bkz: Lenz, 1997, 29 v.d., Mannheim için bkz: Stupperich, 1994, 33 v.d.

²⁷ Prag, 2000, 228 v.d.

²⁸ Hemelrijk, 1987, 33 v.d.

²⁹ Fazlıoğlu, 1998, 2.

³⁰ R.M. Cook, 1999 yılında yayınlanan makalesinde, Sub Geometrik Dönem ile başlayıp Oryantalizan ve Fikellura stillerinde yapılmış yüzün üzerinde Karya üretimi seramiğin listesini yayınlamıştır: Cook, 1999, 79 v.d.

³¹ Hemelrijk, 1987, 41.

yanında, Geç Geometrik Dönem'den Oryantalizan Dönem'e dek uzanan bir süreçteki seramik gelişimini izlemeye olanak tanınması nedeni ile büyük önem taşımaktadır.

Damlıboğaz, 1960'lı yıllardan itibaren kaçak kazılarla yağmalanmıştır. Damlıboğaz'ın yerleşik olduğu alan, Sarıçay (Kybersos) yatağı ve çevresidir. Sarıçay'ın eski yatağının 1953 yılında yer değiştirilmesinin ardından su yatağı ve köy yerleşiminin altındaki mezarlık alanı kaçak kazılarla yağmalanmıştır. Yukarıda sayılan müze ve koleksiyonlardaki eserlerin önemli bölümünün Damlıboğaz Köyü'ndeki kaçak kazılardan elde edildiğini güvenle söyleyebiliriz.

1982 yılında, Bodrum Sualtı Arkeoloji müzesi tarafından Damlıboğaz Köyü'ndeki nekropol alanında bir kurtarma kazısı yapılmıştır³². 1999 yılından itibaren Damlıboğaz, Sarıçay vadisi ve Pilavtepe'yi kapsayan bölgede (Harita 1) yüzey araştırmaları yapılmaya başlanmasının ve 2000 yılındaki kurtarma kazısının ardından kaçak kazılar büyük ölçüde engellenmiş ve bölgede koruma önlemleri artırılırken yüzey araştırmalarına dayalı bilimsel sonuçlar alınmaya başlanmıştır³³.

Damlıboğaz ve çevresi yalnızca Geometrik ve Oryantalizan dönem arkeolojik buluntularıyla ön plana çıkan bir bölge değildir. Milas Müzesi'nde saklanan ve Eski Tunç Çağı'na tarihlenen kapların da buluntu yeri Damlıboğaz'dır³⁴. Bugün Milas Müzesi'ndeki Orta ve Erken Tunç Çağı'ndan kalma el yapımı gaga ağızlı testilerin de Damlıboğaz, Sarıçay yatağından çıkarıldıkları kabul edilmektedir³⁵. Pilavtepe'de ise Geç Miken Dönemi'ne ait malzemeler ele geçmiştir. Pilavtepe, özellikle tepe üzerinde izlenen ve uzun bir kullanım sürecinin sonucu olan yerleşim katmanları ile Sarıçay Ovası'nda Eski Tunç Çağı ile Miken Dönemi arasındaki M.Ö. II. Bin yılın boşluğunu dolduracak önemli bir yerleşmedir³⁶. Bölgede yerleşim M.Ö. III. Bin yılda başlayıp

³² Bu kurtarma kazısı sonucu ele geçen seramikler bugün için Bodrum Sualtı Arkeoloji Müzesi depolarında saklanmaktadır, ancak toplu olarak bu eserlerin bir yayını yapılmamıştır.

³³ Diler, 2004, 140.

³⁴ Söz konusu Eski Tunç Çağı kapları da Yüksek Lisans Tezi olarak E. Gülseven tarafından çalışılmıştır, bkn: Gülseven, 2002, 1 vd.

³⁵ Diler, 2002, 225.

³⁶ Diler, 2004, 141.

Bizans Dönemi'ne dek sürmüştür³⁷. Bu nedenle burada sürdürülecek olan çalışmalar, tarihi boşlukların somut verilerle kanıtlanması bakımından büyük bir önem taşımaktadır.

Damlıboğaz II No'lu mezardan ele geçen seramiklerin değerlendirildiği bu çalışmada malzemenin tanımlanmasının yanı sıra etkileşimlerin ortaya konması, eserlerin tarihlendirilmesi ve bununla bağlantılı olarak mezarın kullanıldığı sürecin tespit edilmesi amaçlanmaktadır. Bu bölümde sunulan genel bilgilerin ardından, II. Bölümde Damlıboğaz (Hydai) kalıntıları hakkında genel bilgiler aktarılacak ve akropol, Sarıçay ovası ve nekropol alanındaki çalışmalar sonucunda elde edilen bilgilere yer verilecektir. III. Bölümde bu çalışmada ele alınan seramiklerin ele geçtiği II No'lu mezarın mimarisi ve gömü gelenekleri hakkında bilgilere yer verilecektir. IV. Bölümde II No'lu mezardan ele geçen seramiklerin form ve bezemeleri açısından tipolojik değerlendirmeleri yapılmıştır. Bu bölümde açık ve kapalı olarak kendi aralarında ikiye ayrılarak form ve bezeme özellikleriyle değerlendirilen kaplar formlarına göre isimlendirilmiş ve sırayla numaralandırılmıştır. V. Bölümde ise kapların genel değerlendirilmesi yapılmış, form ve bezeme özellikleri açısından karşılaştırmalara yer verilmiş ve tarihlendirilmeleriyle ilgili öneriler getirilmiştir. VI. Bölümde Karya üretimi Geç Geometrik ve Oryantalizan çanak-çömleğin kronolojik sorunları üzerine görüşlere yer verilmiş ve Damlıboğaz seramiklerinin bu tarihlemedeki yeri belirlenmeye çalışılmıştır. Katalog bölümünde eserlerin detaylı tanımları yapılmış, ölçüleri, renk tanımları, form ve bezeme özellikleri ayrı ayrı tanımlanmıştır.

³⁷ Fazlıoğlu, 1998, 2 ve d.n. 7.

II. DAMLIBOĞAZ (HYDAI)

Damlıboğaz (Hydai) antik yerleşimi, Muğla İli, Milas İlçesi'nin kuş uçuşu 8 km. uzağında, Sodra Dağı'nın batısındaki aynı adı taşıyan köyün yaslandığı Kale Tepesi ile bunun doğusundaki Sarıçay (Kybersos) yatağı ve çevresindeki alanda yerleşiktir³⁸. M.Ö. 5. yüzyılda Delos Birliği'nde adı Kydae olarak geçen kent, daha sonra sympolity anlaşması ile Mylasa'ya dâhil edilmiştir. Kentte aynı tapınak içinde Apollon ve Artemis'e tapınılmıştır. Eski adı Kybersos olan Sarıçay Nehri de tanrısallaştırılmış ve paraların üzerinde nehir-tanrı şeklinde tasvir edilmiştir³⁹. Kenti oluşturan farklı dönemin farklı amaçlara yönelik kalıntıları Akropol, Sarıçay Yatağı ve Nekropol alanında yer almaktadır.

II.1. Akropol

Antik kentin akropolü, köyün yaslandığı tepe üzerindedir. Kale Tepesi denilen bu yer, kuzeyde Kaleboğazı'nın dere vadisi, güneyde ise Gökgedik Tepesi ile sınırlanır. Sarıçay Vadisi'nden yaklaşık 150–160 m. yükseklikteki akropol, dört yönde surlarla çevrelenmiştir (Lev. 1a). Surlar, Bodrum Yarımadası doruklarındaki Leleg yerleşimlerine özgü “halka sur” denilen türden ve tepeyi dairesel şekilde saran kuru duvar tekniğinde, büyüklükleri yarım metreden daha az olan iri ve daha küçük boyutlardaki yığma moloz taşlardan oluşturulmuştur. Surların en iyi korunan bölümü kuzey kesimde izlenir; burada korunan yükseklik 3 – 3.50 m.ye kadar ulaşmaktadır. Akropolde surlarla çevrelenen alan içindeki kalıntılar 1960–1970 yılları arasında önce alanın taş ocağı olarak kullanımı, arkasından işletilen boksit madenleri nedeniyle büyük ölçüde yok edilmiştir. Bugün için akropolde önemli bir yerleşimin varlığına işaret edecek kalıntılar görülmemektedir⁴⁰.

³⁸ Diler, 2002, 225.

³⁹ Bean, 1971, 50.

⁴⁰ Diler, 2002, 226. Alanda yapılan tahribatların bunda önemli bir etkisi olduğunu söyleye biliriz.

II.2. Sarıçay Yatağı

Sarıçay'ın sularını taşıyan kanalın 1953 yılında açılmasıyla Damlıboğaz'ın erken kalıntıları ortaya çıkmıştır, bu kalıntılar bugün için de görülebilmektedir (Lev. 1b–2a). Kentin Tunç Çağı nekropolünün, Sarıçay yatağında, bugünkü köyün 600–700 m. kadar kuzeyinde yer aldığı, burada kaçak kazıcılar tarafından tahrip edilmiş ve yağmalanmış pithos gömüler vasıtasıyla saptanmıştır. Milas Müzesi'nde sergilenen ve depoda korunan Eski Tunç Çağı seramiklerinin büyük bir kısmının buradan geldiği savlanmaktadır⁴¹.

Köy önünden başlayıp, kanal boyunca en az 300 m. uzunluğundaki bir alanda izlenen bugünkü yürüme tabanının 6 m. kadar daha aşağısında yer alan yapı duvarlarının, yapılan çalışmalar sonucu Geç Geometrik Dönem'den M.Ö. 4. yüzyıla dek süren dönemi içeren farklı evrelere ait oldukları yüzey araştırması ve kurtarma kazıları verileriyle kesinlik kazanmıştır. Bu duvarların içerisinde en eski kalıntı, oval/apsisli yapıya ait olanıdır (Lev. 2b). Doğu-batı uzunluğunca süren 5 m.lik bölümü açığa çıkarılmış olan yapı, temel düzeyinde ancak birkaç taş sırası yüksekliğince korunabilmiştir. Kalıntının duvar kalınlığı 0,50 m. iç genişliği ise 3 m. kadardır (Şek. 1a). Oval yapıda üst yapıyı taşıyan ahşap oturtma yuvası da mekân içinde korunmuştur. En geç döneme tarihlendirilen yapı kalıntısı ise yürüme tabanının yaklaşık 1 m. altında açığa çıkarılmıştır. 3.80 m. genişliğindeki bölümü açığa çıkarılmış olan bir sokağı sınırlamaktadır (Şek. 1a) ve bu duvar ve sokak tarihlendirilebilir parçalar ışığında M.Ö. 4. yüzyıldandır⁴².

Damlıboğaz Köyü'nün önündeki ovada 1970 yıllarında yerinde duran kalıntılar olasılıkla Hydai antik kentinde tapınım görmüş olan Apollon ve Artemis'e ait tapınağın kalıntılarıydı⁴³; ancak bugün için bu kalıntılardan geriye hiçbir şey kalmamıştır.

⁴¹ Diler, 2002, 229 – Diler, 2003, 147.

⁴² Diler, 2002, 228–229.

⁴³ Bean, 1971, 50.

II.3. Nekropol

Bugünkü Damlıboğaz Köyü'nün yerleşik olduğu alan Geometrik ve Oryantalizan yerleşimin nekropol alanıdır (Harita 2). Kaletepesi'nden başlayıp doğuya doğru devam eden yamaç üzerinde kaya oygu oda mezarlar yerleşiktir. Özellikle aile mezarı olarak kullanıma uygun olan bu örnekler, Tunç Çağı nekropolünün bulunduğu yerin aksine nekropol alanı ovada değil, akropolün yaslandığı tepe eteğinde yerleşiktir. Yapılan sondaj kazıları sonucu köyün bugün yerleşik olduğu alan içindeki boş arazilerde yüzey toprağının yaklaşık 0.50–1.50 m. altında taş örgü mezarlar ve pithos mezarlar da açığa çıkarılmıştır. Buluntulardan, burada yer alan mezarların Geç Geometrik Dönem'den M.Ö. 4. yüzyıla dek kullanıldıkları saptanmıştır⁴⁴.

Damlıboğaz'da sınırlı bilimsel kazılara karşın, geniş bir alanda kaçak kazılarla tahribat yapılmıştır. Yurt içi ve yurt dışındaki müzeler ve özel koleksiyonlara kazandırılan Geometrik ve Oryantalizan seramikler, bu nekropol alanından kaçak kazılarla ele geçirilmiştir. 1982 yılında gerçekleştirilen kazının sonuçlarını içeren bir yayın henüz yapılmamıştır⁴⁵, ancak 2000 yılında gerçekleştirilen kurtarma kazısı ile ilgili ön araştırma sonuçları yayınlanmıştır ve yayınlar ışığında mezar mimarisi hakkında bilgiye sahibiz.

⁴⁴ Diler, 2007, 3.

⁴⁵ Söz konusu yayın Damlıboğaz araştırmaları başkanı A.Diler ve Kurtarma kazılarını gerçekleştiren Bodrum Sualtı Arkeolojisi Müzesi uzmanlarından B. Berkaya tarafından gerçekleştirilecektir.

III. DAMLIBOĞAZ II NO'LU MEZAR MİMARİSİ

Damlıboğaz II No'lu mezar, köy merkezinde, köy camisinin batı yanında yer almaktadır. Kaçak kazı ile tahrip edilen ilk mezar cami arkasından batıya doğru geçirilen yol yapımı sırasında köylüler tarafından fark edilmiş ve kaçak kazı ile yağmalanmış mezarın kurtarma kazısı sırasında saptanmıştır. Mezar odası I No'lu gömütün bulunduğu kayalık alanda olası başka bir örneğin bulunabileceği düşüncesiyle gerçekleştirilen sondaj çalışması sonucunda ilk örneğin yaklaşık 5 m. kuzeyinde saptanmıştır.

Gömüt girişi 1,70x1,28 m. kadardır (Şek. 2). Küçük boyutlu (uzunlukları ve genişlikleri 0,20–0,30 m.yi geçmeyen) taş yığıntıları, girişi çökmelere karşı korumak ve bu sayede mezar girişinin bulunmasını engelleyecek şekilde tasarlanmıştır (Lev. 3). 0,85 m. yüksekliğinde ve tabanda yaklaşık aynı genişlikteki kapı açıklığı, burada da iri taşlarla örülerek kapatılmıştır. Gömüt odası yerli kayaya oyulmuş 8,00x5,50 m. boyutlarında tek bir odadan oluşmaktadır. Girişle aynı eksen üzerinde olan koridor ve bunun her iki yan tarafında ve karşısında platformlar yer alır. Girişin karşısındaki platform, yandakilerden daha yüksek yapılmıştır. Mezar odası doğu-batı doğrultusunda uzayan dikdörtgen bir şekildedir. Platform genişlikleri 2–2,20 m. koridor genişliği 1,00–1,20 m. kadardır. İlk örnekte olduğu gibi burada da ölüler platform üzerindeki – altta taşlarla desteklenen- kayrak taşları üzerine yatırılmıştır. Gömütün en uzak köşesinde, batı platformun kuzey kısa kenarında, bu uygulamanın en iyi örneği korunabilmiştir. Burada platform genişliğine ulaşan 2,20 m. uzunluğunda, 0,60–0,50 m. ölçülerinde kayrak taşları üzerine ölüler, başları koridora gelecek şekilde yerleştirilmiştir. İçeri sızan kireçli suların tahribiyle ufalanan kemikler koridorun kuzeyindeki kayrak taşının orta kesimine kümelenmiştir. Öyle anlaşılıyor ki ölü yastığı olarak kullanılan taşlar burada kemiklerin aşağıya akmasını önlemiştir. Gerek kuzey gerekse güney platformu üzerinde *in-situ* şeklinde günümüze ulaşan örnekler kayrak taşlarının bazen alttan desteklenmeksizin doğrudan platform tabanına oturtulduğunu da

göstermektedir. Bu uygulama gömütün daha sonraki kullanımları sırasında gerçekleştiği izlenimini uyandırmaktadır; gömütün ilk kullanımındaki normal uygulamaya göre batı platformu üzerindeki ancak tek örnekle izleyebildiğimiz gibi ölü yatakları alttaki taşlar üzerine oturtuluyordu.

Platformlar üzerine dağılmış olan ve yaklaşık aynı boyutlardaki moloz taşlar gerçekte bir zamanlar ölü yataklarına destek amacıyla işlevlendirilmiş olmalıydı. Gömüt-II'de ilginç bir veri de pişmiş toprak bir lahdin bulunmasıdır (Lev. 4)⁴⁶. Güney platformun üzerine konulan pişmiş toprak lahit 1,63x0,48 m. boyutlarında ve 0,63 m. yüksekliğinde bir tekne ve üzerindeki bir kapaktan oluşur. Ayaklı olan lahit, gövdesindeki kırıklar nedeniyle Antik Çağ'da kenetlerle bağlanarak onarılmıştır. Gömülere ait kemikler gömüt içine sızan kireçli su nedeniyle büyük ölçüde tahrip olmuş, hatta yok olmuştur. Günümüze ulaşan kemiklerin büyük bölümü kol ve bacak gibi uzuvlara ilişkindir. Batı platformunda üç, kuzey platformunda iki, güney platformunda ise bir ölü başları koridora gelecek şekilde yerleştirilmiştir. Güney platformunda doğrudan platform tabanı üzerine oturtulan ölü yatağı üzerine ise bir ölünün başının gömüt duvarına gelecek şekilde yerleştirildiği kazı sonuçları ile anlaşılmaktadır⁴⁷.

⁴⁶ Mausollos öncesinde gömüt odasında pişmiş toprak lahit içinde gömülme uygulamasının en eski örneği Bodrum Yarımadası'nda Geç Protogeometrik Dönem'e tarihlenen Dirmil (Müsgebi)'de görülmektedir; karşılaştırmak için Bass, 1963, 355 vd.: Özgünel, 2006, 20 vd.

⁴⁷ Diler, 2002, 227-228.

IV. DAMLIBOĞAZ II NO'LU MEZARLARIN SERAMİK BULUNTULARI

2000 yılında gerçekleştirilen kurtarma kazısı sonucu ele geçen ve bugün Milas Müzesi'nde bir kısmı teşhirde bir kısmı da müze deposunda korunan Damlıboğaz kapları üzerinde yapılan inceleme sonucu: kapların tümünün çark yapımı olduğu, mika özlü hamura sahip olduğu belirlenmiştir. Kapların hamur rengi devetüyünden kahverengiye değişen çeşitliliktedir⁴⁸; kendi hamuru renginde ya da beyaz astarlıdır. Bezeme renkleri de turuncudan siyaha değişen renklerdedir. Bu özellikleri ile genel olarak Karya Bölgesi üretimi kaplara yakınlık gösterirler.

IV.1. Formlar

Formlar, biçimsel yönden iki ana bölümde ele alınabilir: Kapalı ve açık kaplar. Kapalı kaplar: oinokhoe, amphoriskos ve olpelerden oluşur. Toplam on beş kapalı kaptan üç tanesi oinokhoe, altı tanesi amphoriskos, beş tanesi olpe, bir tanesi de lekythos formundadır.

Oi1- Oinokhoe, Milas Müzesi Env. No. 2779 (K1-Şek.3a-Lev.5a)

Oi2- Oinokhoe, Milas Müzesi Env. No. 2794 (K2-Şek.3b-Lev.5b-c)

Oi3- Oinokhoe, Milas Müzesi Env. No. 2762 (K3-Şek.4-Lev.6)

Amp1- Amphoriskos, Milas Müzesi Env. No. 2804 (K4-Şek.5a-Lev.7a)

Amp2- Amphoriskos, Milas Müzesi Env. No. 2764 (K5-Şek.5b-Lev.7b)

Amp3- Amphoriskos, Milas Müzesi Env. No. 2785 (K6-Şek.6a-Lev.7c)

Amp4- Amphoriskos, Milas Müzesi Env. No. 2758 (K7-Şek.6b-Lev.7d)

Amp5- Amphoriskos, Milas Müzesi Env. No. 2773 (K8-Şek.7a-Lev.7e)

Amp6- Amphoriskos, Milas Müzesi Env. No. 2790 (K9-Şek.7b-Lev.7f)

⁴⁸ Bu satırların yazarı, seramik araştırmalarında renk tanımlamalarında genelde Munsell kataloğunun kullanıldığını bilincindedir, ancak çalışılan seramiklerin tümü için Munsell kataloğundan yararlanılması, yazarın dışında kimi sebeplerden gerçekleştirilememiştir.

- O11- Olpe, Milas Müzesi Env. No. 2771 (K10-Şek.8a-Lev.8a)
 O12- Olpe, Milas Müzesi Env. No. 2759 (K11-Şek.8b-Lev.8b)
 O13- Olpe, Milas Müzesi Env. No. 2770 (K12-Şek.8c-Lev.8c)
 O14- Olpe, Milas Müzesi Env. No. 2756 (K13-Şek.9a-Lev.9a)
 O15- Olpe, Milas Müzesi Env. No.2807 (K14-Şek.9b-Lev.9b)
 L1- Lekythos, Milas Müzesi Env. No. 2798 (K15-Şek.9c-Lev.9c)

Açık kaplar: Krater, skyphos, kotyle, kyliks, tabak, meyvelik, pyksis ve fincanlardan oluşur. Toplam kırk bir adet açık kaptan on iki tanesi krater, dört tanesi skyphos, beş tanesi kotyle, bir tanesi kyliks, bir tanesi tabak, üç tanesi meyvelik, iki tanesi pyksis, on üç tanesi fincan formundadır.

- Kr1- Krater, Milas Müzesi Env. No. 2768 (K16-Şek.10a-Lev.10a)
 Kr2- Krater, Milas Müzesi Env. No. 2809 (K17-Şek.10b-Lev.10b)
 Kr3- Krater, Milas Müzesi Env. No. 2812 (K18-Şek.11a)
 Kr4- Krater, Milas Müzesi Env. No. 2808 (K19-Şek.11b)
 Kr5- Krater, Milas Müzesi Env. No. 2760 (K19-Şek.11b)
 Kr6- Krater, Milas Müzesi Env. No. 2816 (K21-Şek.12a-Lev.10d)
 Kr7- Krater, Milas Müzesi Env. No. 2817 (K22-Lev.10e)
 Kr8- Krater, Milas Müzesi Env. No. 2815 (K23-Şek.12b)
 Kr9- Krater, Milas Müzesi Env. No. 2775 (K24-Şek.13a-Lev.11a-b)
 Kr10- Krater, Milas Müzesi Env. No. 2793 (K25-Şek.13b-Lev.11c)
 Kr11- Krater, Milas Müzesi Env. No. 2763 (K26-Şek.14a-Lev.12a-c)
 Kr12- Krater, Milas Müzesi Env. No. (K27-Şek.14b)
 S1- Skyphos, Milas Müzesi Env. No. 2797 (K28-Şek.15a-Lev.13a)
 S2- Skyphos, Milas Müzesi Env. No. 2810 (K29-Şek.15b-Lev.13b)

- S3- Skyphos, Milas Müzesi Env. No. 2811 (K30-Şek.16a-Lev.13c)
- S4- Skyphos, Milas Müzesi Env. No. 2796 (K31-Şek.16b-Lev.13d)
- Ko1- Kotyle, Milas Müzesi Env. No. 2802 (K32-Şek.17a-b-Lev.13e-f)
- Ko2- Kotyle, Milas Müzesi Env. No. 2801 (K33-Şek.18a-Lev.14a)
- Ko3- Kotyle, Milas Müzesi Env. No. 2788 (K34-Şek.18b-Lev.14b)
- Ko4- Kotyle, Milas Müzesi Env. No. 2772 (K35-Şek.18c-Lev.14c)
- Ko5- Kotyle, Milas Müzesi Env. No. 2799 (K36-Şek.19a-Lev.14d)
- Ky1-Kylix, Milas Müzesi Env. No. 2766 (K37-Şek.19b-Lev.15a)
- T1- Tabak, Milas Müzesi Env. No. 2777 (K38-Şek.20a-Lev.15b-c)
- M1- Meyvelik, Milas Müzesi Env. No. 2787 (K39-Şek.20b-Lev.16a-b)
- M2- Meyvelik, Milas Müzesi Env. No. 2795 (K40-Şek.21a-Lev.17a-b)
- M3- Meyvelik, Milas Müzesi Env. No. 2757 (K41-Şek.21b-Lev.18a-b)
- P1-Pyxis, Milas Müzesi Env. No. 2781 (K42-Şek.22a-Lev.19a-b)
- P2-Pyxis, Milas Müzesi Env. No. 2780 (K43-Şek.22b-Lev.19c-d)
- F1- Fincan, Milas Müzesi Env. No. 2814 (K44-Şek.23a-Lev.20a)
- F2- Fincan, Milas Müzesi Env. No. 2819 (K45-Şek.23b-Lev.20b)
- F3- Fincan, Milas Müzesi Env. No. 2778 (K46-Şek.23c-Lev.20c-d)
- F4- Fincan, Milas Müzesi Env. No. 2789 (K47-Şek.23d-Lev.20e)
- F5- Fincan, Milas Müzesi Env. No. 2791 (K48-Şek.23e-Lev.20f)
- F6- Fincan, Milas Müzesi Env. No. 2792 (K49-Şek.24a-Lev.21a)
- F7- Fincan, Milas Müzesi Env. No. 2784 (K50-Şek.24b-Lev.21b)
- F8- Fincan, Milas Müzesi Env. No. 2782 (K51-Şek.24c-Lev.21c)
- F9- Fincan, Milas Müzesi Env. No. 2767 (K52-Şek.24d-Lev.21d)
- F10- Fincan, Milas Müzesi Env. No. 2774 (K53-Şek.24e-Lev.21e)
- F11- Fincan, Milas Müzesi Env. No. 2765 (K54-Şek.24f-Lev.21f)
- F12- Fincan, Milas Müzesi Env. No. 2783 (K55-Şek.24g-Lev.21g)

F13- Fincan, Milas Müzesi Env. No. 2786 (K56-Şek.24h-Lev.21h)

Açık ve kapalı kaplar dışında muhtemelen kapalı bir kaba ait olabilecek tutamak yerinde kuş motifi yer alan bir kapak bulunmaktadır.

K1- Kapak, Milas Müzesi Env. No. 2767 (K57-Şek.25-Lev.22a-b)

IV.1 A. Kapalı Kaplar:

VI.1.A.1. Oinokhoeler

Karya Bölgesi'nden ele geçen buluntular arasında sayıca en çok bulunan kaplar arasında oinokhoe formunun bulunmasına karşın, Damlıboğaz mezar buluntuları arasında bu form yalnızca üç örnek ile temsil dilmektedir. İlk iki örnekte ortak olan özellikler formun kısa ve basık olmasıdır, buna karşın İlk örnek (Oi1) yonca ağızlı olmasına rağmen, diğeri (Oi2) yuvarlak bir ağza sahiptir, üçüncü örnek (Oi3) ise diğerlerine göre uzundur ve kulpun gövdeye birleştiği omuz gövdenin en geniş yeri olarak karşımıza çıkmaktadır.

Birinci örnek (Oi1, K1, Şek.3a, Lev.5a) yonca ağızlı, silindirik boyunlu, küresel basık gövdeli ve alçak halka kaidelidir. Ağız kenarından başlayan kulp, hafif yükselir ve karnın üzerine bağlanır.

Oi2 (K2, Şek.3b, Lev.5b-c) yuvarlak ağızlı, uzun silindirik boyunlu, küresel basık gövde, halka kaidelidir. Ağız kenarından başlayan kulp, hafif yükselir ve omuza bağlanır. Boyun – omuz geçişi diğer örneğe göre daha belirgin, karnın ise daha şişkindir.

Oi3 no'lu örnek (K3, Şek.4, Lev. 6), dışa taşkın ağız, dik, silindirik boyun, geniş küresel gövde, düz dip ve ağız hafif aşan, omza birleşen tek kulba sahiptir; boyun-omuz geçişi belirgindir.

IV.1.A.2. Amphoriskoslar

Damlıboğaz buluntuları arasında yer alan toplam 6 adet amphoriskos, 8 ile 11 cm arasında değişen boyutları ile küçük kaplardır. Tümünde küresel gövde, geniş ağız ve dar kaide ortak özellikler olarak karşımıza çıkmaktadır.

Amp1 no'lu örnek (K4, Şek.5a, Lev.7a), dik ve düz kenarlı dudaklı, dik boyunlu, küresel gövdeli ve düz diplidir, 2 dikey kulp boyundan çıkar ve karnın hemen üst noktasına birleşir.

Amp2 (K5, Şek.5b, Lev.7b), form olarak Amp1 ile benzer, sadece boyut olarak biraz daha büyüktür; dik ve düz kenarlı dudaklı, dik boyunlu, küresel gövdeli ve düz diplidir, 2 dikey kulp boyundan çıkar ve karnın üst noktasına birleşir.

Amp3 (K6, Şek.6a, Lev.7c) ise hafif dışa çekik ağız, silindirik, dik boyun, şişkin küresel gövde, alçak halka kaide ve omuzdan çıkan ve karna bağlanan 2 dikey kulpa sahiptir. Ağızın hemen altında ve omuzda ikişer adet sığ yiv bulunur ve bu özelliği ile diğer örneklerden ayrılmaktadır.

Amp4 (K7, Şek.6b, Lev.7d) dik ve düz kenarlı dudaklı, dik boyunlu, küresel gövdeli, halka kaidelidir. 2 dikey kulp boyundan çıkar ve karnın üst noktasına birleşir. Boyun-omuz geçişi bir silme ile belirginleştirilmiş ve bu özelliği ile gruptaki diğer örneklerden ayrılır.

Amp5 (K8, Şek.7a, Lev.7e) no'lu örnek dik ağızlı, dik boyunlu, küresel gövdeli, düz diplidir, ağızın hemen altından başlayan 2 dikey kulp, gövdeye birleşir. Diğer örneklerden ayıran özelliği, kulpların ağızın hemen altından başlamasıdır.

Amp6 (K9, Şek.7b, Lev.7f) ise hafif dışa taşkın ağızlı, iç bükey profilli boyun, küresel gövde, düz diplidir, boyundan başlayan dikey iki kulp, karna birleşir. Dışa taşkın ağız diğerlerinden ayıran özelliğidir.

IV.1.A.3. Olpeler

Beş örnek de dışa taşkın geniş ağızlı, ovoid gövdelidirler. O12 ve O13 dışında diğer üç olpe düz diplidir, O12 ince halka kaideli, O13 ise halka kaidelidir.

O11 (K10, Şek.8a, Lev.8a), hafif dışa çekik ağızlı, armut gövdeli, düz diplidir, ağızdan çıkan tek dikey kulp, hafif ağız aşır, gövdeye birleşir, gövde kaideye yakın alt kesimde en geniştir.

O12 (K11, Şek.8b, Lev.8b), hafif dışa çekik ağızlı, kısa boyunlu, geniş gövdeli, ince halka kaideli, ağızdan çıkan dikey tek kulp, gövdeye birleşir, O13 ile birlikte diğer üç örneğe göre daha büyük boyutludur ve O13' e nazaran daha şişkin bir gövdeye sahiptir.

O13 ise dar ağız, kısa kalın boyun, ovoid gövde, halka kaidelidir, dikey tek şerit kulp, ağızdan çıkıp omza birleşir. O12 gibi diğer üç örnekten daha büyük boyutludur.

O14, dar ağız, kısa boyun, armut gövde, düz diplidir, ağızdan çıkan tek dikey kulp, hafif ağız aşır yükselir ve gövdeye birleşir. Diğer üç örneğe nazaran ağız daha düz yapılmıştır.

O15 no'lu örnek, geniş ağızlı, kısa kalın boyunlu, ovoid gövdeli, düz diplidir, ağızdan çıkan tek dikey kulp, hafif ağız aşır, gövdeye birleşir (K14, Şek.9b, Lev.9b).

IV.1.A.4. Lekythos

Damlıboğaz mezar buluntuları içinde lekythos formu, tek bir örnekle temsil edilmektedir (L1). Dışa doğru genişleyen ağız, dar kısa boyun, geniş gövde, düz diplidir, gövde, karnın en geniş olduğu kulpun gövdeye birleştiği alt kesimde keskin bir açıyla aşağı doğru daralmakta ve kaideye birleşmektedir (K15-Şek.9c-Lev.9c).

IV.1.B. Açık Kaplar

IV.1.B.1. Kraterler

Damlıboğaz II no'lu mezar buluntuları içerisinde kraterler, 12 örnekle en fazla sayıda temsil edilen guruplardan bir tanesini oluştururlar. Kraterler, genel olarak geniş ağızlı, derin gövdelidirler. Kulp yapıları ve kaideleri bakımından farklı özellikler gösterirler.

Kr1 no'lu örnek, geniş ağızlı, derin gövdeli, yarım ince konik kaidelidir, gövdeye dik olarak tutturulmuş yatay 2 kulpa sahiptir, kulpun gövdeye birleştiği üst kesim, gövdenin en geniş olduğu yerdir (K16-Şek.10a-Lev.10a).

Kr2 no'lu örnek, içe çekik ağızlı, derin küresel gövde, konik kaidelidir, kulplar iki katlıdır ve ağızdan başlayıp gövdeye birleşir, koçbaşı görünümünde 3 dilimli 2 dikey kulpa sahiptir (K17-Şek.10b-Lev.10b).

Kr3 geniş dik ağız tablalı, geniş gövdeli, halka kaidelidir, iki yatay burmalı kulp, gövdeye en geniş olduğu yerde birleşir (K18-Şek.11a). Kr5 (K19-Şek.11b), Kr6 (K21-Şek.12a-Lev.10d) ve Kr7 (K22-Lev.10e) numaralı örneklerle form olarak benzerdir.

Kr4 no'lu örnek, geniş ağızlı, derin küresel gövdeli, halka kaidelidir. Ağızdan çıkan 2 dikey destekli ütü sapı biçimindeki kulp, gövdeye birleşir (K19-Şek.11b). Kulp yapısı ile Kr12 no'lu krater ile benzer.

Kr5 no'lu örnek, geniş ağızlı, derin gövdeli, yarım ince konik kaidelidir, gövdeye yatay olarak tutturulmuş iki kulpa sahiptir (K19-Şek.11b). Kr3, Kr6 ve Kr7 ile benzerlik gösterir.

Kr6, geniş ağızlı, derin gövdeli, yarım ince konik kaidelidir, gövdeye dik olarak tutturulmuş yatay 2 kulpa sahiptir (K21-Şek.12a-Lev.10d). Form olarak Kr3, Kr5 ve Kr7 numaralı kraterler ile benzer.

Kr7, geniş dik ağız tablalı, geniş gövdeli, halka kaidelidir, iki yatay kulp, gövdeye en geniş olduğu yerde birleşmektedir (K22-Lev.10e). Geniş ağızlı, geniş gövdeli ve alçak konik kaideli diğer örneklerle (Kr3, 5–6) benzer formdadır.

Kr8 no'lu örnek, geniş ağız tablalı, derin silindirik gövdeli, aşağıya doğru genişleyen, ince, konik kaidelidir, iki yatay kulp, gövdeye dik olarak tutturulmuştur (K23-Şek.12b). Kr3, 5–7 no'lu kraterlerle geniş ağız, yatay kulp ve derin geniş gövdesi ile benzemesine rağmen, çok da alçak sayılamayacak ince profilli kaidesi ile bu örneklerden ayrılmaktadır.

Kr9, düz ağız, derin, kaideye doğru daralan gövde, yüksek, dışa doğru açılan konik kaidelidir, her iki yanda ağızdan dik bir açıyla çıkan kulp tablası, destekli ütü sapı biçiminde iki katlı kulplar üzerine oturmaktadır (K24-Şek.13a-Lev.11a-b).

Kr10, hafif dışa çekik ağızlıdır, derin, kaideye doğru hafif daralan silindirik gövdesi kaideye doğru keskin bir dönüşle daralır dışa doğru açılan konik kaide ile birleşir, her iki yanda ağızın hemen altından çıkan ütü sapı biçiminde tek katlı burmalı kulplar gövdenin sert bir dönüş yaptığı alt kısma birleşmektedir (K25-Şek.13b-Lev.11c). Sadece yüksek ayaklı oluşu ile Kr9 ve Kr11 ile benzer.

Kr11, düz ağız, derin, kaideye doğru daralan küresel gövde, yüksek, dışa doğru açılan yayvan kaidelidir, her iki yanda ağızdan dik bir açıyla çıkan kulp tablası, koçboynuzu biçimdeki tek katlı kulplar üzerine oturmaktadır (K26-Şek.14a-Lev.12a-c). Yüksek ayağı, derin gövdesi ile Kr10 ile benzemektedir.

Kr12 hafif dışa çekik ağızlıdır, derin, kaideye doğru hafif daralan silindirik gövdesi kaideye doğru keskin bir dönüşle daralır ve alçak konik ile birleşir, her iki yanda boynun gövde ile birleştiği noktadan çıkan “ütü sapı” biçiminde tek katlı kulplar gövdenin sert bir dönüş yaptığı alt kısma birleşmektedir (K27-Şek.14b). Form olarak Kr10 ile benzese de bu örnekten ayrıldığı tek ve en önemli özellik alçak bir kaideye sahip olmasıdır.

IV.1.B.2. Skyphoslar

Damlıboğaz II no'lu mezar buluntusu kaplar arasında dört örnekle temsil edilen skyphoslar arasında ilk üç örnek (S1–3) ağız kenarında yer alan çentik, kulplardan kaideye dek devam eden konik kenar profili ve halka konik kaidesi ile benzerdir; diğeri ise (S4) daha uzun tutulmuş dudağı, daha alçak gövdesi ve kulp-kaide arasında oluşan konik kenar profili ile diğerlerinden ayrılmaktadır.

S1 geniş ağızlı, kısa, dik dudaklı, konik gövdeli, konik halka kaideli, ağza doğru yükseltilmiş iki yatay kulpludur (K28-Şek.15a-Lev.13a).

S2 kısa dik dudağı, konik gövdesi, konik halka kaidesi ve ağza doğru yükseltilmiş iki yatay kulpu ile S1 ile benzer (K29-Şek.15b-Lev.13b). Söz konusu ortak özellikler **S3** no'lu skyphos (K30-Şek.16a-Lev.13c) için de geçerlidir.

S4 no'lu skyphos ise dik uzun ağızlı, sığ konik gövdeli ve konik kaidelidir ve ağza doğru yükseltilmiş iki yatay kulpa sahiptir (K31-Şek.16b-Lev.13d).

IV.1.B.3. Kotyleler - Kuşlu Kâseler

Damlıboğaz buluntuları arasında dört adet kotyle, bir adet de kuşlu kâse bulunmaktadır⁴⁹. Damlıboğaz buluntusu kotylelerde ağzın içe çekik olması, küresel gövde ve halka kaide ortak özellikler olarak karşımıza çıkmaktadır.

Ko1 hafif içe çekik ağızlı, küresel gövdeli, konik halka kaideli, ağzın hemen altına tutturulmuş iki yatay kulpludur (K32-Şek.17a-b-Lev.13e-f).

Ko2 içe çekik ağızlı, küresel gövdeli, dışa çekik halka kaidelidir, iki yatay kulp ağzın altına tutturulmuştur (K33-Şek.18a-Lev.14a).

⁴⁹ Kuşlu kâselerin form olarak çıkış noktası kotyle olduğu için, buluntular arasında tek örnekle temsil edilen kuşlu kâse, kotylelerle birlikte değerlendirilmiştir.

Ko3 ie çekik ağızlı, küresel gövdeli, halka kaidelidir, dudağın altından çıkan 2 yatay kulp ağza doğru hafif yükselir (K34-Şek.18b-Lev.14b). Form olarak Ko2 ve 4 ile benzemektedir.

Ko4 ie çekik ağızlı, küresel gövdeli, konik halka kaidelidir, dudağın altından çıkan 2 yatay kulp ağza doğru hafif yükselmektedir (K35-Şek.18c-Lev.14c).

Ko5 ie çekik ağızlı, derin küresel gövdeli, konik halka kaidelidir, ağzın hemen altından iki yatay kulpa sahiptir (K36-Şek.19a-Lev.14d). Ko5, diğer dört kotyleye göre daha büyüktür.

IV.1.B.4. Kyliks

Damlıboğaz buluntuları içinde yer alan ve tek bir örnekle temsil edilen kyliks (**Ky1**) dışa doğru açılan uzun geniş ağızlı, konik gövdeli ve aşağı doğru genişleyen konik kaidelidir (K37-Şek.19b-Lev.15a).

IV.1.B.4. Tabak-Meyvelikler (Yüksek Ayaklı Tabaklar)

Damlıboğaz mezar buluntuları arasında bir adet tabak, üç adet meyvelik yer almaktadır.

T1 no'lu tabak geniş ağızlı, sığ gövdeli, halka kaideli, iki adet makara kulpludur, kulplar üzerinde askı delikleri bulunmaktadır (K38-Şek.20a-Lev.15b-c).

M1 no'lu meyvelik inceltişmiş ağız kenarı olan, sığ gövdeli, yüksek silindirik ayaklıdır (K39-Şek.20b-Lev.16a-b).

M2 no'lu meyvelik (K40-Şek.21a-Lev.17a-b) inceltişmiş ağız kenarı, sığ gövde, yüksek silindirik ayağı ile M1 ile benzer.

M3 no'lu örnek (K41-Şek.21b-Lev.18a-b) ise hafif dışa çekik ağız, sığ gövde, kısa konik kaide ve ağız kenarında dört adet makara kulpa sahiptir, karşılıklı iki kulpta

delik vardır. Bu örnek gerek nispeten daha kısa kaidesi, gerekse kulplu oluşu ile diğer örneklerden ayrılır.

IV.1.B.5. Pyksisler

Damlıboğaz mezar buluntuları arasında 2 adet pyksis yer almaktadır. Her iki pyksis de dik ağız kenarlı, silindirik gövdeli ve kulplu oluşları ile benzeşmekteyseler de pyksisleri kendi içinde ayıran en büyük fark P1'in yüksek ayaklı olmasına rağmen, P2'nin düz dipli olmasıdır.

P1 inceltilmiş dik ağız kenarı olan, silindirik gövdeli ve tutamak biçiminde ortaları delik iki küçük yatay kulplu ve dışa doğru yayılan konik ayaklıdır (K42-Şek.22a-Lev.19a-b).

P2 no'lu ilk örnek, inceltilmiş dik ağız kenarı, sert omuz geçişi, küresel gövde, hafif dışa çekilerek profillendirilmiş düz dibi ve tutamak biçiminde ortaları delik 2 yatay kulpa sahiptir (K43-Şek.22b-Lev.19c-d).

IV.1.B.6. Fincanlar

Damlıboğaz mezarlarından bulunan fincanlar, toplam 13 adettir ve kraterler gibi sayıca en fazla örnekle temsil edilen guruplardan birini oluştururlar.

İlk örnek (**F1**, (K44-Şek.23a-Lev.20a)) inceltilmiş ağız, aşağı doğru daralan konik gövde, düz dip ve ağızdan çıkıp gövde alt kısmına birleşen dikey kulpludur.

F2 (K45-Şek.23b-Lev.20b), **F3** (K46-Şek.23c-Lev.20c-d), **F4** (K47-Şek.23d-Lev.20e), **F5** (K48-Şek.23e-Lev.20f), **F7** (K50-Şek.24b-Lev.21b), **F8** (K51-Şek.24c-Lev.21c), **F11** (K54-Şek.24f-Lev.21f) ve **F12** (K55-Şek.24g-Lev.21g) aşağı doğru daralan konik gövdeleri, düz dip ve ağızdan çıkıp gövde alt kısmına birleşen kulpları ile

benzer formdadırlar. ve F1 ile birlikte tümü Karya Geç Geometrik fincan formları içinde ikinci guruba dâhil edilebilirler.

F6 inceltilmiş ağız kenarı, dibe doğru daralan konik gövdelidir, gövde altında sert bir kenar profili ile kaideye bağlanır, düz tabanlıdır (K49-Şek.24a-Lev.21a). Karya Geç Geometrik fincan formları içinde birinci guruba dâhil edilebilir.

F9 geniş ağız, sığ gövde, kulpun gövdeye birleştiği alt kesimde yumuşak karın-kaide geçişi, düz dip ve ağızdan çıkıp gövdenin altına birleşen dikey kulpludur (K52-Şek.24d-Lev.21d). **F10** (K53-Şek.24e-Lev.21e) ve **F13** (K56-Şek.24h-Lev.21h) de F9 ile birlikte Karya Geç Geometrik fincan gurupları içinde üçüncü kümeye yakın durmaktadırlar ancak F13, pek de sığ olmayan gövdesi ile bu gurupta yakın benzeri olamayan bir özelliğindedir.

IV.1.C. Kapak

Damlıboğaz mezarlarından tek bir kapak ele geçmiştir. **Ka1**'in ağız kısmı hafif genişleyerek iner, düz üst kısmında kuş figürü şeklinde tutamağı bulunmaktadır. Belki de bir pyksis'e ait olabilecek kapak gömütün koridoruna düşmüş olarak bulunmuştur.

IV.2. Bezeme

IV.2.A. Kapalı Kapların Bezemeleri

Damlıboğaz kapalı kaplarında bezeme, yaygın olarak boyun ve omuz alanında yer almaktadır. Oi3 no'lu oinokhoe (K3, Şek.4, Lev. 6), Ol 2 no'lu olpe ve L1 (K15-Şek.9c-Lev.9c) numaralı olpe dışına tüm kaplar bezemelidir ve tümünde bant bezemeye yer verilmiştir.

Yay betimi, Oi1 no'lu oinekhode (K1, Şek.3a, Lev.5a) ve no'lu olpede bulunmaktadır. Oinokhoe üzerinde bu bezeme, omuz üzerinde yer alırken, olpe üzerinde boyun ve omuzu kaplayacak şekilde yerleştirilmiştir.

Yatay Noktalı S motifi, Damlıboğaz kapalı kaplarında sadece oinokhoe'nin (Oi2, K2, Şek.3b, Lev.5b-c) boyun bezemesinde yer alır. Aynı oinokhoe üzerinde, omuz bezemesi olarak **ışın motiflerinin** arasında kalan metopa **kuş figürü** yerleştirilmiştir, çizgi ve üçgenlerle kuş figürünün içi bezenmiş ve bu figürün etrafı doldurma motiflerle süslenmiştir. **Yaprak rozet, baklava, artı ve spiral** doldurma motifleri kullanılmıştır, bu örnek gerek formu, gerekse bezeme özellikleri ile gruba dâhil diğer örneklerden daha geç bir tarihte yapılmış olmalıdır.

Linear çizgi kümeleri kapalı kaplar için oinokhoe, amphoriskos ve olpeler üzerinde uygulanmış bezeme olmuştur. Yatay linear çizgi betimlemeleri, A1 ve A3 no'lu amphoriskosların kulplar arasında kalan panel içine yerleştirilmiştir, A4 no'lu örnekte kulplar arasında oluşturulan panel içerisinde yatay bantlar arasında **ikili yatay dalga bezeği**, A2 no'lu örnekte ise **üçlü yatay dalga bezeği** kullanılmıştır. A5 ve A6 no'lu amphoriskoslar üzerinde ise kulplar arası panelde yatay bantlar arasında **tekli yatay dalga bezemesi** yer almaktadır. Ol1 (K10, Şek.8a, Lev.8a) ve Ol3 (K12-Şek.8c-Lev.8c) no'lu olpelerin boyun bezemelerinde ise paneller içinde **yatay bant kuşakları** ile bezeme yapılmıştır.

Oi2 no'lu olpenin ana bezeme alanı olan omuz kısmında ise altılı dikey linear çizgilerle oluşturulan **triglyph-metop dizilerinin** içindeki metoplara tekli içi kafes

taralı **baklava** bezemesi yerleştirilmiştir. Bu olpe, kapalı kaplar arasında triglyph-metop dizisinin uygulandığı tek örnektir (K11, Şek.8b, Lev.8b).

IV.2.B. Açık Kapların Bezemeleri

Açık kaplarda bezeme, genel olarak derin kaplarda kulplar arasındaki metop alanında, meyveliklerde kabın iç tarafındaki bezeme alanında, tek örnekle temsil edilen tabakta ise kabın dışında, kulplar arasındaki bezeme kuşağında yapılmıştır. Kr4 (K19-Şek.11b), Kr10 (K25-Şek.13b-Lev.11c) no'lu kraterler, P2 (K43-Şek.22b-Lev.19c-d) no'lu pyksis ile fincanlar –F3 no'lu fincan hariç- üzerinde bezeme yoktur.

Bezemesiz iki örnek dışındaki tüm kraterlerde ana bezeme alanı olarak kulplar arasından oluşturan panel seçilmiştir. Bu bezeme alanı ya bir bütün olarak kullanılmış ya da dikey veya yatay çizgi gurupları ile metoplara bölünmüştür.

Kr1 no'lu kraterde (K16-Şek.10a-Lev.10a) beş adet yedili dikey çizgi gurubu ile ana bezeme paneli bölünmüş ve aralarda kalan dört metopun içerisine tekli **içi kafes taralı baklava** bezeği yerleştirilmiştir. Paneli üstte ağızdan boyna dek ine kalın bir bant sınırlarken, altta ince bir bant sınırlamaktadır, bu bant ve gövdenin alt kısmında yer alan diğer kalın bantlar üzerinde beyaz ek boya ile ikişer ince bant ile süslenmiştir.

Kr2 no'lu kraterde de ana bezeme, kulplar arasında kalan panel içinde yer alır, yalnız bu kez panel metoplara bölünmemiş, üstte ve altta yer alan ikili **dalgalı çizgiler** arasına yan yana iç içe yedi çemberden oluşan bezemeye yer verilmiştir, kraterin geri kalan yüzeyinde ise kalın bantların arasına birli, ikili ve üçlü ince bantlar yerleştirilmiştir (K17-Şek.10b-Lev.10b).

Kr3 no'lu kraterde de (K18-Şek.11a) Kr2 ile benzer şekilde ana bezeme panelinde yan yana sıralanmış **iç içe çemberlerden** oluşan bezeme yer alır, kabın geri kalan kısmında ise kalın bantlar arasında üçlü ince bant bezemeye yer verilmiştir. Kr7'nin de (K22-Lev.10e) bezemesi Kr3'te olduğu gibi iç içe çemberlerden

oluşmaktadır, ancak bu kraterde panel biraz daha geniş tutulmuş ve iç içe çemberlerin alt ve üstüne ikişer yatay ince bant bezeme yapılmıştır.

Kr5 olarak numaralandırılmış kraterde, kulplar arasında kalan bezeme paneli yedili dikey çizgi gurupları ile üç metopa bölünmüştür, her iki yanda kalan metop içerisine **içleri kafes taralı birer baklava motifi** yerleştirilmiştir, ortada kalan metop ise yedi yatay çizgi ile kendi içinde bölünmüş ve üstte ve altta kalan alanların içerisine birbirini takip eden **chevron-çavuş bezeği** (<<<<<) yapılmıştır (K19-Şek.11b). Kr8 no'lu krater (K23-Şek.12b) üzerinde de benzer bir bezeme vardır; sekizli dikey çizgi gurupları ile üç metopa bölünen bezeme alanında her iki yanda **tekli içi kafes taralı baklava bezemesi** yer alır, ortadaki metop yatay yedi çizgi kümesiyle ikiye bölünmüş, üst ve altta kalan alana da birbirlerini izleyen **chevron-çavuş bezeği** yapılmıştır.

Kr6'nın (K21-Şek.12a-Lev.10d) bezemesi de Kr5 ile benzemektedir, zira bu kraterin de bezeme paneli üç metopa ayrılmış ve her iki yandaki metopların içine **içleri kafes taralı baklava** motifi yerleştirilmiştir, ortadaki metopta ise üç sıra ikişerli gurup halinde **chevron-çavuş bezeği** yer almaktadır.

Kr9 no'lu destekli kraterde (K24-Şek.13a-Lev.11a-b), ağzın hemen altındaki bant içerisinde, kulplar üzerinde ve kaidede **dama tahtası motifi** yer alır, burada boş bırakılan karelerin içine birer nokta konulmuştur; ana bezeme panelinin hemen altında dördü dikey çizgiler arasında ikili balta motifi tekrarlanmıştır. Kulplar arasında kalan ana panelde ise dikey çizgilerle oluşturulmuş triglyph-metop alanı içerisinde kalan metoplardan en kenarda kalanların içerisinde ön yüzde **dikey kum saati** motifi yer alır, metop içinde boş kalan alana karşılıklı **ikili yay** biçiminde bezek yerleştirilmiştir; soldan sağa doğru kum saatinin yer aldığı metopun yanındaki geniş metop, iki yatay çizgi ile kendi içerisinde ikiye bölünmüş ve üstte kalan alana birbirini izleyen iki **su kuşu figürü** yerleştirilmiştir, boşta kalan alanlara ise üç adet **çizgi nokta rozet** doldurma motifi yapılmıştır; altta kalan alanda ise **yatay noktalı S** motifi yer alır. Bu metopun yanındaki metop iki dikey bantla ikiye bölünmüş, ilk alana dört adet **içi noktalı çember** bezemesi ikinciye **içi taralı anahtar tipi meander** motifi yerleştirilmiştir, ancak vazo ressamı en alttaki meanderi sığdıramadığı için yarım

bırakmıştır. Bu metoptan sonra gelen dikey kum saati motifi ile ön yüzdeki panel bezemesi son bulur. Arka yüzde soldan sağa doğru ilk metopta ön yüzde de var olan dikey kum saati motifi ve bunun her iki yanında ikili yay betimi yer alır. Aynı metop içinde iki dikey çizgi ile ayrılmış dar alanda birbirini takip eden yatay S motifi yer alırken, ikinci metop alanı ise iki dikey çizgi ile ikiye bölünmüş, ilk dar alana yatay noktalı S motifi, ikinciye ise içi taralı anahtar tipi meander motifi yerleştirilmiştir. Ressam bu kez meanderi tamamlamayı başarmıştır. Üçüncü metopta gene dikey kum saati motifi tekrarlanmış, son metopta ise dörtlü baklava motifi yapılmıştır.

Kr11 no'lu krater üzerinde (K26-Şek.14a-Lev.12a-c) kulplar arası alanda kalan panelde, dört triglyph ile alan beş metopa bölünmüş ve triglyphler arasında kalan metoplara da beş adet **içleri kafes taramalı kum saati motifi** yerleştirilmiştir, triglyphlerin metop içine bakan yüzleri ise **kısa çizgi çubuklarla** süslenmiştir, bir yüzde soldan ikinci metop geniş kaldığı için kum saati motifinin her iki yanına iç içe çemberler yerleştirilmiştir.

Kr12 no'lu kraterde ise kulplar arasında kalan ana bezeme alanı, 5 metopa bölünmüş, ikinci ve dördüncü metop içerisine **dikey tek zincirli içi taralı baklava motifi**, üçüncü metop içerisine sekiz sıra **zigzag** motifi, birinci ve beşinci metop içerisine ise içleri taralı dikey **mazgal meander** motifi yerleştirilmiştir (K27-Şek.14b).

S1 no'lu skyphos üzerinde (K28-Şek.15a-Lev.13a) ağzın hemen altından başlayan ve gövdeye dek uzanan ana bezeme paneli içerisinde triglyph-metop düzenlemesi yapılmış, bezeme alanı üç metopa bölünmüştür. Kenarlardaki iki metopa **tekli baklava** motifinin alt ve üstüne birleştirilmiş **T meander** motifi yer alır. Ortadaki metop ise altta ve üstte tekli zikzak bezeği ile sınırlandırılmıştır, ortada ise bu kez tekli baklava motifinin her iki yanına birleştirilmiş T meander bezeği yer almaktadır. S2 skyphosunda bezeme alanı bir önceki örnekte olduğu gibi triglyph-metop düzenlemesi ile 3 metopa bölünmüştür, her iki yandaki metop içerisinde tekli baklava motifi yer alır, ortadaki merkez metopta ise bir başka meander tipi karşımıza çıkar; **anahtar tipi meander motifi** (K29-Şek.15b-Lev.13b).

S3 no'lu skyphosta (K30-Şek.16a-Lev.13c) kulplar arasında kalan ana bezeme panelinde Kr3 ve Kr7 kraterlerinde olduğu gibi yan yana sıralanmış iç içe çember motifi yer alır, S4'te ise dörtlü dikey çizgilerle dört metopa bölünmüş bezeme alanında metoplar içinde üç sıra halinde birbirini takip eden chevron bezeği bulunmaktadır.

Ko1 no'lu kotyle (K32-Şek.17a-b-Lev.13e-f) beş sıra dikey çizgi gurupları ile üç dar ve uzun metopa ayrılmıştır, her iki yüzde, yanlarda yer alan metoplar içerisinde **içleri kafes taralı yaprak motifleri** yer almaktadır. Ortadaki metopta ise bir yüzde silüet teknikte çizilmiş bir kuş figürü yer alır ve onun altında iki çizgi ile ayrılmış alanda ise basitçe çizilmiş bir **güyoş bezeği** yer almaktadır. Kabin diğer yüzündeki orta metopta ise dikey şekilde yerleştirilmiş basit güyoş bezeği yer almaktadır.

Ko2 (K33-Şek.18a-Lev.14a), Ko3 (K34-Şek.18b-Lev.14b) ve Ko4 (K35-Şek.18c-Lev.14c) no'lu kotylelerin bezemeleri aynı tarzdadır, her üç örnekte de **linear triglyph-metop ve alt alta kısa çizgi kümelerinden** oluşan bezeme vardır. Bu tarz bezenmiş birinci (Ko2) ve ikinci (Ko3) örnekte yedi dikey çizgi grubu ile üç metopa bölünmüş alanda alt alta yedi kısa çizgi kümesi bulunur. Üçüncü örnekte ise (Ko4) altışar adet dikey çizgi, aradaki metoplarda ise gene altışar adet alt alta kısa çizgi gurupları bulunmaktadır.

Ko5'te ise (K36-Şek.19a-Lev.14d) triglyph-metop düzenlemesine yer verilmiş, yanlardaki iki metop içine iç içe tekli baklava bezeği yerleştirilmiş, ortadaki metopa ise kuş figürü yerleştirilmiştir ve etrafına doldurma motifleri yer almaktadır, bir yüzde **içi taralı üçgen, çarpı** işaretleri ve metobun üst çizgisine asılı **içi çizgili dil** motifi, diğer yüzde ise gene metopun üst çizgisine asılı içi çizgili dil motifi ile **spiraller** doldurma motifi olarak kullanılmıştır.

T1 no'lu tabağın iç yüzünde yalnızca ince bantlarla oluşturulan bezeme vardır, bu bezeme dış yüzde de tekrarlanmıştır ancak bunun dışında burada kulplar arasında kalan alanda tek sıra dalgalı çizgi bezeği yer alır (K38-Şek.20a-Lev.15b-c).

M1 no'lu tabağın dış yüzünde bant bezeme, iç yüzde ise bant bezemeler arasında birbirini takip eden chevron bezeği ile kısa eğri çizgilerden oluşan bezeme yer almaktadır (K39-Şek.20b-Lev.16a-b).

M2 no'lu meyvelerin iç kısmında, içi noktalı S motifi yer almaktadır, noktalı S motifinden ince bir çizgiyle ayrılan bezeme alanında birbirini takip eder ve tekrarlar biçimde art arda yedi kısa çizgi gurubu ve içi tamamen boyalı kareler yer alır (K40-Şek.21a-Lev.17a-b).

M3 no'lu örneğin ağız tablasında dama tahtası motifi bulunmaktadır, onun altında kabın iç tarafında her iki taraftan bantlarla sınırlandırılmış alanda iki kısa çizgi ile ayrılan metopların içerisinde sırasıyla birer **kare** ve **daire** motifi tekrarlanarak yerleştirmiştir. Ana bezeme alanında ise birbirlerine eğri çizgilerle tutturulmuş **lotus** motifleri yer almaktadır, bu lotus dizisini birbirine bağlayan eğri çizgilerin altında da bozuk üçgenler yer alır (K41-Şek.21b-Lev.18a-b).

P1 no'lu pyksisin (K42-Şek.22a-Lev.19a-b) kulplar arasında yer alan panelinde boydan boya tekli zikzak bezeği yer alır. Bunun hemen altında üçlü dikey çizgilerle ayrılmış paneller içinde birbirini takip eder biçimde ilk iki metopta içleri kafes taralı **karişik** meander bezeği, üçüncü metopta iki çapraz çizgi ile dörde bölünmüş alanda içleri taralı üçgen motifleri, dördüncü metopta dikey olarak, beşinci metopta iki yatay çizgi ile iki bölüme ayrılmış bezeme alanında bu kez yatay birbirine tutturulmuş **içleri taralı baklava motifleri**, son iki metopta ise iki yatay çizgi ile ikiye bölünmüş bezeme alanında ikişer içleri taralı kelebek motifi yer almaktadır.

F2 no'lu fincanda içleri kafes taralı yaprak motifleri görülmektedir, bu fincanda bezeme alanı yedi adet dikey çizgi gurubu ile yedi metopa bölünmüş, birinci, üçüncü, beşinci ve yedinci metoplara birer adet yaprak motifi yerleştirilmiş, ikinci metopa noktalı S, dördüncü metopa güyoş ve altıncı metopa ise küçük dörtlü baklava motifi yerleştirilmiştir (K45-Şek.23b-Lev.20b).

V. DAMLIBOĞAZ II NO'LU MEZAR SERAMİKLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Karya üretimi benzer kapların tarihlenmesi gibi şüphesiz Damlıboğaz malzemesinin de değerlendirme ve tarihi süreç içerisindeki yerini belirlemek kolay olmayacaktır. Burada farklı dönemlerden olsa da aynı mezardan gelen farklı formlarda çok sayıda örnekle temsil edilen buluntuların verdiği avantajla kaplar form, bezeme geleneği ve mezar içerisindeki konumları ile ele alınıp karşılaştırma yoluyla tarihlendirilmeye çalışılacaktır.

V. 1. Form Açısından Karşılaştırma

Oinokhoe formu, gerek Geometrik gerekse Oryantalizan dönem için Karya'da gelişimi en iyi izlenen kap formlarından biridir. Karya oinokhoeleri köken olarak dış etkenlerin bir ürünü olarak üretilmiş yöresel biçimler olarak kendini gösterir⁵⁰. Özellikle geç Geometrik Dönem'de, genellikle yonca ağızlı, kısa boyunlu, basık gövdeli ve geniş düz veya halka kaideye sahip bu form, az sayıdaki örnekte yuvarlak ağızlı, kalın içbükey kısa boyunlu, halka kaideli olarak karşımıza çıkar⁵¹. Sub-Geometrik ve Erken Oryantalizan Dönem'de ise Geç Geometrik Dönem'den beri üretilen basık bodur görünümlü, kalın boyunlu ve geniş halka kaideli ve yonca ağızlı oinokhoe üretilmeye devam eder. Bununla birlikte Geç Geometrik Dönem'den bilinen yuvarlak ağızlı oinokhoe formu Güney İonia etkisi ile kaidesinin daralması ve gövdeye daha yuvarlak bir görünüm verilmesi ile Sub-Geometrik ve Erken Oryantalizan Dönem'de üretilmiştir. Orta Oryantalizan Dönem içinse oinokhoe formunun uzadığı,

⁵⁰ Özgünel, 2006, 43.

⁵¹ Özgünel, 2006, 42-45: Özgünel Geç Geometrik Karya oinokhoelerini genel özellikleri dışında kendi içinde 6 guruba ayırmıştır.

kaidenin daraldığı, gövdenin en geniş yerinin ise artık omuz olduğu görülür, bunlara ek olarak ta form artık yonca ağızlı olarak üretilmektedir⁵².

Oi1 (K1, Şek.3a, Lev.5a), Karya oinokhoeleri içinde en yakın benzerini Karya Sub-Geometrik ve Erken Oryantalizan Dönem Tip I oinokhoesinde bulur⁵³; yonca ağızlı, kısa boyu, şişkin karnı ile bu gurupta yer alan örneklerle benzemesine karşın, Oi1'i bu guruba dâhil edemememizin en önemli nedeni bu guruptaki oinokhoelerin oldukça geniş dipli yapılmasına rağmen, Oi1'in kaidesinin çok daha dar olmasıdır. Oi1 no'lu ilk örnek, her ne kadar Sub-Geometrik ve Oryantalizan Dönem Karya üretimi oinokhoeler için yapılmış sınıflandırma içinde yerini bulamasa da, söz konusu dönemlerde etkileşimin en yoğun olduğu Güney Ionia'da üretilmiş M.Ö.6. yüzyılın başlarında üretilmiş yonca ağızlı bodur oinokhoelere benzemektedir⁵⁴.

Oi2 ise (K2, Şek.3b, Lev.5b-c) kısa basık görüntüsü, şişkin karnı, yuvarlak ağız ile en yakın örneklerini Fazlıoğlu tarafından "Tip II" olarak adlandırılan, Sub-Geometrik Dönem'de Karya'da üretilmeye başlayan ve Erken Oryantalizan Dönem'e tarihli pek çok örnekle de temsil edilen oinokhoe formunda bulmaktadır⁵⁵. Ayrıca Cook tarafından M.Ö. 7. yüzyıl sonuna tarihlendirilmiş Karya üretimi yuvarlak ağızlı oinokhoe⁵⁶ gerek basık ve geniş gövdesi, gerekse ileride değerlendirilecek olan bezemesi ile Oi2'nin benzeridir.

Oi3 (K3, Şek.4, Lev. 6) ilk iki örneğe göre daha uzun görüntümü ile Karya'da Erken Oryantalizan Dönem ile başlayan ve Orta Oryantalizan Dönem'de artık iyice uzamış oinokhoe formuna yakınlık gösterir. Gövdesinin en geniş yerinin de omuzda olması, bu oinokhoeyi form olarak Karya Oryantalizan Dönem Tip III oinokhoe gurubuna⁵⁷ yaklaştırmaktadır ancak bu guruba ait tüm oinokhoelerin yonca ağızlı

⁵² Fazlıoğlu, 1998 yılında hazırladığı doktora tezinde gelişimi en iyi izlenen Oryantalizan formun oinokhoe olduğunu vurgulamış, bu dönem içinde formu kendi içinde 6 tipe ayırmıştır. Erkenden Geç oryantalizan Dönem'e dek üretilmiş tüm Karya oinokhoeleri için bkn. Fazlıoğlu, 1998.

⁵³ Fazlıoğlu, 1998, 60-61, Şek.Lev.3, SG.1-EO.2 no.lu oinokhoeler.

⁵⁴ Walter-Karydi, 1973, Lev.9/88.

⁵⁵ Fazlıoğlu, 1998, 74-76, Lev. 16-20, EO.7-EO.10 numaralı Tip II oinokhoeler.

⁵⁶ Cook, 1999, 83, fig. 4, yazar her ne kadar bu oinokhoeyi Yaban Keçisi stilde üretilmiş gurubun içine koymuşsa da biraz daha erken olabileceğinden şüphe duymaktadır; krş. A.g.e. 82.

⁵⁷ Fazlıoğlu, 1998, 125-126, Şek.Lev.4.

olmasından ötürü, Oi3'ü bu guruba dâhil edememekteyiz. Buna rağmen Oi3, en yakın benzerini Karya üretimi olan ve M.Ö. 7. yüzyılın son çeyreğine tarihlendirilmiş bir oinokhoede bulmaktadır⁵⁸.

Karia Bölgesi'nde **amphoriskos** formu, Geç Geometrik Dönem ile birlikte ortaya çıkmıştır ve form olarak yerel özellik göstermektedirler, Geç Geometrik Dönem öncesinde bu forma rastlanmaz. Formu yerel yapan ve diğer merkezlerden ayırıcı en büyük özellik kulpların yapılışındadır, kulplar bu bölgeye özgü bir biçimde omuzdan çıkıp ağız altında gövdeye birleşmektedirler. Bu formun öncü örnekleri olan Attika yapıtlarında ise kulplar ağızdan çıkıp gövdeye birleşir⁵⁹. Geç Geometrik Karya amphoriskosları, Özgünel tarafından, vücut ve kulp yapıları bakımından kendi içinde iki alt guruba ayrılmaktadırlar. Birinci grupta konik boyun-omuzlu, diz kaideli amphoriskoslar, ikinci grupta ise küresel vücut, geniş ağız ve dar kaideli amphoriskoslar yer almaktadır⁶⁰. Oryantalizan Dönem içinse amphoriskos formunun üretiminin devam etmediği görülür.

Tarafından incelenen Damlıboğaz **amphoriskoslarının** tümü (Amp1-6) geniş ağız, küresel vücut ve dar kaideleri ile Geç Geometrik Dönem Karya amphoriskosları içinde Özgünel'in II. kümesinde yer almaktadırlar. Geç Geometrik Dönem Karya üretimi olan ve Damlıboğaz II no'lu mezardan ele geçen amphoriskoslarla, Beçin⁶¹ ve Turgut⁶² kazılarında ele geçmiş amphoriskoslar ile Efes⁶³, Milas-Bodrum-Fethiye⁶⁴ müzelerinde korunanlar benzer örneklerdir.

Gerek Geç Geometrik, gerekse Sub-Geometrik Döneme tarihli olup Karia'da yaygın olarak ele geçmiştir, Oryantalizan Dönem'de ise bu form tek bir emzikli örnekle temsil edilmektedir⁶⁵. Kap kendi arasında emzikli ve emziksiz olmak üzere iki tipe

⁵⁸ Evren, 2000, Lev. 33e, bu örnek ve bizim Oi3 no'lu örneğimiz, buluntular arttıkça tiplerin çeşitleneceğini göstermesi bakımından önemlidir.

⁵⁹ Attika örnekleri için bkn. Kübler, 1954, Taf. 139/4838 - Brann, 1961, pl.14/L7 - Brann, 1962, pl.3/33

⁶⁰ Özgünel, 2006, 45-46.

⁶¹ Akarca, 1971, 11-12, 18, Lev.II/5-6, Lev. VIII/39, Lev.IX/37, 40.

⁶² Boysal, 1968, 72, Pl.12, Res.17.

⁶³ Evren, 2000, Lev. 9/a-b, Lev. 10/a-b.

⁶⁴ Bulba, 2005, Katalog 9-18, B1-22..

⁶⁵ Sadberk Hanım, 2002, 9.

ayrılmıştır⁶⁶. Damlıboğaz **olpelerinin** tümü emziksizdir ve toplam beş örnekle temsil edilir. O11, O14 ve no'lu olpeler, düz dipli, dışa çekik ağızlı ve armut gövdeli benzerlerini Beçin⁶⁷ kazılarında ele geçen iki olpe ile Efes⁶⁸, Fethiye – Bodrum – Milas⁶⁹ Müzelerinde saklanan olpelerde bulurlar.

Karya Bölgesi'nde Geometrik Dönem'de en az sayıda ele geçen formlardan biri **lekythoslardır**. Form, basık, geniş omuzlu, disk şeklinde kaideli olarak tanımlanabilir⁷⁰. Oryantalizan Dönem içinde ise bu form hiç görülmez. L1 form açısından mevcut Karya lekythosları ile sadece geniş kaidesi ile benzer, bunun yanı sıra karşılaştırılabileceği yakın bir örneğe rastlanmamıştır.

Kraterler Karya Geometrik Dönem buluntuları içinde yerel üretim kapları olarak karşımıza çıkar. Geç Geometrik Dönem ile birlikte Karya'da yöreye özgü yeni formlar yaratılmıştır. Geç Geometrik kraterleri, başlıca üç grupta toplanmıştır⁷¹. İlk grup, "saplı-ayaklı" kraterler olarak isimlendirilir, bu grupta yer alan kraterlerin ortak özellikleri yüksekçe bir ayağa ve derin gövdeye sahip olmalıdır. İkinci gurubu ise derin gövdeli, yarım ince konik kaideli ve genelde halka biçimli kulpları olan kraterler oluşturur⁷². Çok az sayıdaki örnekle temsil edilen üçüncü grupsa silindirik-konik gövdeli, gövdeye dik olarak tutturulmuş kulplu, konik-halka kaideli kraterlerden oluşur. Erken Oryantalizan Dönem'de Karya Bölgesi'nde Oryantalizan stilde bezenmiş bugün için tek bir krater bilinmektedir⁷³. Oysa Orta ve Geç Oryantalizan Dönem'de bilinen kraterler sayıca daha fazladır ve bunlar destekli krater ya da dinos krater formunda üretilmişlerdir⁷⁴.

⁶⁶ Akarca, 1971, 12 vd.da emzikli olpeler de Geç Geometrik Dönem'e tarihlendirilmesine rağmen, Özgünel, bilinen emzikli olpelerin Sub-Geometrik Dönem'le birlikte üretilmeye başladıklarını söyler; bkn. Özgünel 2006, 47.

⁶⁷ Akarca, 1971, 18, Lev. IX, 41, 42.

⁶⁸ Evren, 2000, 25–27, Lev. 14c, 15d, 16a-b.

⁶⁹ Bulba, 2005, Katalog 30–43, K21–43.

⁷⁰ Akarca, 1971, 12, lev.1 – Özgünel, 2006, lev. XXIII, a-b.

⁷¹ Özgünel, 2006, 47 vd.

⁷² Bulba, bu forma skyphos-krater ismini vermektedir; bkn. Bulba, 2005, 105 v.d.

⁷³ Fazlıoğlu, 1998, 78, Lev. 29, EO.16.

⁷⁴ a.g.e. 217–218, Lev.95, GO.36 – Fazlıoğlu, 2005, Lev. 36/3, Sadberk Hanım, 2002, 2 - Tatış, 2003, 41.

Damlıboğaz kraterleri yerlerini genel olarak başlangıçta sayılan üç krater tipinin içinde bulurlar, Kr9 (K24-Şek.13a-Lev.11a-b), Kr10 (K25-Şek.13b-Lev.11c) ve Kr11 (K26-Şek.14a-Lev.12a-c) no'lu Damlıboğaz kraterleri, yüksek ayaklı, derin gövdeli oluşları ile birinci gurup içine dâhil edilebilirler, ancak gerek K9 gerekse K11 kulp yapıları ile bu güne dek benzeri bulunamayan yeni özgün birer Karya üretimi olmalıdırlar. Kr1-8 numaralı kraterler de üç tip içinde, derin gövdeleri, konik kaidé ve halka kulpları ile ikinci guruba yakındırlar, ancak bu gurupta da Kr2 (K17-Şek.10b-Lev.10b) ve Kr4 (K19-Şek.11b) kulp yapıları ile Kr8 (K23-Şek.12b) de nispeten daha yüksek yapılmış kaidesi ile ikinci gurup içine rahatlıkla yerleştirilemeyecek örnekler olarak karşımıza çıkmaktadır. Kr12 (K27-Şek.14b) ise derin silindirsél gövdesi, gövdeye dik olarak bağlanmış kulpları ile üçüncü gurupta yer alan kraterler ile benzemektedir.

Karya Bölgesi'nde Geometrik Dönem'de **skyphos** formu dört küme altında değerlendirilmektedir⁷⁵. İlk gurubu oluşturan form, derin gövdeli, düz dipli ya da dar halka veya konik kaideli olarak tanımlanmıştır; ikinci gurubu küresel derin vücutlu, ağza doğru kalkıp halka kulplu, ince konik kaideli ve dik çentikli dudağa sahip skyphoslar oluşturur; üçüncü gurupta ise alçak konik kaideden başlayan derin vücutlu, ağız kenarına dek devam eden küresel ovoid kenar profilli, içe doğru basık dudaklı skyphoslar yer alır; dördüncü gurup ise halka konik kaideli, kaideden kulplara uzanan konik kenar profilli, içeriye doğru bastırılmış kısa dik dudaklı, ağız yönünde hafif yükselen halka yatay kulplu dört adet Damlıboğaz II no'lu mezar buluntusu skyphoslardan oluşturulmuştur⁷⁶. Ancak S4 no.'lu skyphos (K31-Şek.16b-Lev.13d), S1-3 no'lu örneklerden, daha kısa boyu, sığ gövdesi ve daha uzun ağız ve dik ağız yapısı ile ayrılır. S4 skyphosu, Doğu Yunan'da özellikle Chios'ta şekillenen "chalice" formunun benzeri olarak karşımıza çıkmaktadır⁷⁷. Söz konusu skyphos formu,

⁷⁵ Özgünel, 2006, 51-53.

⁷⁶ Özgünel, bu gurubu sadece 4 Damlıboğaz örneği ile sınırlı tutsa da aslında bu kaplar yayınladığı, ancak hiçbir guruba dâhil etmediği Beçin kazısından ele geçen ve Afyon Müzesi'nde saklanan 2 skyphos ile benzer, söz konusu örnekleri çoğaltmak mümkündür; bkn. Evren, 2000, 14-15, Lev.3a, c, d, Lev.4a, c; Akarca, 1971, 11, 14, Lev. V, XXVI, 15, Lev. I, 3 - Levi, 1969-70, 508, fig.59.

⁷⁷ Boardman, 1967, 102-103 - Boardman, 1998, 76/140.

Chios'tan sonra en fazla Samos'ta bulunur⁷⁸. S4, M.Ö. erken 7. yüzyıldan yüzyılın ortasına uzanan süreçte üretilen skyphos formu gerek form, gerekse kulplar arası metop motifleri benzer. Söz konusu skyphos, bu veriler ışığında M.Ö. 7. yüzyılın ilk yarısı içinde Ionia'dan ithal bir kap olarak değerlendirilebilir.

Karya Bölgesi üretimi olan Geç Geometrik **kotyleler**, iki grup altında toplanıp değerlendirilmektedir⁷⁹. Bunlardan birinci gurubu Rodos kuşlu kâselerinin etkisinde Karyalı çömlekçiler tarafından üretilen kotyleler oluşturur ki bu grupta form olarak belirgin şekilde içe dönük ağız kenarlı, küresel gövdeli, konik halka kaideli örnekler yer almaktadır. İkinci grupta ise Korinth etkisi ile üretildiği ifade edilen ince dudaklı, küresel gövdeli, dar veya geniş kaideli örnekler yer almaktadır. Söz konusu kotyleler, Sub Geometrik ve Oryantalizan Dönem'de de üretilmeye devam etmişlerdir. Form olarak pek değişmeyen bu formda tarihlendirme özellikle bezemede farklı düzenlemeler sayesinde yapılmaktadır⁸⁰. Damlıboğaz kotylelerinden Ko1-4 no.'lu örnekler içe çekik ağızları, küresel gövde, halka kaideleri ile Geç. Geometrik Dönem kotyleleri içinde birinci grupta yer alan kotyleler ile benzerdirler.

Kuşlu kâseler ise kuşlu kotyle formundan⁸¹ esinlenerek Sub-Geometrik Dönem boyunca adalar ve Batı Anadolu'da üretilmiş kaplarıdır⁸². Karya Bölgesi içinde ele geçen kuşlu kâselerin de yerel üretim olmayıp, yöreye Rodos'tan gelmiş olabileceği önerilmektedir⁸³.

Karya Bölgesi Geç Geometrik kapları içinde bugün için **kyliks** formu çok az örnekle tanınmaktadır⁸⁴. Kyliks formu, Karya atölyelerine yabancı bir form olarak değerlendirilmeye birlikte, Özgünel yüksek ayaklı, derin gövdeli bilinen tek örneğin de

⁷⁸ Coldstream, 1968, 290, Lev.64c – Walter, 1968, 40, Lev.40.221.226.

⁷⁹ Özgünel, 2006, 55–56.

⁸⁰ Fazlıoğlu, 1989, 129; OO19 no.'lu kotyle, yazarın da belirttiği gibi form olarak bir önceki devirde üretilmiş olanlarla tamamen aynı formdadır, bkn Lev. 55),

⁸¹ Kuşlu kotyle formu, Orta Geometrik Dönemin sonlarına doğru, Doğu Yunan merkezlerinde görülmeye başlayan bir form olarak karşımıza çıkmaktadır ve çıkış yeri kesin olmamakla birlikte Rodos olabileceği düşünülmektedir, bkn.Cook-Dupont, 1998, 19.

⁸² A.g.e., 26. Bu kapların da kuşlu kotyleler gibi üretim yeri kesinlik kazanmamakla birlikte en güçlü merkez gene Rodos'tur; bkn.Coldstream, 1968, 298-299.

⁸³ Özgünel, 2006, 55.

⁸⁴ Özgünel, 2006, 54 - Evren, 1991, 202, Resim11, çizim 8 (Yazar formu skyphos olarak adlandırmışsa da bu form altında Ionia kâseleri olarak Kyliks formundadır; krş: Cook-Dupont, 1998, 129–131.

Rodos etkisinde bölgeye girmiş olduğunu önermiştir⁸⁵. Ky1 (K37-Şek.19b-Lev.15a), dışa doğru açılan uzun geniş ağız, konik gövdesi ve aşağı doğru genişleyen konik kaidesi ile kanımca Güney Ionia'da üretilip özellikle M.Ö. 6. yüzyılın ikinci çeyreğinden sonra en güçlü dönemine ulaşan ve doğu Akdeniz'den Karadeniz'e kadar ihraç edilen Ionia kyliklerinin⁸⁶ Damlıboğaz'a ulaşmış bir örneği olmalıdır.

Geç Geometrik Dönem Karya üretimi kaplar içerisinde tabak veya yüksek ayaklı tabak (meyvelik) formuna bugün için rastlanmaz. **Tabaklar ve meyvelikler** Karya'da özellikle Sub-Geometrik ve Oryantalizan Dönem'de üretilen bir form olmuştur⁸⁷. T1 (K38-Şek.20a-Lev.15b-c), Karya'da üretilmiş tabaklar arasında en yakın benzerlerini Beçin Geç ve Sub Geometrik Dönem tabaklarında bulur⁸⁸, geniş ağız, kaideye doğru daralan gövde, alçak halka kaide ve delikli makara kulp, her iki tabakta da ortak özellikler olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu örnek dışında bugün Tire⁸⁹ ve Efes⁹⁰ Müzesi'nde saklanan tabaklar da T1'in benzerleri olarak karşımıza çıkmaktadır. M1 (K39-Şek.20b-Lev.16a-b) ve M2 (K40-Şek.21a-Lev.17a-b) no'lu meyvelikler ise Tire Müzesi'nde yer alan yüksek ayaklı, geniş ağızlı meyvelikler ile benzerdir⁹¹. Söz konusu örnekler için önerilen tarih M.Ö. 7. yüzyılın son çeyreğidir. Samos'tan ele geçen benzer örnekler ise M.Ö. 6. yüzyılın ilk yarısına tarihlendirilirler⁹². M3 (K41-Şek.21b-Lev.18a-b) ise daha kısa ve kalın kaidesi, kulplu oluşu ile M1 ve M2 no'lu meyveliklerden ayrılmaktadır. M3 en yakın benzerlerini gene Karya üretimi olan meyveliklerde bulmaktadır⁹³, söz konusu örnekler M.Ö. 620-600 yıllarına tarihlendirilmektedir.

⁸⁵ Özgünel, 2006, 54.

⁸⁶ Cook-Dupont, 1998, 129-131, Fig. 18.1 Walter-Karydi, 1973, Taf. 43, 345a-b, Boehlau-Habich, 1996, 46, 36.7.

⁸⁷ Özgünel, 2006, 54. Geç Geometrik Dönem'e tarihlendirilen tek örnek için bkn. Akarca, 1971, 15, Lev.6, 27.

⁸⁸ Akarca, 1971, 15, 19, Lev. VI, 23, Lev.X, 45.

⁸⁹ Evren, 1991, 216, Res.10.

⁹⁰ Evren, 2000, 34, Lev.30c.

⁹¹ Evren, 1991, 201, Çiz.5-7, Res.5-8.

⁹² Walter-Karydi, 1973, 15, Taf. 32, 247a-b.

⁹³ A.g.e. 202, Res. 10 - Lenz, 1997, 55-57.

Pyksis formu, Karya Geç Geometrik dizileri içinde ağız-boyun geçişi belirgin, bikonik gövdeli ve hafif dışarı açılan alçak kaideli bir form olarak karşımıza çıkmaktadır⁹⁴. M.Ö. 7. yüzyılın sonlarına doğru ise genel olarak ince dik dudaklı, omuz-gövde geçişi keskin, omuz-gövde geçişinden çıkarak gövde ortasına birleşen dik-kalın kulplu, yüksek konik kaideli pyksisler Karya Bölgesi'ne özgü bir form olarak üretilmişlerdir⁹⁵. P1 (K42-Şek.22a-Lev.19a-b) bu ayak yapılışı ile Oryantalizan pyksislere yaklaşmaktadır⁹⁶, ancak omuz-gövde geçişinin keskin olmayışı, kulp yapılışı ve boyutları bakımından Oryantalizan Dönem pyksisleri içine dâhil edilemez. Özellikle bezemesi ile de düşünüldüğünde söz konusu örneğin Geç Geometrik Dönem içinde üretilmiş özgün bir kap olduğu düşünülmelidir.

Karya Bölgesi'nde Geç Geometrik Dönem **fincanlar**, öncü örneklerini Miken Dönemi'ne tarihlenen tek kulplu fincanlarda bulurlar⁹⁷, ancak bunu takip eden dönemlerde fincanların gelişimini izleyebileceğimiz buluntular, Geç Geometrik Dönem'e kadar yoktur. Geç Geometrik Dönem ile birlikte bu formda üretilmiş kaplar, Karya Bölgesi'nde çok fazla buluntu ile temsil edilirler⁹⁸. Geç Geometrik Dönem Karya üretimi olan fincanlar dört grupta toplanarak değerlendirilmektedirler. Bu guruplardan ilkinde konik, içe doğru yumuşak bir kenar profili gösteren kaide üzerine sert bir köşe yaparak oturan formdaki fincanlardan oluşur. İkinci grupta geniş ağızlı, kaideye doğru daralan konik kenar profilili, düz tabanlı formdaki örnekler yer alır. Üçüncü gurubu sığ gövdeli, yumuşak konik karın-kaide geçişi olan ve düz dipli örnekler oluşturur. Dördüncü grupta ise yonca ağızlı ve muhtemelen sosluk olarak kullanılmış fincanlar yer almaktadır.

F1 (K44-Şek.23a-Lev.20a), F2 (K45-Şek.23b-Lev.20b), F3 (K46-Şek.23c-Lev.20c-d), F4 (K47-Şek.23d-Lev.20e), F5 (K48-Şek.23e-Lev.20f), F7 (K50-Şek.24b-Lev.21b), F8 (K51-Şek.24c-Lev.21c), F11 (K54-Şek.24f-Lev.21f) ve F12 (K55-Şek.24g-Lev.21g) aşağı doğru daralan konik gövdeleri, düz dip ve ağızdan çıkıp gövde

⁹⁴ Özgünel, 2006, 56.

⁹⁵ Fazlıoğlu, 1998, 127-128.

⁹⁶ Fazlıoğlu, 1998, Şek. Lev.7, Tip A.

⁹⁷ Boysal, 1969, Lev. 21-24.

⁹⁸ Özgünel, 2006, 57-58.

alt kısmına birleşen kulpları ile Karya Geç Geometrik fincan formları içinde ikinci guruba dâhil edilebilirler.

F6 (K49-Şek.24a-Lev.21a), Karya Geç Geometrik fincan formları içinde ikinci guruba dâhil edilebilir.

F9 (K52-Şek.24d-Lev.21d), F10 (K53-Şek.24e-Lev.21e) ve F13 (K56-Şek.24h-Lev.21h) geniş ağız, sığ gövde, kulpun gövdeye birleştiği alt kesimde yumuşak karın-kaide geçişi, düz dip ve ağızdan çıkıp gövdenin altına birleşen dikey kulpları ile Karya Geç Geometrik fincan gurupları içinde üçüncü kümeye yakın durmaktadırlar ancak F13, pek de sığ olmayan gövdesi ile bu gurupta yakın benzeri olmayan bir özelliktedir.

V. 1. Bezeme Açısından Karşılaştırma

Damlıboğaz kaplarında görülen bezemelerin tümü, kap formlarında olduğu gibi bezemeleriyle de Karya Bölgesi Geç Geometrik ve Oryantalizan Dönem kap bezemeleriyle benzerlik içerisindedir. Bezeklerin büyük çoğunluğu Geç Geometrik Dönemde görülen bezeme unsurlarının devamı niteliğindedir⁹⁹.

O1 no'lu oinokhoe (K1, Şek.3a, Lev.5a) ve no'lu olup boyun ve omuz alanında görülen yay betiminin bu şekilde kapalı kaplar üzerinde kullanıldığı diğer Karya kapları gene aynı formlardır, olup boyun – omuz arasındaki alanında yapılan yay betimi Geç Geometrik Dönem için Karya'da sevilen bir bezeme olmuştur¹⁰⁰.

O2 no'lu oinokhoenin (K2, Şek.3b, Lev.5b-c) boyun bezemesinde yer alan **noktalı S motifi**, Erken Oryantalizan Dönem'den itibaren Karya Bölgesi'nde kapalı kapların boyun bezemesinde kullanılan bir bezeme olmuştur¹⁰¹. Aynı oinokhoe üzerinde, omuz bezemesi olarak, ışın motifleri ile sınırlandırılmış metop içerisinde kuş

⁹⁹ Geç Geometrik Dönem kapları üzerinde görülen bezemelerin tümü için bkn: Özgünel, 2006, 63 vd.

¹⁰⁰ Yay betimi ile süslenmiş olup için bkn. Bulba, 2005, 39-43, K44-K53 - Evren, 2000, 25-26, Lev.14-15, 33b.

¹⁰¹ Fazlıoğlu, 1998, Lev.18.

figürü ve bu figürün etrafında doldurma motifleri yer almaktadır. Söz konusu düzenleme, Geç Geometrik Dönem'den itibaren bilinen bir düzenleme olmasına rağmen, Oi2 üzerindeki figür ve motifler, ancak M.Ö. 7. yüzyıl sonları, M.Ö. 6. yüzyıl başlarında görülmeye başlamıştır. Benzer bir düzenlemeyi Karya üretimi bir oinokhoede çok yakın benzerliklerle görmekteyiz¹⁰², Oi2'nin form olarak da benzediği bu oinokhoe ile arasındaki en büyük fark, metopta yer alan kuş figürünün Oi2'de tüm vücudu ile yer almasına karşın diğer örnekte sadece baş ve uzunca boynun yer almasıdır. Doldurma motiflerinin seçimindeki benzerlik de dikkat çekicidir, her iki kaptaki da spiral ve baklava şeklinde doldurma motifleri yer almaktadır. Gerek form, gerekse bezemesi ile değerlendirildiğinde her iki kabın da aynı dönemde yapılmış olması kuvvetli bir ihtimaldir. Karya dışında, benzer bir örneğin, etkileşimin oldukça fazla olduğu Samos'tan gelmesi son derece normaldir. Samos'ta bulunmuş bir bodur oinokhoe üzerinde ışın motifleri ile sınırlandırılmış metop içerisinde iki kuş motifi ve etrafında doldurma motifleri yer alır¹⁰³. Kuş motifleri, uzun eğri boyunları, gövde ortasında üçgen dizileri, arka tarafında yatay çizgiler ile gövdenin belirtilmesi, göz ve gaganın rezerve bırakılması ile Oi2 ile benzemektedir. Güney Ionia üretimi M.Ö. 600'e tarihlendirilen yonca ağızlı bir oinokhoe de benzer düzenleme ile Oi2 no'lu oinokhoeyi üreten Karyalı vazo ressamına ilham vermiş olmalıdır¹⁰⁴.

Damlıboğaz II no'lu mezardan ele pek çok kap üzerinde linear çizgi kümeleri bezeme yapılmıştır. Karya üretimi kapları üzerinde bu tip bezeme, özellikle Geç Geometrik Dönem'in ilerlemiş dönemlerde bol miktarda görülür¹⁰⁵. Bu bezemede yatay ve dikey linear düz ve dalgalı çizgiler gerek tek başlarına gerekse diğer geometrik motiflerle birlikte kaplar üzerinde uygulanmıştır. Özellikle dikey çizgi gurupları, bezeme panelini metoplara ayırmak için sıklıkla tercih edilmiştir.

Damlıboğaz kapalı kapları üzerinde kulplar arası kalan panelde yatay çizgi kümeleri kapalı kaplardan amphoriskos ve olpelerin neredeyse tümünde(iki örnek

¹⁰² Cook, 1999, 83.

¹⁰³ Walter-Karydi, 1973, Taf.9, 88.

¹⁰⁴ Cook-Dupont, 1998, 42, Fig. 8.10

¹⁰⁵ Özgünel, 2006, 77.

dışında-O12 ve O13) uygulanmış bezeme olmuştur. **Yatay linear çizgi** betimlemeleri, A1 ve A3 no'lu amphoriskoslarda kulplar arasında kalan panel içine yerleştirilmiştir, bu uygulamaya Geç Geometrik Karya üretimi amphoriskoslar üzerinde rastlanmaktadır¹⁰⁶. Damlıboğaz amphoriskosları üzerinde görülen yatay dalga bezekleri de (A2, A4-6) gene Karya üretimi Geç Geometrik kapalı kaplarda uygulanan bir bezeme olarak karşımıza çıkmaktadır¹⁰⁷. O11 (K10, Şek.8a, Lev.8a) ve O13 no'lu olpelerin boyun bezemelerinde ise paneller içinde yatay bant kuşakları ile bezeme yapılmıştır, bu bezeme de tarih olarak bize Geç Geometrik Dönem'i vermektedir¹⁰⁸.

Damlıboğaz kapalı kapları içerisinde tek bir örnekte (O13) dikey linear çizgi gurupları ile bölünerek oluşturulmuş **triglyph-metop** uygulaması yer alır. Genelde açık kaplar üzerinde görülen bu uygulamada metop bezemesi olarak içi kafes taralı baklava dilimi motifi yer almaktadır. Söz konusu uygulama, Kr1 no'lu kraterin kulplar arasında kalan bezeme panelinde de yer alır. Bu uygulama gene Karya Geç Geometrik Dönem kapları üzerinde sıklıkla uygulanmıştır¹⁰⁹.

Kr5 (K19-Şek.11b), Kr6 (K21-Şek.12a-Lev.10d) ve Kr8 (K23-Şek.12b) no'lu kraterlerde de kulplar arasında kalan panelde triglyph-metop uygulamasına yer verilmiş, üç örnekte de üç metopun her iki yanında kalan metoplar içerisine içleri kafes taralı baklava motifi yerleştirilmiştir. Ancak bu üç örnekte farklı olan ortada kalan metopun bezemesidir. Kr5 ve Kr 8 no'lu kraterlerde ortada yer alan metop, kendi içinde yatay çizgi gurupları ile ikiye bölünmüş, ortaya çıkan alçak panellerin içerisine ise chevron bezeği yerleştirilmiştir. Kr6'da ise ortadaki panelde üç sıra iki gurup halinde chevron dizileri ile bezeme yapılmıştır. Bu uygulama özgün bir Karya üretimi olarak

¹⁰⁶ Evren, 2000, Lev.10a – Özgünel, 2006, Lev.XVIII, c-e – Bulba, 2005, Katalog 13.

¹⁰⁷ Akarca, 1971, Lev. VIII, 39, Lev. IX, 37,40 – Evren, 2000, Lev. 9, a-b – Özgünel, 2006, Lev.XVIII, a,b,g, Lev. XIX, b, Lev. XX, c,d – Bulba, 2005, Katalog 11-19, B4, B6-8, B16, B19.

¹⁰⁸ Benzerleri için; Akarca, 1971 - Evren, 2000, Lev. 11 b-c – Özgünel, 2006, Lev. XXI, c, Lev. 22, a,b.

¹⁰⁹ Boysal, 1987, 56, Res.2, M.Ö. 7. yüzyılın başına tarihli bir skyphos üzerinde yedi sıra dikey çizgi ile kulplar arası panel metoplara bölünmüş, metoplara içi kafes taralı baklava dilimi motifi yerleştirilmiştir, bizim Kr1 no'lu skyphos kraterimizle oldukça benzer bir örnektir. Ayrıca Özgünel, 2006, Lev.43, a,a1.

karşımıza çıkmaktadır¹¹⁰ ve yakın benzerleri bugün için Bodrum Arkeoloji Müzesi'nde yer almaktadır¹¹¹.

Kr9 no'lu yüksek ayaklı destekli krater üzerinde Geç-Geometrik evre Karya üretimi kaplar üzerinde yer alan bezemelere oranla daha karmaşık bir düzenleme ile karşılaşmaktayız (K24-Şek.13a-Lev.11a-b). Söz konusu örneğin ana bezeme panelinde her iki yüzde de ikişer kez tekrarlanmış dikey kum saati motifi yer alır ve her iki yanında yer alan ikili yay biçimindeki bezek, yakın benzeri bulunmayan, özgün bir motif olarak karşımıza çıkmaktadır. Ancak şüphesiz burada dış etkenler göz ardı edilemez. Kr9'un her iki yüzünde de tekrarlanan noktalı S ve anahtar tipi meander bezekleri ile birlikte kulplar arasındaki alanda yer alan metopal bezemenin çok yakın bir örneğini Geç Geometrik Dönem'e tarihli bir Rodos kraterinde görmekteyiz¹¹². Her iki örneğin gerek yüksek ayaklı, derin gövdeli formu, gerekse bezemesi, arada bir etkileşimin olduğunu kanıtlamaktadır. Ancak Rodos kraterinde bezeme sadece kulplar arası alanda sınırlı kalırken, Kr9'da kaidede ve ağız tablası üstünde dama tahtası motifi, kaba daha ağır bir görünüm vermiştir. Sanki Karyalı vazo ressamı Rodos örneğini gördükten sonra daha güzel bir kap yaratabilmek için çalışmış, kulp yapılışını ve süsleme elemanlarını çeşitlendirerek Kr9'u yaratmış gibidir. Ana bezeme panelinin üst tarafında yarattığı alçak panel içerisinde dama tahtası motifi yerleştirmiş, burada boş bırakılan karelerin içine birer nokta koyarak bezemeye çeşitlilik katmıştır. Bu bezeme biçimini Erken Oryantalizan Karya oinokhoelerinin boyun bezemesinde de görmekteyiz¹¹³. Söz konusu bezemeye M.Ö. 7. yüzyıl Ionia kaplarında da rastlamak mümkündür¹¹⁴. Aynı şekilde ana bezeme panelinin hemen altında ise birbirini takip eder şekilde kelebek ve kısa çizgi gurupları da Erken Oryantalizan Dönem'de vazoların gövde bezemesi olarak varlığını sürdüren bezekler olmuşlardır¹¹⁵. Söz konusu kelebek

¹¹⁰ Özgünel, 2006, 78.

¹¹¹ Bulba, 2005, Katalog 80-82, Kr32, 36.

¹¹² Cook-Dupont, 1998, 23, Fig. 5.8.

¹¹³ Fazlıoğlu, 1989, Lev. 13, EO.5, Lev.18, EO.18.

¹¹⁴ Graeve, 1986, Taf.13, 6 – Graeve, 1987, Taf. 6, 12 – Walter, 1968, Taf.100, 525.

¹¹⁵ a.g.e., Lev.13, EO.5.

motifi Doğu Yunan dünyasına Sub-Geometrik Dönem ile birlikte girmiştir¹¹⁶. Ön yüz ikinci panelde yer alan iki kuş motifi ve doldurma motifi olarak kullanılmış yıldız rozetler de Geometrik Dönem Karya üretimi kaplarda yer alan bezemelere oldukça uzaktırlar. Gerek yüksek ayaklı formu, gerek kulp yapılışı, gerekse bezemede ortaya çıkan yenilikler sonucu bu kabı Sub-Geometrik Çağ'a tarihlendirmenin doğru olduğu kanısındayım.

Kr11 no'lu kraterde de ana bezeme paneli beş metopa bölünmüş, metoplarda içleri kafes taramalı kum saati motifi ve triglyphlerin metop içine bakan yüzlerindeki kısa çizgi çubuklarla bezeme yapılmıştır (K26-Şek.14a-Lev.12a-c). Bu bezeme biçimi de Karya Geç Geometrik bezemelerine yabancı bir düzenlemedir ve söz konusu kraterin destekli kulplu yüksek ayaklı, formu da göz önüne alınırsa kabın tarihi Sub-Geometrik evre olmalıdır¹¹⁷.

Kr12 no'lu kraterde yer alan bezeme biçimi de bezeme panelinin triglyph-metop sistemi ile ayrılması sonucu yaratılmıştır (K27-Şek.14b). Her iki yanda yer alan metop içinde görülen içleri taralı tarak motifi ve bunun hemen yanında yer alan dikey yerleştirilmiş **içi taralı baklava motifleri** Karya Geç Geometrik Dönem için bilinen bezemelerdir¹¹⁸.

S1 no'lu skyphosta her iki yan metoplarda dikey, ortadaki metopta ise yatay olarak yerleştirilmiş tekli baklava motifinin alt ve üstüne birleştirilmiş T meander bezeği örneğine rastlayamadığımız bir bezektir (K28-Şek.15a-Lev.13a). Skyphos türü açık kapların bezemelerinde meander motifi gerek Karya gerekse diğer Doğu Yunan merkezleri tarafından Geç Geometrik Dönem'de üretilmiştir¹¹⁹, ancak S1 üzerinde yer

¹¹⁶ Kunisch, 1998, 142, Abb.57.

¹¹⁷ Bulba, bu kapla beraber Kr9 no'lu aynı formdaki diğer kraterin de Karya dışında Chios'da bir atölyede üretilmiş olabileceği düşüncesini bu kapların en yakın örneklerinin Chios'ta bulunmasına dayandırmaktadır. Bknz: Fazlıoğlu, 2005, 104, krş: Boardman, 1967, lev.19, no.6 – Lev. 21, no.35. Ancak yüksek ayaklı benzer kapların Sub Geometrik Dönem'den sonraki evrelerde de Karya Bölgesi içinde ele geçmesi, sayıca çok da az olmayan bu kapların tümünün ithal olamayacağını akla getirmektedir; benzer örnekler için bkn. Anlağan, 2005, 117, 118,

¹¹⁸ Evren, 2000, Lev.5b-c.Özgünel, 2006, 65, Şek. 14-15.

¹¹⁹ Karya örnekleri için bkn. Evren, 2000, Lev. 3, Şek. 3 a-d, Bulba, 2005, Katalog 48-49, Ko1, Ko2. Doğu Yunan örnekleri için bkn. Coldsteram, 1968, Pl.61, a,d, Boardman, 1967, Pl. 42, 437, 438, 441, 442, Boardman, 1998, 75, 137.

alan bezek ve düzenleme, benzer bir örneğine rastlayamadığımız bir düzenleme olarak karşımıza çıkmaktadır. S2 no.'lu skyphosta (K29-Şek.15b-Lev.13b) orta metopta bulunan anahtar tipi meander bezeği, Kr9 (K24-Şek.13a-Lev.11a-b)'un her iki yüzünde ana bezeme panelinde yer alan anahtar tipi meander bezeği ile benzer, aynı şekilde S3 (K30-Şek.16a-Lev.13c)'ün kulplar arası bezeme panelinde yer alan yan yana iç içe çemberler Kr2, Kr3 ve Kr7 no.'lu kraterlerle birlikte Protogeometrik Dönem'den uygulana gelen bir bezeme olarak karşımıza çıkmaktadır. Söz konusu bezeme, Geç Geometrik Dönem Karya üretimi benzer formlarda sıklıkla uygulanmıştır¹²⁰.

Ko1 no.'lu kotyle üzerinde kulplar arası panelde uygulanan triglyph-metop düzenlemesinde her iki yüzde de içleri kafes taralı yaprak bezemesi yer alır, her ne kadar bu bezeme Karya Geç Geometrik bezekleri içerisinde sevilerek kullanılan bir motif olarak karşımıza çıkmaktaysa da¹²¹ Ko1'in ön yüzünde yer alan kuş bezeği, Kr9 (K24-Şek.13a-Lev.11a-b)'un ön yüzünde, ikinci panelde yer alan iki kuş figürü ile neredeyse aynıdır, ayrıca Ko1'in arka yüzünde orta panelde yer alan güyoş bezeğinin de Oryantalizan Dönem ile birlikte sevilen bir bezek olarak karşımıza çıkması, Ko1'i hiç olmazsa Sub-Geometrik Çağ'a tarihlendirmemize olanak tanımaktadır (K32-Şek.17a-b-Lev.13e-f).

Ko2 (K33-Şek.18a-Lev.14a), Ko3 (K34-Şek.18b-Lev.14b) ve Ko4 (K35-Şek.18c-Lev.14c) no.'lu kotylelerde ise ortak bir bezek yer alır; metoplar arasında alt alta sıralanmış kısa çizgi gurupları. Bu bezek, Geç Geometrik Dönem Karya üretimi olan skyphoslar üzerinde çoklukla karşımıza çıkmaktadır¹²².

Ko5 örneği ise bezeme ile tipik bir kuşlu kâsedir (K36-Şek.19a-Lev.14d). Rodos bu kâselerin üretiminde öncü olarak karşımıza çıkar ve Ko5'in bezeme özelliğinde belirleyici olan kuşların ayaklarının çatallı yapılmasıdır, bu tarz ayak yapısı, M.Ö. 615 sonrası görülen bir özelliktir¹²³.

¹²⁰ Akarca, 1971, Lev. I, 2, 3 – Özgünel, 2006, Lev. XXV, a-a3, Lev. 36, a-b, Lev. XXXVIII, b.

¹²¹ Akarca, 1971, Lev. 8, 35- Özgünel, 2006, Lev. XLII, a-c1, Lev. XLVIII, a-a1, Lev. XLIX, a.

¹²² Boysal, 1987, 58, Res.5 – Evren, 2000, Lev. 20, a-c, Lev. 21, a-b, Özgünel, 2006, Lev. XLIII, b-b1, Lev. XLV, b-c, Lev. XLVI, a-c, Lev. LI, a-b1, Lev. LIII, a-a1.

¹²³ Coldstream, 1968, 301.

T1 no'lu tabak (K38-Şek.20a-Lev.15b-c), iç yüzünde yer alan şerit bezeme, dış yüzünde kulplar arası dalgalı çizgi ve geri kalan alanda şerit bezekler ile en yakın benzerlerini Geç Geometrik ve M.Ö. 6. yüzyıl ve sonrasına tarihlendirilen Beçin tabaklarında bulur¹²⁴. Tire müzesi'nde yer alan benzer örnek de Beçin tabakları ile aynı tarihe yerleştirilmişlerdir.

M1 no'lu tabağın (K39-Şek.20b-Lev.16a-b) iç yüzünde ise bant bezemeler arasında yer alan birbirini takip eden chevron bezeği Tire Müzesi 827 env. no.'lu meyvelğin bezemesi ile benzer¹²⁵, ayrıca Tatiş koleksiyonunda yer alan tabak üzerinde de aynı bezeme yer almaktadır¹²⁶.

M2 no'lu meyvelğin iç kısmında, içi noktalı S motifi yer almaktadır (K40-Şek.21a-Lev.17a-b), bu motif, Sub-Geometrik Dönem'den Geç-Geometrik Dönem'e dek kullanılan bir bezektir. Noktalı S motifinden ince bir çizgiyle ayrılan bezeme alanında birbirini takip eder ve tekrarlar biçimde art arda yedi kısa çizgi gurubu ve içi tamamen boyalı kareler yer alır, bu bezek M.Ö. 6. yüzyıla tarihlenen bir Karya üretimi tabakta da yer almaktadır¹²⁷.

M3 no'lu (K41-Şek.21b-Lev.18a-b) örneğin ağız tablasında dama tahtası motifi bulunmaktadır, onun altında kabın iç tarafında her iki taraftan bantlarla sınırlandırılmış alanda iki kısa çizgi ile ayrılan metopların içerisinde sırasıyla birer kare ve daire motifi tekrarlanarak yerleştirmiştir¹²⁸. Ana bezeme alanında ise birbirlerine eğri çizgilerle tutturulmuş lotus motifleri yer almaktadır, bu lotus dizisini birbirine bağlayan eğri çizgilerin altında da bozuk üçgenler yer alır, bu bezemesiyle söz konusu kap üzerinde yer alan bezeme, yakın bir benzerine bugün için rastlanmayan özgün bir üretim olarak karşımıza çıkmaktadır. Kabın bezemesinde kullanılan bordo rengi boya ve sarımsı krem

¹²⁴ Akarca, 1971, Lev. X, 45 Lev. XXVII, 23.

¹²⁵ Evren, 1991, 214, Res. 7-8, Çiz.7, söz konusu kap için önerilen tarih M.Ö. 620'dir.

¹²⁶ Tatiş, 2003, 40, söz konusu tabak M.Ö. 6. yüzyılın ilk yarısına tarihlendirilmektedir.

¹²⁷ Lenz, 1997, 55, 36.

¹²⁸ Benzer bir uygulama, Larisa'dan ele geçmiş M.Ö. 7. yüzyılın son çeyreğine tarihli bir tabak üzerinde de görülür, ancak burada metoplar içerisinde yalnızca kare motifleri yer almaktadır; krş. Boehlau-Schefold, 1942, Taf.33.

astar, Oi2 (K2, Şek.3b, Lev.5b-c) ile benzer, bu yönüyle her iki kabın aynı dönemde üretildiğini söyleyebiliriz.

P1 no'lu pyksisin (K42-Şek.22a-Lev.19a-b) bezemesinde yer alan içi taralı kelebek motifi, yatay yerleştirilmiş içi taralı zincir baklava motifleri ve içi taralı üçgenler, Karya Geç Geometrik motiflerindedir. Burada yeni bir örnek olarak kendini gösteren karışık meander bezeği, özgün bir üretim olarak karşımıza çıkmaktadır.

VI. KRONOLOJİ SORUNU VE TARİHLEME

Karya Bölgesi Geometrik ve Oryantalizan Dönem seramikleri, gerek bilimsel kazıların azlığı, gerekse kaçak kazılar sonucu eserlerin buluntu yer ve durumlarının bilinmemesinden ötürü ve genellikle diğer merkezlerle stil-kritik yapma yoluyla tarihlendirildikleri için bazı kronolojik boşlukları dolduramamaktadırlar.

Özgünel, Karya Geometrik Seramiğini Geç-Geometrik Dönem ile bitirmekte ve Sub-Geometrik Dönem'in başlangıç tarihini, Geç Geometrik Dönem ile başlatıp, bitişinin Erken Oryantalizan Dönem'e kadar gittiğini belirtmektedir, ancak bu tarihin tam olarak ne zaman olduğu konusunda bilgi vermemektedir¹²⁹. Özgünel'in önerisinde:

Geç Geometrik Dönem: M.Ö. 750 (730) – 700 (680)

Sub Geometrik Dönem: M.Ö. 680 – (?) Karya Oryantalizan Dönemi

olarak tanımlanmaktadır.

Fazlıoğlu, hazırlamış olduğu doktora tezinde Karya Sub Geometrik ve Oryantalizan Dönemler için şu kronolojiyi vermiştir¹³⁰:

Sub Geometrik Dönem: M.Ö. 660/650 – 630

Erken Oryantalizan Dönem: M.Ö. 660/650 – 620

Orta Oryantalizan Dönem: M.Ö. 620 – 590

Geç Oryantalizan Dönem: M.Ö. 590 – 560

Fazlıoğlu, Özgünel'in M.Ö. 680 ile başlattığı Sub-Geometrik Dönem'i de böylece M.Ö. 660/650 yıllarına çekmiştir. Fazlıoğlu'nun önerisi özellikle Güney İonia atölyeleri ile kurulan benzerlikler sonucu oluşturulmuştur. Burada ilginç olan, özellikle Sub-Geometrik ve Erken Oryantalizan Dönem'in tarihsel olarak çakışmasıdır. Yazarın en önemli dayanağı, yoğun buluntu ile temsil edilen oinokhoelerin form olarak aynı kalmasına karşın, bezemede meydana değişikliklerdir¹³¹. Bu iddiaya göre Güney

¹²⁹ Özgünel, 2006, 92.

¹³⁰ Fazlıoğlu, 1998, 70,111,154,203.

¹³¹ Fazlıoğlu, 1998, 111 vd.

Ionia'da M.Ö. 7. yüzyılın başlarından ortalarına dek devam eden geçiş evresi, Karya Bölgesi'nde yaşanmamış, bunun yerine Erken Oryantalizan süreçle birlikte Geometrik özellikler gösteren Sub-Geometrik süreç birlikte yaşanmıştır. Cook ise 1999 yılında yayınlanan çalışmasında Karya'da Sub-geometrik Dönem'in M.Ö. 7. yüzyıl sonlarına dek sürdüğünü, Oryantalizan Dönem'in ise M.Ö. 7. yüzyılın sonlarında başlaması gerektiğini önermektedir¹³².

Bu çalışmada, Fazlıoğlu tarafından önerilen tarihlerin doğruluğu kabul edilmiş ve seramiklerin tarihlendirilmesi Fazlıoğlu'nun kronolojisine bağlı kalınarak yapılmıştır. Fazlıoğlu tarafından önerilmiş olan Karya Oryantalizan Dönem kronolojisinin, Karya Bölgesi üretimi seramikler üzerinde yoğun etki gösteren Güney Ionia kronolojisi ile de paralel olması, bu kronolojinin doğruluğunu desteklemektedir¹³³.

¹³² Cook, 1999, 79.

¹³³ Krş. Kerschner-Schlotzhauer, 2005, 8.

VII. SONUÇ

Tarafımdan yüksek lisans tez çalışması kapsamında değerlendirilen Damlıboğaz kapları, Muğla İli, Milas ilçesi, Damlıboğaz Köyü'nde 2000 yılında Milas Müze Müdürlüğü'nün başkanlığında ve Muğla Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Arkeoloji Bölümü ile Milas Müzesi işbirliğinde gerçekleştirilen kurtarma kazısı sonucu elde edilmiştir. Kapların çıktığı mezar olan II no.'lu mezar, kurtarma kazısı gerçekleştirilen ilk mezarın (I No'lu Mezar) hemen yanında gerçekleştirilen sondaj kazısı sonucu bulunmuştur. Bu çalışmada söz konusu mezardan ele geçen toplam 57 adet pişmiş toprak kap incelenmiştir

Damlıboğaz (Hydai) antik kenti, güneybatı Anadolu'da eski çağlarda "Karya" olarak adlandırılan bölgede Sodra Dağı'nın batısında, Kaletepesi'nin eteğinde ve onun önünde uzayan Sarıçay Vadisi ve çevresinde konumlanır. Karya Bölgesi, özellikle Geometrik ve Oryantalizan Dönemlerde yarattığı kendine özgü sanatı ile araştırmacıların ilgisini çeken bir bölge olmasına rağmen, bölgede bugüne dek çok az sayıda bilimsel kazı yapılmasına bağlı olarak bu kazılarda ele geçen Geometrik ve Oryantalizan Dönemlere ait malzeme oldukça kısıtlıdır. Bilimsel kazılar dışında, özellikle kaçak kazılar sonucu ele geçen ve büyük bölümü yurt dışı ve yurt içindeki özel koleksiyonlara ve müzelere kazandırılan, bölgeye özgü yerel üretim oldukları kabul edilen çok sayıda eserin buluntu yerinin kesin olarak bilinmeyişi, bunların üretim yeri ve tarihleri konusunda ciddi sorunların da kaynağı olmuştur.

Damlıboğaz II No.'lu mezar buluntuları, ilk defa toplu buluntu olarak, bilimsel bir kazıda ele geçmeleri yanında, Geç Geometrik Dönem'den Oryantalizan Dönem'e dek uzanan bir süreçteki seramik gelişimini izlemeye olanak tanınması nedeni ile büyük önem taşımaktadır. Bu çalışmada malzemenin tanımlanmasının yanı sıra etkileşimlerin ortaya konması, eserlerin tarihlendirilmesi ve bununla bağlantılı olarak mezarın kullanıldığı sürecin tespit edilmesi amaçlanmıştır.

Damlıboğaz II No.'lu mezar buluntusu olarak ele geçen toplam 57 adet pişmiş toprak kap üzerinde gerçekleştirilen inceleme sonucu kapların tümünün çark yapımı olduğu, mika özlü hamura sahip olduğu belirlenmiştir. Kapların hamur rengi devettiyünden kahverengiye değişen çeşitliliktedir; kendi hamuru renginde ya da beyaz astarlıdır. Bezeme renkleri de turuncudan siyaha değişen renklerde dir.

Formlar, biçimsel yönden kapalı ve açık kaplar olarak iki ana bölümde incelenmiştir. Kapalı kaplar: oinokhoe, amphoriskos ve olupelerden oluşur. Toplam on beş kapalı kaptan üç tanesi oinokhoe, altı tanesi amphoriskos, beş tanesi olpe, bir tanesi de lekythos formundadır. Açık kaplar: Krater, skyphos, kotyle, kylix, tabak, meyvelik, pyxis ve fincanlardan oluşur. Toplam kırk bir adet açık kaptan on iki tanesi krater, dört tanesi skyphos, beş tanesi kotyle, bir tanesi kylix, bir tanesi tabak, üç tanesi meyvelik, iki tanesi pyxis, on üç tanesi fincan formundadır. Bunlar dışında kapalı bir kaba ait olabilecek tutamak yerinde kuş motifi yer alan bir kapak bulunmaktadır.

Damlıboğaz oinokhoeleri, gerek kısa boylu, basık görüntüleri ile gerekse tek örnekle temsil edilen daha uzun boylu, düz ağızlı oluşları ile Karya Bölgesi'nde özellikle Oryantalizan Dönem ile birlikte üreilmeye başlanan yerel üretim kaplar ile genel özellikleri bakımından benzemelerine rağmen kimi farklılıkları ile söz konusu dönemde üretilmiş özgün üretimler olarak karşımıza çıkmaktadırlar. Bu yeni formların yaratılmasında Ionia etkileri açıkça görülmektedir.

Damlıboğaz amphoriskoları, küçük boyutlu, geniş ağız, küresel vücut ve dar kaideleri ile Geç Geometrik Dönem Karya üretimi amphoriskoslardandır. Olpeler de dışa taşkın geniş ağızlı, ovoid gövdeleri ile benzerlerinin oluşturduğu özgün Karya üretimi gurubunda yeni örnekler olarak yerlerini alırlar. Tek bir örnekle temsil edilen lekythos ise benzerine gerek Karya üretimi kap dizileri içinde rastlanamayan, gerekse Karya dışında herhangi bir atölye ile ilişkilendirilemeyen bir kaptır. Söz konusu örneğin yerel özgün bir üretim olup olmadığı şüphesiz ileride gerçekleştirilecek yeni kazı ve araştırmalar sonucu ele geçen buluntuların değerlendirilmesi ile anlaşılabilir olacaktır.

Damlıboğaz kraterleri, genel olarak geniş ağızlı, derin gövdelidirler. Kaide ve gövde yapıları ile kendi içlerinde alt guruplara ayrılırlar. Kraterler arasında özellikle kulp yapıları ile özgün Karya üretimi oldukları anlaşılan örnekler olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Aynı şekilde yüksek ayaklı pyxis, Karya Geometrik Dönem kap repertuarına yeni form ve anlayışları dâhil etmesi bakımından son derece önemlidir.

Damlıboğaz skyphosları, kotyleleri, tabak ve meyvelikleri ve fincanları da Karya'da üretilmiş seramikler olarak bilinen kap repertuarında yeni örnekler olarak yerlerini alırlar.

Damlıboğaz kapları bezeme açısından değerlendirildiklerinde de genel olarak kap formlarında olduğu gibi Karya Bölgesi Geç Geometrik ve Oryantalizan Dönem kap formları üzerinde yer alan bezeklerle uyum içinde oldukları saptanmıştır. Ancak tarafımdan incelenen özellikle krater, skyphos ve meyvelikler üzerinde yer alan kum saati motifi etrafında şekillenen kısa çizgilerden ve ikili yay betimlerinden oluşan bezeme, tekli baklava motifinin her iki yanında yer alan T meander bezeği, lotus motifleri bugüne kadar yapılan yayınlarda araştırmacılar tarafından Karya Bölgesi'nden olduğu söylenen ve Damlıboğaz'la ilişkilendirilen kaplar üzerinde görülmezler. Bu yönleriyle de Damlıboğaz kökenli olarak gösterilen kaplar üzerindeki bezeme repertuarına yeni bezeme örneklerinin eklenmesi bakımından büyük önem taşımaktadırlar.

Karya Bölgesi'nde bugüne dek gerçekleştirilen konuya ilişkin araştırmalar ışığında Geometrik Dönem kaplarının özellikle Attika, Dodekanes ve Rhodos atölyelerinden esinlenerek geliştirildiği ve süreç içinde Karya atölyelerinin gerek form, gerekse bezeme açısından kendi özgün kaplarını yarattığını yaygın bir kanıdır. Bu gözlem tarafımdan Damlıboğaz kaplarının ayrıntılı incelemesiyle de desteklenmiştir. Ayrıca gömüt içinde bulunan Chios üretimi olan skyphos bölgenin Kuzey İonya ilişkilerini göstermesi açısından önemlidir. Oryantalizan Dönem'de üretilen kaplar için ise bölgenin kuzeyindeki İonia etkileri açıkça görülebilmektedir. Özellikle İonia'dan ithal olduğu saptanan kylix bu ilişkilerin somut bir örneği olarak karşımıza çıkmaktadır.

Damlıboğaz kaplarının değerlendirilmesi sonucu, kapların Geç Geometrik, Sub-Geometrik, Erken Oryantalizan ve Geç Oryantalizan Dönemler içerisinde üretildikleri sonucuna varılmıştır. Seramik buluntularının tarihlendirilmesiyle, Damlıboğaz II No.'lu mezarın kullanım süreci de anlaşılabilmiştir. Sonuç olarak Damlıboğaz II no'lu mezar, seramik buluntuları ışığında Geç Geometrik, Sub Geometrik, Erken Oryantalizan ve Geç Oryantalizan Dönem'lerde kullanılmış bir ailemezarıdır.

KISALTMALAR VE KAYNAKÇA

- AJA** American Journal of Archaeology
- Akarca, 1971** Akarca, A., “Beçin Altındali Eski Çağ Mezarlığı”, *Belleten XXXV, Sayı: 137*, 1971, 1 vd.
- Anadolu (Anatolia)** Anadolu, Revue annuelle des études d’archéologie et d’histoire en Turquie.
- Anlağan, 2005** Anlağan, T., “Sadberk Hanım Müzesi Kaia Koleksiyonu”, *Antik Dekor 87*, 2005, 116 vd.
- ASAtene** Annuario della Scuola Archeologica di Atene e della Missioni Italiane in Oriente
- AST** Araştırma Sonuçları Toplantısı
- BABesch** Bulletin Antieke Beschaving. Annual Papers on Classical Archaeology
- Bass, 1963** Bass, G.F., “Mycenaean and Protogeometric Tombs in the Halicarnassus Peninsula”, *AJA 67, no.4*, 1963, 353 v.d.

- Bean, 1971** Bean, G.E., *Turkey Beyond the Maeander, An Archaeological Guide*, 1971 (London)
- Boardman, 1967** Boardman, J., "Excavations in Chios 1952-1955, Greek Emporio", *BSA Supp.* 6, 149 v.d.
- Boardman, 1998** Boardman, J., *Early Greek Vase Painting*, 1998 (London)
- Boehlau-Schefold, 1942** Boehlau, J.-Schefold, K., *Larisa am Hermos, Band III: Die Kleinfunde*, 1942 (Berlin)
- Boehlau-Habich, 1996** Boehlau, J.-Habich E., *Samos die Kaseler Grabung 1894*, 1996 (Staatliche Museen Kassel)
- Boreas** Boreas, Münstersche Beiträge zur Archäologie
- Boysal, 1968** Boysal, Y., "Turgut Kazısı 1969 yılı Raporu – A Report on the 1965 Turgut Excavations", *Anadolu (Anatolia)* 12, 1968, 13 vd.
- Boysal, 1969** Boysal, Y., *Katalog Der Vasen im Museum in Bodrum*, 1969 (Ankara)

- Boysal, 1987** Boysal, Y., "Stratonikeia Nekropolünün Tarihsel Süreci", *Remzi Oğuz Arık Armağanı*, 1987, 51-69.
- BSA** The British School of Archaeology at Athens
- Brann, 1961** "Brann, E., Late Geometric Well Groups from the Athenian Agora", *Hesperia*, 30/2, 1961, 93-146.
- Brann, 1962** Brann, E., *Athenian Agora, Results of Excavations Conducted by the American School of Classical Studies at Athens VIII, Late Geometric and Protoattic Pottery, mid 8th to 7th Century B.C.*, 1962, 93-146.
- Bulba, 2005** Bulba, M., *Geometrische Keramik Kariens*, (Yayınlanmamış Doktora Tezi) Hamburg (2005).
- Bulba, 2007,** Bulba, M., "Ein Spätgeometrischer Pithos im Milas Museum" *CALBİS*, Baki Öğün'e Armağan, 2007, 23-27.
- Coldstream, 1968** Coldstream, J.N., *Greek Geometric Pottery, A survey of ten local styles and their chronology*, 1968 (London)

- Cook-Dupont, 1998** Cook, R.M.-Dupont, P., *East Greek Pottery*, 1998 (London).
- Cook, 1999** Cook, R.M., "A List of Carian Orientalizing Pottery", *OJA 99, Vol.18, Issue I*, 1999, 79 vd.
- Devambez- Haspels, 1959** P. Devambez-E. Haspels, *Le Sanctuaire de Sinuri Prés de Mylasa*, 1959 (Paris).
- Diler, 2002** Diler, A., "Damlıboğaz/Hydai Araştırmaları-2000" *19. AST 1*, 2002, 225-236.
- Diler, 2003** Diler, A., "Damlıboğaz/Hydai Leleg Yarımadası Araştırmaları 2001" *20. AST*, 2003, 11 vd.
- Diler, 2004** Diler, A., "Bodrum Yarımadası Leleg Yerleşimleri Pedasa, Mylasa, Damlıboğaz ve Kedrai (Sedir Adası) Yüzey Araştırması-2003", *22. AST*, 2004, 137 v.d.
- Diler, 2007** Diler, A., "Tombs and Burials in Damlıboğaz (Hydai) and Pedasa: Preliminary Report in the Light of Surface Investigations and Excavations", *The Karer and Anderen*, (Baskıda)

- Evren, 1991** Evren, A., “Tire Müzesi’ndeki Karia Kökenli Kaplar”, *TAD* 29, 1991, 193-224.
- Evren, 2000** Evren, A., *Efes Müzesi’ndeki Karya Bölgesi Kapları*, Efes 2000 Vakfı Yayınları I.
- Fazlıoğlu, 1998** Fazlıoğlu, İ., *Karia Orientalizan Seramiği*, (Yayınlanmamış Doktora Tezi) İzmir (1998).
- Fazlıoğlu, 2005** Fazlıoğlu, İ., “Relations Between Caria and Ionia On the Basis of Orievtalizing Pottery”, *Milesische Forschungen* VI-15, 2005, 253-261.
- Gercke, 1981** Gercke, P., *Funde aus der Antike, Sammlung Paul Dierichs kassel*, 1981 (Kassel).
- Gülseven, 2002** Gülseven, E., *Milas Müzesi Eski Tunç Çağı Kapları*, (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi) 2002 (Muğla).
- Graeve, 1986** Graeve, V. “Milet 1986”, *IstMitt* 36, 1986, 1 vd.
- Graeve, 1987** Graeve, V. “Milet 1985”, *IstMitt* 37, 1987, 3 vd.
- IstMitt** İstanbuler Mitteilungen

- İren, 2006** İren, K., “Les Vases “étrangers” d’un Musée de Mysie”, *Hayat Erkanal’a Armağan, Kültürlerin Yansıması*, 2006 (İstanbul) 451-457.
- Hemelrijk, 1987** Hemelrijk, E.A. “A Group of Provincial East-Greek Vases from South Western Asia Minor”, *BABesch* 62, 1987, 33 v.d.
- Jully, 1981** Jully, J.J., *Labraunda, Swedish Excavations and Researches II 3: Archaic Pottery*, 1981 (Lund).
- Kerschner-Schlottzhauer, 2005** Kerschner, M.-Schlottzhauer, U., “A New Classification System for East Greek Pottery”, *Ancient East and West* 4, 2005, 1-56.
- Kunisch, 1998** Kunisch, N., *Ornamente Geometrischer Vasen*, 1998 (Böhlau)
- Kübler, 1954** Kübler, K., *Kerameikos VI: Ergebnisse der Ausgrabung*, (Berlin) 1954
- Lenz, 1997** Lenz, D., “Karische Keramik im Martin von Wagner-Museum Würzburg”, *ÖJH* 66, 1997, 29-61.

- Levi, 1969** Levi, D., "Iasos, Le Campagne Di Scavo 1969-70", *ASAtene* 31-32, 1969-1970, 461 vd.
- OJA** Oxford Journal of Archaeology
- ÖJH** Jahreshefte des Österreichischen Archäologischen Institutes in Wien
- Özgünel, 1976** Özgünel, C., "Dirmil'de (Gökçebel) Bulunmuş Geometrik Kaplar, Die Geometrischen Vasen aus Dirmil", *Belleten* 157, 1976, 1 vd.
- Özgünel, 1977** Özgünel, C., "Spätgeometrische Gefäße aus Karien", *AA* 1977, 8 vd.
- Özgünel 1979** Özgünel, C., *Karia Geometrik Seramiği I*, Ankara (1979).
- Özgünel, 2000** Özgünel, C., "Fethiye Arkeoloji Müzesi'nde Saklanan Geometrik Krater", *Asia Minor Studien* Band 39, Festschrift für Baki Ögün zum 75. Geburtstag, 2000, 243 vv.
- Özgünel, 2004** Özgünel, C., "Ankara Turgur Tokuş Koleksiyonunda Saklanan Krater", *60. Yaşında Fahri Işık'a Armağan*, 2004 (İstanbul) 561 vd.

- Özgünel, 2006** Özgünel, C., *Karia Geometrik Seramiği*, İstanbul (2006).
- Özkan, 1999** Özkan, T., *İzmir Müzesi Seramik Kataloğu*, 1999 (İzmir).
- Prag, 2000** Prag, A.J.N.W., *Greek Geometric Overseas: A New Karian Krater in Manchester, Periplous. Papers on Classical Art and Archaeology Presented to Sir Jhon Boardman*, Thames and Hudson, 228 v.d.
- Sadberk Hanım, 2002** Sadberk Hanım Müzesi Karia Koleksiyonu, Sergi 14 Ekim-31 Ocak 2002, Sergi Broşürü
- Stähler, 1978** Stähler, K, "Griechische Vasen des Archäologischen Museums der Universität Münster, Erwerbungen 1972-76", *Boreas I*, 1978, 175-193.
- Stupperich, 1994** Stupperich, R., "Griechische Vasen in der Sammlung des Archäologischen Seminars der Universität Mannheim", *Thetis I*, 1994, 29 vd.
- TAD** Türk Arkeoloji Dergisi

Tatış Koleksiyonu, 2003

Tatış, Y., *Anadolu Medeniyetlerinden Kültür Yansımaları*, 2003 (İzmir).

Thetis

Mannheimer Beiträge zur Klassischen Archäologie und Geschichte Griechenlands und Zyperns

Walter, 1968

Walter, H., *Samos V, Frühe Samische Gefässe, Chronologie und Landshafsstile Ostgriechischer Gefässe*, Bonn (1968)

Walter-Karydi, 1973

Walter-Karydi, E., Samische Gefässe Des 6. Jahrhunderts v.Chr, Bonn (1973)

KATALOG**K1: Adı: Oi1 Şek. 3a-Lev. 5a****Formu:** Oinokhoe**Envanter No:** HYD / 00 G2. K 3. KEN 25. 2779**A.Ç.:** -**Y.:** 12.7 cm**K.Ç.:** 6 cm.**Hamur / Astar / Firnis:** Koyu kahverengi hamur, açık deve tüyü astar ve kahverengi bezeme ve firnis.**Bezeme:** Dışta ağzın altı firnisli, boyunda iki sıra yatay bant bezeme, omuzda yay betimi ve yatay bant bezeme, gövde altı ve kaide firnisli.**Tanım:** Yonca ağız, silindirik boyun, yayvan gövde, halka kaide ve ağız kenarından hafif yükselen kulp, gövde ile birleşmektedir.**Dönemi:** Erken Oryantalizan**K2: Adı: Oi2 Şek.3b-Lev. 5b-c****Formu:** Oinokhoe**Envanter No:** HYD / 00 G2. KP 2. KEN 40. 2794**A.Ç.:** 10.5 cm**Y.:** 16 cm**K.Ç.:** 9 cm**Hamur / Astar / Firnis:** Turuncu hamur, beyaz renk astar ve açık kahverengiden koyu kahverengiye değişen renklerde firnis.**Bezeme:** Ağız altında kalın bir bant ve ince bir bant, boyunda noktalı S motifi, gövdede ışın motifleri ve ortasında kuş motifi ve yaprak, rozet, baklava, artı ve spirallerden oluşan doldurma motifleri, gövdenin alt kısmında ışın motifleri.**Tanım:** Dışa doğru yuvarlatılmış ağız kenarı, uzun silindirik boyun, küresel gövde, dışa çekik halka kaideli.**Dönemi:** Erken Oryantalizan**K3: Adı: Oi3 Şek. 4-Lev.6****Formu:** Testi**Envanter No:** HYD / 00 G2. KP 1. KEN 8 2762**A.Ç.:** 11 cm**Y.:** 22.5 cm**K.Ç.:** 8.7 cm**Hamur / Astar / Firnis:** Devetüyü rengi hamur, aynı renkte astar.**Bezeme:** -**Tanım:** Dışa çekik ağız, düz dik boyun, belirgin profilli boyun – omuz geçişi, şişkin gövde, ağız kenarından başlayan, ağız kenarından hafif yükselen kulp, gövde ile birleşmektedir.**Dönemi:** Erken Oryantalizan

K4: Adı: Amp1 **Şek. 5a-Lev. 7a**

Formu: Amphoriskos

Envanter No: HYD / 00 G2. GP 1. KEN 10 2804

A.Ç.: 7.8 cm

Y.: 9.9 cm

K.Ç.: 4.3 cm

Hamur / Astar / Firnis: Devetüyü hamur, aynı renk astar, açık-koyu kahverengi-siyah bezeme ve firnis.

Bezeme: Kulplar arasında 4 sıra bant bezeme, gövde altında, kaideye yakın 1 bant bezeme, geri kalan alan firnisli.

Tanım: Dik ağız, iç bükey profilli omuz, küresel gövde, düz dip, boyundan çıkan karına inen 2 dikey kulp.

Dönemi: Geç Geometrik

K5: Adı: Amp2 **Şek.5b-Lev. 7b**

Formu: Amphoriskos

Envanter No: HYD / 00 G2. GP 6. KEN 10 2764

A.Ç.: 9.6 cm

Y.: 10.6 cm

K.Ç.: 5.8 cm

Hamur / Astar / Firnis: Kahverengi hamur, devetüyü astar, kiremit bezeme ve firnis.

Bezeme: Boyunda kulplar arasında üç sıra dalga motifi, gövdenin alt kısmında bant bezeme, geri kalan yüzey firnisli.

Tanım: Dik ve düz kenarlı ağız, dik bir boyun, küresel gövde, düz dip, boyundan çıkan karnın üst noktasından birleşen iki dikey kulp.

Dönemi: Geç Geometrik

K6: Adı: Amp3 **Şek. 6a-Lev. 7c**

Formu: Amphoriskos

Envanter No: HYD / 00 G2. BP 1. KEN 31 2785

A.Ç.: 9 cm

Y.: 10.5 cm

K.Ç.: 5 cm

Hamur / Astar / Firnis: Devetüyü hamur, aynı renk astar, kahverengi firnis.

Bezeme: Boyun ve omuzda, kulplar arasında 5 sıra bant bezeme, geri kalan alan firnisli.

Tanım: Düz, dik ağız, dik boyun, şişkin küresel gövde, halka kaide, ağzın hemen altından başlayıp karna bağlanan iki dikey kulp. Ağzın hemen altında ve boyunda ikişer adet sığ yiv bulunmaktadır.

Dönemi: Geç Geometrik

K7: Adı: Amp4 **Şekil 6b-Lev. 7d**

Formu: Amphoriskos

Envanter No: HYD / 00 G2. BP 3. KEN 4. 2758

A.Ç.: 8.4 cm

Y.: 10.2 cm.

K.Ç.: 5.8 cm

Hamur / Astar / Firnis: Devetüyü hamur, açık devetüyü astar ve koyu kahve-siyah bezeme ve firnis.

Bezeme: Boyunda kalın yatay bant bezeme ve arasında iki sıra dalga motifi, geri kalan tüm yüzey firnisli.

Tanım: Düzleştirilmiş ağız kenarı, dik boyun, küresel gövde, halka kaide, boyundan çıkan karnın üst noktasından birleşen iki dikey kulp.

Dönemi: Geç Geometrik

K8: Adı: Amp5 **Şek. 7a-Lev. 7e**

Formu: Amphoriskos

Envanter No: HYD / 00 G2. KP 7. KEN 19 2773

A.Ç.: 8.2 cm

Y.: 10.7 cm

K.Ç.: 5.3 cm

Hamur / Astar / Firnis: Açık turuncu hamur, açık devetüyü hamur, koyu kahverengi bezeme ve firnis.

Bezeme: Boyunda, kulplar arası panelde üç sıra bant bezeme, bir sıra dalga motifi ve üç sıra bant bezeme, geri kalan yüzey firnisli.

Tanım: Hafif dışa çekik ağız, iç bükey profilli boyun, küresel gövde, düz dip, ağzın hemen altından başlayan ve karnın üst noktasından birleşen iki dikey kulp.

Dönemi: Geç Geometrik

K9: Adı: Amp6 **Şek. 7b-Lev. 7f**

Formu: Amphoriskos

Envanter No: HYD / 00 G2. KP 3. KEN 36 2790

A.Ç.: 10.2 cm

Y.: 11 cm

K.Ç.: 5.5 cm

Hamur / Astar / Firnis: Devetüyü hamur, aynı renkte astar, koyu kahverengi firnisli.

Bezeme: Boyunda, kulplar arası panelde bant bezeme ve dalga motifi, geri kalan yerler firnisli.

Tanım: Hafif dışa çekik düz ağız, iç bükey profilli boyun, küresel gövde, düz dip, boyundan çıkan karnın üst noktasından birleşen iki dikey kulp.

Dönemi: Geç Geometrik

K10: Adı: Ol1

Şek. 8a-Lev. 8a

Formu: Olpe

Envanter No: HYD / 00 G2. GP 6. KEN 17 2771

A.Ç.: 5.5 cm

Y.: 11.4 cm

K.Ç.: 5.2 cm

Hamur / Astar / Firnis: Turuncu hamur, devetüyü rengi astar, kahverengi-siyah bezeme ve firnis.

Bezeme: Omuzda ince yatay bant bezeme, gövde altında kalın bant bezeme, geri kalan alan firnisli.

Tanım: Geniş ağız, kısa kalın boyun, geniş armut gövde, halka kaide, ağızdan gövdeye dek uzanan dikey tek şerit kulp.

Dönemi: Geç Geometrik

K11: Adı: Ol2

Şek. 8b-Lev. 8b

Formu: Olpe

Envanter No: HYD / 00 G2. K 1. KEN 5 2759

A.Ç.: 10.8 cm

Y.: 17.1 cm

K.Ç.: 7.8 cm

Hamur / Astar / Firnis: Açık turuncu hamur, aynı renkte dış astar.

Bezeme: -

Tanım: Dışa çekik ağız, kısa boyun, geniş gövde, düz dip, ağız kenarından çıkan, karnın üst noktasına bağlanan tek dikey kulp.

Dönemi: Geç Geometrik

K12: Adı: Ol3

Şek.8c-Lev.8c

Formu: Olpe

Envanter No: HYD / 00 G2. BP 5. KEN 16 2770

A.Ç.: 8 cm

Y.: 7.5 cm

K.Ç.: 8 cm

Hamur / Astar / Firnis: Açık kiremit rengi hamur, açık devetüyü rengi astar, siyah bezeme ve firnis.

Bezeme: Omuzda linear triglyp-metop içinde içi kafes taralı baklava bezemesi, gövdede bant bezeme.

Tanım: Geniş ağız, kısa boyun, geniş armut gövde, halka kaide, ağızdan gövdeye dek uzanan dikey tek şerit kulp.

Dönemi: Geç Geometrik

K13: Adı: Ol4 **Şek.9a-Lev. 9a**

Formu: Olpe

Envanter No: HYD / 00 G2. KP 1. KEN 2 2756

A.Ç.: 6 cm

Y.: 11.8 cm

K.Ç.: 5.1 cm

Hamur / Astar / Firnis: Kiremit rengi hamurlu, sarımsı kiremit rengi astar, koyu kiremit-koyu kahverengi bezeme ve firnis.

Bezeme: Omuzda ince bant bezeme, karında 1 sıra bant bezeme, geri kalan alan firnisli.

Tanım: Geniş ağız, kısa kalın boyun, geniş armut gövde, halka kaide, ağızdan gövdeye dek uzanan dikey tek şerit kulp.

Dönemi: Geç Geometrik

K14: Adı: **Şek.9b-Lev.9b**

Formu: Olpe

Envanter No: HYD / 00 G2. K1. KEN 53 2807

A.Ç.: 6.8 cm

Y.: 12.2 cm

K.Ç.:

Hamur / Astar / Firnis: Kahverengi hamur, devetüyü rengi astar, koyu kahverengi-siyah firnis

Bezeme: Boyun ve omzu kaplayan yay betimi, gövdede kalın ve dar yatay bant bezeme, geri kalan alan firnisli.

Tanım: Geniş ağız, kısa kalın boyun, armut gövde, düz dip ve ağızdan gövdeye dek uzanan dikey tek şerit kulp.

Dönemi: Geç Geometrik

K15: Adı: L1 **Şek.9c-Lev.9c**

Formu: Lekythos

Envanter No: HYD / 00 G2. GP 1. KEN 46 2798

A.Ç.: 3.7 cm

Y.: 10.1 cm

K.Ç.:

Hamur / Astar / Firnis: Koyu gri hamur, siyah firnis.

Bezeme: -

Tanım: Dışa bombeli dik ağız kenarı, dar kısa silindirik boyun, geniş gövde karında belirgin bir profille kaideye doğru daralır, düz dipli.

Dönemi: Geç Geometrik (?)

K16: Adı: Kr1 **Şek.10a-Lev.10a**

Formu: Krater

Envanter No: HYD / 00 G2. BP 6. KEN 2768

A.Ç.: 27 cm

Y.: 18.2 cm

K.Ç.: 10 cm

Hamur / Astar / Firnis: Devetüyü renginde hamur, sarımsı-devetüyü astar, kahverengi firnis.

Bezeme: Kulplar arasında kalan bezeme paneli yedili beş adet dikey triglyph ile dört metopa bölünmüş, metopların içerisine tekli içi kafes taralı baklava bezeği yerleştirilmiştir.

Tanım: Geniş ağızlı, derin gövdeli, yarım ince konik kaidelidir, gövdeye dik olarak tutturulmuş yatay iki kulpa sahiptir.

Dönemi: Geç Geometrik

K17: Adı: Kr2 **Şek.10b-Lev.10b**

Formu: Krater

Envanter No: HYD / 00 G2. GP 7. KEN 55 2809

A.Ç.: 28.5 cm

Y.: 28.3 cm

K.Ç.: 15 cm

Hamur / Astar / Firnis: Kırmızı hamur, aynı renkte astar, kahverengi firnis.

Bezeme: Kulplar arasında kalan panelde iç içe çember motifi yer alır.

Tanım: Dik düz ağız tablası, derin küresel gövde, dışa çekik konik kaide, kulplar ağızdan başlar ve gövdeye birleşir, koç başı görünümünde 3 dilimli 2 dikey kulpa sahiptir.

Dönemi: Geç Geometrik

K18: Adı: Kr3 **Şek.11a**

Formu: Krater

Envanter No: HYD / 00 G2. GP 7. KEN 2812

A.Ç.: 25 cm

Y.: 19.8 cm

K.Ç.: 10.4 cm

Hamur / Astar / Firnis: Açık devetüyü renginde hamur, aynı renk astar, Koyu kahverengi firnis.

Bezeme: Kulplar arasında kalan panelde iç içe çemberlerin yan yana sıralanmasıyla oluşturulan bezeme bulunmaktadır.

Tanım: Geniş ağız, geniş gövde, halka kaide, iki yatay burgu kulp gövdeye birleşmektedir.

Dönemi: Geç Geometrik

K19: Adı: Kr4 **Şek.11b**

Formu: Krater

Envanter No: HYD / 00 G2. GP 7. KEN 2808

A.Ç.: 31 cm

Y.: 30 cm

K.Ç.: 13.6 cm

Hamur / Astar / Firnis:

Bezeme: -

Tanım: Geniş ağız, derin küresel gövde, halka kaide, ağızdan çıkan 2 ütü sapı şeklinde dikey kulp, gövdeye birleşir

Dönemi: Sub Geometrik

K20: Adı: Kr5 **Lev. 10c**

Formu: Krater

Envanter No: HYD / 00 G2. BP 5. KEN 6 2760

A.Ç.: 27.8 cm

Y.: 21 cm

K.Ç.: 10.8 cm

Hamur / Astar / Firnis: Devetüyü hamur, aynı renk astar, koyu kahverengi firnis.

Bezeme: Kulplar arasında yer alan panelde triglyph-metop dizilerinin sağında ve solunda tekli içi kafes taralı baklava bezemesi yer alır, ortadaki metop yatay yedi çizgi kümesiyle ikiye bölünmüş, üst ve altta kalan alana da birbirlerini izleyen chevron-çavuş bezeği yerleştirilmiştir.

Tanım: Geniş ağızlı, derin gövdeli, yarım ince konik kaidelidir, gövdeye dik olarak tutturulmuş yatay 2 kulpa sahiptir.

Dönemi: Geç Geometrik

K21: Adı: Kr6 **Şek.12a-Lev. 10d**

Formu: Krater

Envanter No: HYD / 00 G2. BP 6. KEN 62 2816

A.Ç.: 26.8 cm

Y.: 20 cm

K.Ç.: 11.8 cm

Hamur / Astar / Firnis: Kiremit rengi hamurlu, aynı renk astarlı, kiremit-kahverengi firnisli.

Bezeme: Kulplar arasında yer alan panelde triglyph-metop dizilerinin sağında ve solunda tekli, içi kafes taralı baklava motifi yer alır, ortadaki metopta alt alta sıralanmış üç sıra chevron-çavuş bezeği yer almaktadır.

Tanım: Geniş ağızlı, derin gövdeli, yarım ince konik kaidelidir, gövdeye dik olarak tutturulmuş yatay 2 kulpa sahiptir.

Dönemi: Geç Geometrik

K22: Adı: Kr7

Lev. 10e

Formu: Krater

Envanter No: HYD / 00 G2. BP 6. KEN 63 2817

A.Ç.:

Y.:

K.Ç.:

Hamur / Astar / Firnis: Açık deve tüyü renginde hamur, aynı renk astar, Koyu kahverengi firnis.

Bezeme: Kulplar arasında kalan panelde iç içe çemberlerin yan yana sıralanmasıyla oluşturulan bezeme bulunmaktadır.

Tanım: Geniş ağız, geniş gövde, halka kaide, iki yatay kulp gövdeye birleşmektedir.

Dönemi: Geç Geometrik

K23: Adı: Kr8

Şek.12b

Formu: Yüksek Ayaklı Krater

Envanter No: HYD / 00 G2. BP. KEN 2815

A.Ç.: 23.4 cm

Y.: 21.5 cm

K.Ç.: 11.8 cm

Hamur / Astar / Firnis:

Bezeme: Kulplar arasında yer alan panelde triglyph-metop dizilerinin sağında ve solunda tekli içi kafes taralı baklava bezemesi yer alır, ortadaki metop yatay yedi çizgi kümesiyle ikiye bölünmüş, üst ve altta kalan alana da birbirlerini izleyen chevron-çavuş bezeği yerleştirilmiştir.

Tanım: Dışa çekik ağız, derin silindirik gövde, yüksek konik kaide, iki yatay kulp, gövdeye dik olarak tutturulmuştur.

Dönemi: Geç Geometrik

K24: Adı: Kr9 **Şek.13a-Lev.11a-b**

Formu: Yüksek Ayaklı Destekli Krater

Envanter No: HYD / 00 G2. KP 7. KEN 21 2775

A.Ç.: 25 cm

Y.: 26 cm

K.Ç.: 13.5 cm

Hamur / Astar / Firnis: Kiremit rengi hamur, aynı renkte astar, kahverengi-siyah firnis.

Bezeme: Ağzın hemen altındaki bant içerisinde, kulplar üzerinde ve kaideye dama tahtası motifi, boş bırakılan karelerin içine birer nokta konulmuştur; ana bezeme panelinin hemen altında dörtlü dikey çizgiler arasında ikili balta motifi yer alır. Kulplar arasında kalan ana panelde dikey çizgilerle oluşturulmuş triglyph-metop alanı içerisinde kalan metoplardan en kenarda kalanların içerisinde ön yüzde dikey kum saati motifi yer boş kalan alanda karşılıklı ikili yay biçiminde bezek yer alır; soldan sağa doğru kum saatinin yer aldığı metopun yanındaki geniş metop, iki yatay çizgi ile kendi içerisinde ikiye bölünmüş ve üstte kalan alana birbirini izleyen iki su kuşu figürü yerleştirilmiştir, boşta kalan alanlara ise üç adet çizgi nokta rozet doldurma motifi yapılmıştır; altta kalan alanda ise yatay noktalı S motifi yer alır. Bu metopun yanındaki metop iki dikey bantla ikiye bölünmüş, ilk alana dört adet içi noktalı daire bezemesi ikinciye içi taralı anahtar tipi meander motifi yerleştirilmiştir, en alttaki meander yarım bırakılmış. Bu metoptan sonra gelen dikey kum saati motifi ile ön yüzdeki panel bezemesi son bulur. Arka yüzde soldan sağa doğru ilk metopta ön yüzde de var olan dikey kum saati motifi ve bunun her iki yanında ikili yay betimi yer alır. Aynı metop içinde iki dikey çizgi ile ayrılmış dar alanda birbirini takip eden yatay S motifi yer alır, ikinci metop alanı iki dikey çizgi ile ikiye bölünmüş, ilk dar alana yatay noktalı S motifi, ikinciye içi taralı anahtar tipi meander motifi yerleştirilmiştir. Üçüncü metopta dikey kum saati motifi tekrarlanmıştır, son metopta ise dörtlü baklava motifi yer alır.

Tanım: Düz ağız, derin, kaideye doğru daralan gövde, uzun saplı, dışa doğru açılan konik kaide, her iki yanda ağızdan dik bir açıyla çıkan kulp tablası, destekli koç başı görünümlü iki katlı kulplar üzerine oturmaktadır.

Dönemi: Sub Geometrik

K25: Adı: Kr10 **Şek. 13b-Lev.11c**

Formu: Yüksek Ayaklı Krater

Envanter No: HYD / 00 G2. KP 3. KEN 39 2793

A.Ç.: 22.5 cm

Y.: 26.4 cm

K.Ç.: 16.8 cm

Hamur / Astar / Firnis: Açık kiremit rengi hamur, aynı renkte astar.

Bezeme: -

Tanım: Hafif dışa çekik ağız, derin silindirik gövde, kaideye geçişte oval-konik kenar profilli, yüksek konik kaide, boyundan çıkan burma kulp gövde altına birleşmektedir.

Dönemi: Sub Geometrik

K26: Adı: Kr11

Şek.14a-Lev.12a-c

Formu: Yüksek Ayaklı Destekli Krater

Envanter No: HYD / 00 G2. K 2. KEN 9 2763

A.Ç.: 30 cm

Y.: 30 cm

K.Ç.: 17.8 cm

Hamur / Astar / Firnis: Kiremit rengi hamur, aynı renkte astar, siyah firnis.

Bezeme: Kulplar arası alanda kalan panelde dört triglyph ile alan beş metopa bölünmüş ve triglyphler arasında kalan metoplara da beş adet içleri kafes taramalı dikey kum saati motifi yerleştirilmiş, triglyphlerin metop içine bakan yüzleri ise kısa çizgi çubuklarla süslenmiştir.

Tanım: Düz ağız, derin, kaideye doğru daralan gövde, uzun saplı, dışa doğru açılan konik kaide, her iki yanda ağızdan dik bir açıyla çıkan kulp tablası, destekli koç başı şeklindeki tek katlı kulplar üzerine oturmaktadır.

Dönemi: Sub Geometrik

K27: Adı: Kr12

Şek 14b

Formu: Krater

Envanter No: HYD / 00 G2.

A.Ç.: 22 cm

Y.: 21.2 cm

K.Ç.: 11.2 cm

Hamur / Astar / Firnis: Kiremit rengi hamur, aynı renkte astar, Koyu kiremit rengi firnis.

Bezeme: Kulplar arasında kalan ana bezeme alanı, 5 metopa bölünmüş, birinci ve dördüncü metop içerisine dikey tekli içi taralı baklava motifi yerleştirilmiş, ikinci metop içerisine dikey tarak motifi yerleştirilmiş, ortada yer alan üçüncü metop içerisine zikzak çizgiler, beşinci metop içerisine ise içleri taralı dikey mazgal meander motifi yer almaktadır.

Tanım: Dışa çekik ağızlı, ağzın altından çıkan kulp, gövde altına birleşir, alçak konik kaidelidir

Dönemi: Geç Geometrik

K28: Adı: S1

Şek. 15a-Lev. 13a

Formu: Skyphos

Envanter No: HYD / 00 G2. GP 7. KEN 43 2797

A.Ç.: 15.4 cm

Y.: 9 cm

K.Ç.: 6 cm

Hamur / Astar / Firnis: Devetüyü rengi hamur, aynı renk astar, kiremit rengi firnis.

Bezeme: Ağzın hemen altından başlayan ve gövdeye dek uzanan ana bezeme panelinde triglyph-metop düzenlemesi yer alır, bezeme alanı üç metopa bölünmüştür. Kenarlardaki iki metopta tekli baklava motifinin alt ve üstüne birleştirilmiş *T meander* motifi yer alır. Ortadaki metop altta ve üstte tekli zikzak bezeği ile sınırlandırılmıştır; ortada ise tekli baklava motifinin her iki yanına birleştirilmiş *T meander* bezeği yer almaktadır.

Tanım: Geniş ağızlı, ağzın hemen altında yer alan çentik ile ağız belirginleştirilmiş, konik gövde ve halka kaide, 2 yatay kulp, gövdeye dik olarak yerleştirilmiştir.

Dönemi: Geç Geometrik

K29: Adı: S2 **Şek. 15b-Lev.13b**

Formu: Skyphos

Envanter No: HYD / 00 G2. BP 7. KEN 56 2810

A.Ç.: 6.4 cm

Y.: 10 cm

K.Ç.:

Hamur / Astar / Firnis: Kahverengi hamur, devetüyü renginde astar, kahverengi firnis.

Bezeme: Kulplar arası bezeme paneli triglyph-metop düzenlemesi ile üç metopa bölünmüştür, her iki yandaki metop içerisinde tekli baklava motifi yer almaktadır, ortadaki metopta anahtar tipi meander motifi yer almaktadır.

Tanım: Geniş ağızlı, ağzın hemen altında yer alan çentik ile ağız belirginleştirilmiş, konik gövde ve halka kaide, iki yatay kulp, gövdeye dik olarak yerleştirilmiştir.

Dönemi: Geç Geometrik

K30: Adı: S3 **Şek.16a-Lev.13c**

Formu: Skyphos

Envanter No: HYD / 00 G2. KP 7. KEN 57 2811

A.Ç.: 16 cm

Y.: 10.2 cm

K.Ç.: 6.2 cm

Hamur / Astar / Firnis: Koyu devetüyü rengi hamur, açık devetüyü rengi astar, kiremit rengi firnis.

Bezeme: Kulplar arası bezeme panelinde yan yana dört adet iç içe çember motifi yerleştirilmiştir.

Tanım: Geniş ağızlı, ağzın hemen altında yer alan çentik ile ağız belirginleştirilmiş, konik gövde ve halka kaide, 2 yatay kulp, gövdeye dik olarak yerleştirilmiştir.

Dönemi: Geç Geometrik

K31: Adı: S4 **Şek. 16b-Lev.13d**

Formu: Skyphos

Envanter No: HYD / 00 G2. K 2. KEN 42 2796

A.Ç.: 14 cm

Y.: 5.8 cm

K.Ç.: 7.6 cm

Hamur / Astar / Firnis: Devetüyü renkli hamur, aynı renkte astar, koyu kahverengi firnis.

Bezeme: Kulplar arası bezeme paneli beşli dikey çizgi grupları ile dört metopa bölünmüş, metopların içine üç sıra birbirini takip eden chevron-çavuş bezeği yerleştirilmiştir.

Tanım: Dik uzun ağız, konik kenar profilli gövde, konik kaide, iki yatay kulpa sahiptir.

Dönemi: Sub-Geometrik

K32: Adı: Ko1 **Şek.17a-b - Lev.13e-f**

Formu: Kotyle

Envanter No: HYD / 00 G2. K 3. KEN 48 2802

A.Ç.: 12 cm

Y.: 9 cm

K.Ç.: 4 cm

Hamur / Astar / Firnis: Kahverengi hamur, açık devetüyü rengi astar, siyah firnis.

Bezeme: Bezeme paneli beş sıra dikey çizgi gurupları ile üç adet metopa ayrılmıştır, her iki yüzde, yanlarda yer alan metoplar içerisinde içleri kafes taralı yaprak motifleri yer almaktadır. Ortadaki metopta bir yüzde bir kuş figürü ile onun altında iki çizgi ile ayrılmış alanda basitçe çizilmiş bir güyoş bezeği yer almaktadır. Kabın diğer yüzündeki orta metopta basit güyoş bezeği oluşturulmuştur.

Tanım: İnceltilmiş ağız kenarı, küresel, sivri gövde, dar, konik halka kaidelidir, kulplar dudak altından çıkar ve yatay kulp şeklindedir.

Dönemi: SubGeometrik

K33: Adı: Ko2 **Şek.18a-Lev.14a**

Formu: Kotyle

Envanter No: HYD / 00 G2. KP . KEN 47 2801

A.Ç.: 10.2 cm

Y.: 8.5 cm

K.Ç.: 5.2 cm

Hamur / Astar / Firnis: Kahverengi hamur, açık devetüyü rengi astar, kiremit rengi firnis.

Bezeme: Kulplar arasında yer alan bezeme panelinde linear triglyph-metop ve alt alta kısa çizgi kümelerinden oluşan bezeme yer almaktadır. Bezeme paneli yedi dikey çizgi grubu ile üç metopa bölünmüş bezemede metoplar içinde alt alta altı kısa çizgi kümesi bulunmaktadır.

Tanım: İçe çekik ağız, derin küresel gövde, geniş halka kaide, kulplar dudak altından çıkar ve yatay kulp şeklindedir.

Dönemi: Geç Geometrik

K34: Adı: Ko3 **Şek.18b-Lev.14b**

Formu: Kotyle

Envanter No: HYD / 00 G2. KP 3. KEN 34 2788

A.Ç.: 11.4 cm

Y.: 8.4 cm

K.Ç.: 4.6 cm

Hamur / Astar / Firnis: Açık kahverengi hamur, açık devetüyü rengi astar, koyu kahverengi firnis.

Bezeme: Kulplar arasında yer alan bezeme panelinde linear triglyph-metop ve alt alta kısa çizgi kümelerinden oluşan bezeme yer almaktadır. Bezeme paneli yedi dikey çizgi grubu ile üç metopa bölünmüş bezemede metoplar içinde alt alta yedi kısa çizgi kümesi bulunmaktadır.

Tanım: İnceltilmiş içe çekik ağız, küresel, sivri gövde, dar, konik halka kaidelidir, kulplar dudak altından çıkar ve yatay kulp şeklindedir.

Dönemi: Geç Geometrik

K35: Adı: Ko4 **Şek.18c-Lev.14c**

Formu: Kotyle

Envanter No: HYD / 00 G2. KP 1. KEN 18 2772

A.Ç.: 12.4 cm

Y.: 8.5 cm

K.Ç.: 5 cm

Hamur / Astar / Firnis: Açık kiremit rengi hamur, açık devetüyü rengi astar, kahverengi firnis.

Bezeme: Kulplar arasında yer alan bezeme panelinde linear triglyph-metop ve alt alta kısa çizgi kümelerinden oluşan bezeme yer almaktadır. Bezeme paneli yedi dikey çizgi grubu ile üç metopa bölünmüş bezemede metoplar içinde alt alta yedi kısa çizgi kümesi bulunmaktadır.

Tanım: İnceltilmiş içe çekik ağız, küresel, sivri gövde, dar, konik halka kaidelidir, kulplar dudak altından çıkar ve yatay kulp şeklindedir.

Dönemi: Geç Geometrik

K36: Adı: Ko5 **Şek.19a-Lev.14d**

Formu: Kotyle

Envanter No: HYD / 00 G2. KP 1. KEN 45 2799

A.Ç.: 20.2 cm

Y.: 13.6 cm

K.Ç.: 8.4 cm

Hamur / Astar / Firnis: Kiremit rengi hamur, açık deve tüyü rengi astar, siyah firnis.

Bezeme: Bezeme paneli triglyph-metop düzenlemesi ile üç metopa bölünmüş, yanlardaki iki metop içine iç içe tekli baklava bezeği yerleştirilmiş, ortadaki metopa kuş figürü yerleştirilmiştir ve etrafında doldurma motifleri yer almaktadır.

Tanım: İnceltilmiş ağız kenarı, küresel gövde, konik halka kaidelidir, kulplar hemen dudak ucuna bağlanmıştır.

Dönemi: Erken Oryantalizan (?)

K37: Adı: Ky1 **Şek.19b-Lev.15a**

Formu: Kyliks

Envanter No: HYD / 00 G2. KP 1. KEN 45 2799

A.Ç.: 15.1 cm

Y.: 9.3 cm

K.Ç.: 6 cm

Hamur / Astar / Firnis: Açık kahverengi hamur, açık deve tüyü rengi astar, siyah firnis.

Bezeme: Dış yüzde ağız omuza dek astar renginde rezerve bırakılmış, boyun-omuz geçişinde ince bir bant ve kulplar arası rezerve bırakılmış, geri kalan alan firnisli. İç yüzde ağzın hemen altı ince bir şerit halinde rezerve bırakılmış, sonrasında iki kalın bant bezeme ve ince bir bant bezeme yer almakta.

Tanım: Dışa doğru açılan uzun geniş ağızlı, konik gövdeli ve aşağı doğru genişleyen konik kaidelidir

Dönemi: Geç Oryantalizan

K38: Adı: T1

Şek. 20a-Lev. 15b-c

Formu: Tabak

Envanter No: HYD / 00 G2. KP . KEN 23 2777

A.Ç.: 20.5 cm

Y.: 6.1 cm

K.Ç.: 8.2 cm

Hamur / Astar / Firnis: Devetüyü rengi hamur, açık devetüyü rengi astar, kiremit rengi firnis.

Bezeme: İç yüzde ince bant bezeme yer alır, dış yüzde ince bant bezeme ve kulplar arasında kalan alanda tek sıra dalgalı çizgi bezeme yer almaktadır.

Tanım: Geniş ağız, sığ gövde, halka kaide, iki adet makara kulpludur, kulplar üzerinde askı delikleri bulunmaktadır.

Dönemi: Erken Oryantalizan

K39: Adı: M1

Şek. 20b-Lev. 16a-b

Formu: Meyvelik

Envanter No: HYD / 00 G2. KP 1. KEN 33 2787

A.Ç.: 16 cm

Y.: 9.2 cm

K.Ç.: 7.9 cm

Hamur / Astar / Firnis: Kiremit rengi hamur, beyaz astar, kiremit rengi firnis.

Bezeme: İç yüzde bant bezeme ve birbirini takip eden çavuş-chevron bezeği yer almaktadır.

Tanım: Düz ağız, sığ gövde, yüksek silindirik ayaklıdır, kulpsuzdur.

Dönemi: Geç Oryantalizan

K40: Adı: M2

Şek. 21a-Lev.17a-b

Formu: Meyvelik

Envanter No: HYD / 00 G2. KP 1. KEN 41 2795

A.Ç.: 23.5 cm

Y.: 11.5 cm

K.Ç.: 9.1 cm

Hamur / Astar / Firnis: Devetüyü rengi hamur, beyaz astar, kiremit rengi firnis.

Bezeme: İç yüzde içi noktalı S motifi, bu bezemeden ince bir çizgiyle ayrılan diğer panelde birbirin takip eder ve tekrarlar biçimde art arda yedi kısa çizgi gurubu ve içi tamamen boyalı kareler yer almaktadır.

Tanım: Düz ağız, sığ gövde, yüksek silindirik ayaklıdır, kulpsuzdur.

Dönemi: Geç Oryantalizan

K41: Adı: M3 **Şek.21b-Lev.18a-b**

Formu: Meyvelik

Envanter No: HYD / 00 G2. KP 1. KEN 3 2757

A.Ç.: 30.5 cm

Y.: 9.9 cm

K.Ç.:

Hamur / Astar / Firnis: Kahverengi hamur, beyaz astar, siyah-kahverengi-bordo renk firnis.

Bezeme: Ağız tablasında dama tahtası motifi bulunmaktadır, bu motifin altındaki panelde kabın iç yüzünde her iki taraftan bantlarla sınırlandırılmış alanda iki kısa çizgi ile ayrılan metopların içerisinde kare ve daire motifleri yer almaktadır. Ana bezeme alanında birbirlerine eğri çizgilerle tutturulmuş lotus motifleri bulunur.

Tanım: Hafif dışa çekik ağız, sığ gövde, kısa konik kaide ve ağız kenarında dört adet makara kulpa sahiptir, karşılıklı iki kulpta delik bulunmaktadır.

Dönemi: Geç Oryantalizan

K42: Adı: P1 **Şek.22a-Lev. 19a-b**

Formu: Pyksis

Envanter No: HYD / 00 G2. BP 6. KEN 26 2781

A.Ç.: 8.6cm

Y.: 11.2 cm

K.Ç.: 7.2 cm

Hamur / Astar / Firnis: Kahverengi hamur, deve tüyü rengi astar, koyu kahverengi firnis ve bezeme.

Bezeme: Kulplar arasında yer alan bezeme panelinde tekli zikzak bezeği yer almaktadır. Gövdede bezeme panelinde bir yüzde yan yana birbirine tutturulmuş içleri taralı baklava motifleri, diğer yüzde ise içleri kafes taralı karışık meander bezeği yer almaktadır.

Tanım: İnceltilmiş dik ağız kenarı, silindirik gövde, kısa saplı yayılan konik ayak ve tutamak biçiminde ortaları delik iki yatay kulpludur.

Dönemi: Geç Geometrik

K43: Adı: P2 **Şek.22b-Lev.19c-d**

Formu: Pyksis

Envanter No: HYD / 00 G2. BP 6. KEN 26 2780

A.Ç.: 10.4 cm

Y.: 10.2 cm

K.Ç.: 7 cm

Hamur / Astar / Firnis: Kiremit rengi hamur, kiremit rengi astar.

Bezeme: -

Tanım: İnceltilmiş dik ağız kenarı, sert omuz geçişi, küresel gövde, hafif dışa çekilerek profillendirilmiş düz dip ve tutamak biçiminde ortaları delik 2 yatay kulpa sahiptir.

Dönemi: Geç Geometrik

K44: Adı: F1 **Şek.23a-Lev. 20a**

Formu: Fincan

Envanter No: HYD / 00 G2. KEN 60 2814

A.Ç.: 11.2 cm

Y.: 7.7 cm

K.Ç.: 5.8 cm

Hamur / Astar / Firnis: Açık kahverengi hamur, kiremit rengi firnis.

Bezeme: -

Tanım: İnceltmiş ağız, kaideye doğru daralan konik gövde, düz dip ve ağızdan çıkıp gövdeye birleşen dikey kulp.

Dönemi: Geç Geometrik

K45: Adı: F2 **Şek.23b-Lev.20b**

Formu: Fincan

Envanter No: HYD / 00 G2. KEN 2819

A.Ç.: 11 cm

Y.: 9.2 cm

K.Ç.: 6 cm

Hamur / Astar / Firnis: Açık devetüyü renk hamur, Koyu kahverengi firnis.

Bezeme: -

Tanım: İnceltmiş ağız, kaideye doğru daralan konik gövde, düz dip ve ağızdan çıkıp gövdeye birleşen dikey kulp.

Dönemi: Geç Geometrik

K46: Adı: F3 **Şek.23c-Lev. 20c-d**

Formu: Fincan

Envanter No: HYD / 00 G2. GP 4. KEN 24 2778

A.Ç.: 12.2 cm

Y.: 10.8 cm

K.Ç.: 9.5 cm

Hamur / Astar / Firnis: Deve tüyü rengi hamur, deve tüyü rengi astar, kahverengi-siyah firnis ve bezeme.

Bezeme: Gövdede yer alan bezeme paneli triglyph-metop düzenlemesi yer alır. Metoplar içerisine içleri kafes taralı yaprak motifleri görülmektedir, bezeme alanı yedi adet dikey çizgi gurubu ile yedi metopa bölünmüş, birinci, üçüncü, beşinci ve yedinci metoplara birer adet yaprak motifi yerleştirilmiş, İkinci metopa noktalı S, dördüncü metopa güyoş ve altıncı metopa küçük baklava motifleri yerleştirilmiştir.

Tanım: Dışa doğru inceltmiş ağız, kaideye doğru daralan konik gövde, düz diplidir, ağızdan çıkan tek dikey kulp, gövde ortasına birleşir.

Dönemi: Geç Geometrik

K47: Adı: F4 **Şek.23d-Lev.20e**

Formu: Fincan

Envanter No: HYD / 00 G2. GP 6 KEN 35 2789

A.Ç.: 9.8 cm

Y.: 7 cm

K.Ç.: 5.8 cm

Hamur / Astar / Firnis: Devetüyü rengi hamur, kahverengi-kırmızı firnis.

Bezeme: -

Tanım: İnceltmiş ağız, kaideye doğru daralan konik gövde, düz dip ve ağızdan çıkıp gövdeye birleşen dikey kulp.

Dönemi: Geç Geometrik

K48: Adı: F5 **Şek.23e-Lev. 20f**

Formu: Fincan

Envanter No: HYD / 00 G2. GP 7 KEN 37 2791

A.Ç.: 10.5 cm

Y.: 8 cm

K.Ç.: 6.6 cm

Hamur / Astar / Firnis: Devetüyü rengi hamur, koyu kahverengi firnis.

Bezeme: -

Tanım: İnceltmiş ağız, kaideye doğru daralan konik gövde, düz dip ve ağızdan çıkıp gövdeye birleşen dikey kulp.

Dönemi: Geç Geometrik

K49: Adı: F6 **Şek.24a-Lev. 21a**

Formu: Fincan

Envanter No: HYD / 00 G2. GP 6. KEN 38 2792

A.Ç.: 8.7 cm

Y.: 7 cm

K.Ç.: 4.5 cm

Hamur / Astar / Firnis: Kahverengi firnis.

Bezeme: -

Tanım: İnceltmiş ağız kenarı, dibe doğru daralan konik gövde sert kenar profili ile kaideye bağlanmaktadır, düz diplidir, ağız kenarından çıkan dikey kulp gövde altına birleşir.

Dönemi: Geç Geometrik

K50: Adı: F7 **Şek.24b-Lev. 21b**

Formu: Fincan

Envanter No: HYD / 00 G2. KEN 11 2784

A.Ç.: 8.2 cm

Y.: 5.8 cm

K.Ç.: 5.7 cm

Hamur / Astar / Firnis: Kahverengi hamur, koyu kahverengi firnis.

Bezeme: -

Tanım: İnceltmiş ağız, kaideye doğru daralan konik gövde, düz dip ve ağızdan çıkıp gövdeye birleşen dikey kulp.

Dönemi: Geç Geometrik

K51: Adı: F8 **Şek.24c-Lev. 21c**

Formu: Fincan

Envanter No: HYD / 00 G2. BP6 KEN 28 2782

A.Ç.: 10.2 cm

Y.: 7.2 cm

K.Ç.: 6.2 cm

Hamur / Astar / Firnis: Açık devetüyü rengi hamur, kiremit rengi firnis.

Bezeme: -

Tanım: İnceltmiş ağız, kaideye doğru daralan konik gövde, düz dip ve ağızdan çıkıp gövdeye birleşen dikey kulp.

Dönemi: Geç Geometrik

K52: Adı: F9 **Şek.24d-Lev. 21d**

Formu: Fincan

Envanter No: HYD / 00 G2. KEN 13 2767

A.Ç.: 9 cm

Y.: 5.6 cm

K.Ç.: 4.2 cm

Hamur / Astar / Firnis: Kiremit rengi hamur, aynı renk firnis.

Bezeme: -

Tanım: Geniş ağız, sığ gövde, yumuşak karın-kaide geçişi, düz dip ve ağızdan çıkıp gövdenin altına birleşen dikey tek kulpludur.

Dönemi: Geç Geometrik

K53: Adı: F10 **Şek.24e-Lev.21e**

Formu: Fincan

Envanter No: HYD / 00 G2. KP 7 KEN 20 2774

A.Ç.: 10.6 cm

Y.: 6 cm

K.Ç.: 4.4 cm

Hamur / Astar / Firnis: Kiremit rengi hamur, koyu kahverengi firnis.

Bezeme: -

Tanım: Geniş ağız, sığ gövde, yumuşak karın-kaide geçişi, düz dip ve ağızdan çıkıp gövdenin altına birleşen dikey tek kulpludur.

Dönemi: Geç Geometrik

K54: Adı: F11 **Şek.24f-Lev.21f**

Formu: Fincan

Envanter No: HYD / 00 G2. KEN 11 2765

A.Ç.: 10 cm

Y.: 6.8 cm

K.Ç.: 5.7 cm

Hamur / Astar / Firnis: Kiremit rengi hamur, aynı renk firnis.

Bezeme: -

Tanım: İnceltmiş ağız, kaideye doğru daralan konik gövde, düz dip ve ağızdan çıkıp gövdeye birleşen dikey kulp.

Dönemi: Geç Geometrik

K55: Adı: F12 **Şek.24g-Lev.21g**

Formu: Fincan

Envanter No: HYD / 00 G2. RP 1. KEN 29 2783

A.Ç.: 13.7 cm

Y.: 10.2 cm

K.Ç.:

Hamur / Astar / Firnis: Açık kahverengi hamur, kiremit rengi firnis.

Bezeme: -

Tanım: Dışa doğru inceltmiş ağız, kaideye doğru daralan konik gövde, düz diplidir, ağızdan çıkan tek dikey kulp, gövde ortasına birleşir.

Dönemi: Geç Geometrik

K56: Adı: F13 **Şek.24h-Lev.21h**

Formu: Fincan

Envanter No: HYD / 00 G2. KP 1 KEN 32 2786

A.Ç.: 8.4 cm

Y.: 7 cm

K.Ç.: 4.2 cm

Hamur / Astar / Firnis: Kiremit rengi hamur, siyah firnis.

Bezeme: -

Tanım: Geniş ağız, sığ gövde, yumuşak karın-kaide geçişi, düz dip ve ağızdan çıkıp gövdenin altına birleşen dikey tek kulpludur.

Dönemi: Geç Geometrik

K57: Adı: K1 **Şek.25-Lev.22a-b**

Formu: Kapak

Envanter No: HYD / 00 G2. KEN 13 2767

A.Ç.: 8.4 cm

Y.: 7.2 cm

K.Ç.: -

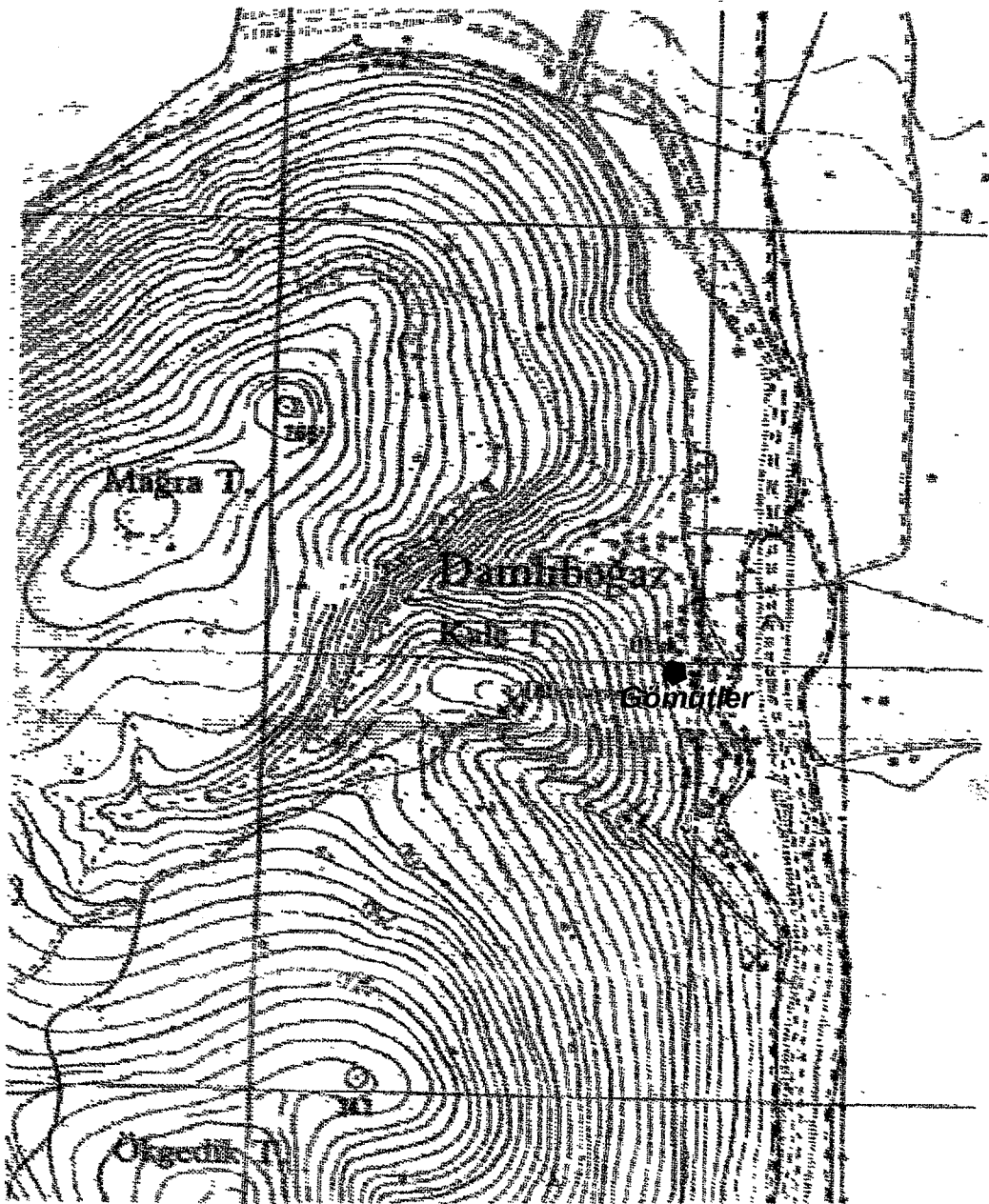
Hamur / Astar / Firnis: Kiremit rengi hamur, aynı renk astar, siyah firnis.

Bezeme: Kuş şeklinde tutamak üzerinde çizgisel bezeme.

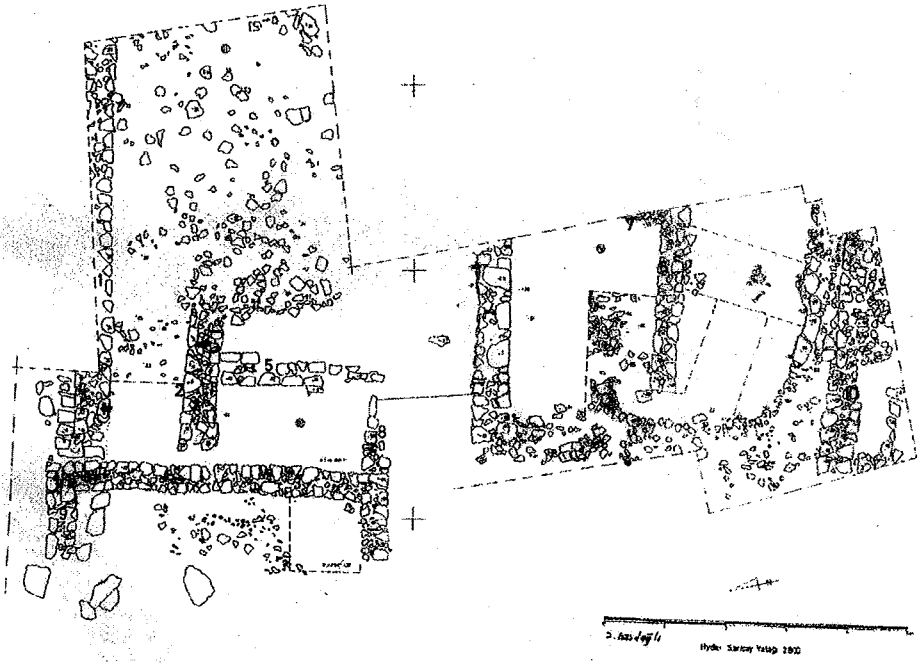
Tanım: Ağız kısmı hafif genişleyerek iner, düz üst kısmında kuş figürü şeklinde tutamağı bulunmaktadır.

Dönemi: Geç Geometrik

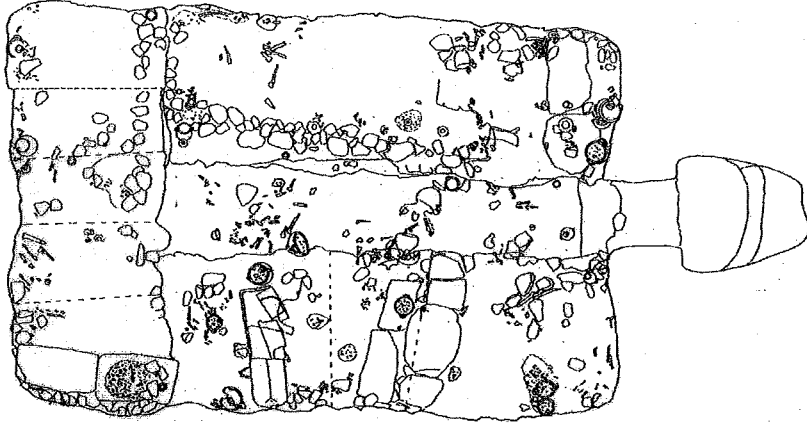

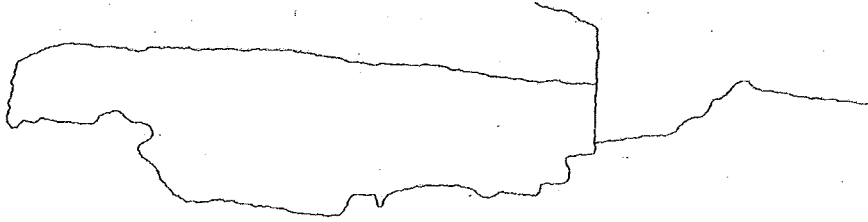
ŞEKİL 1

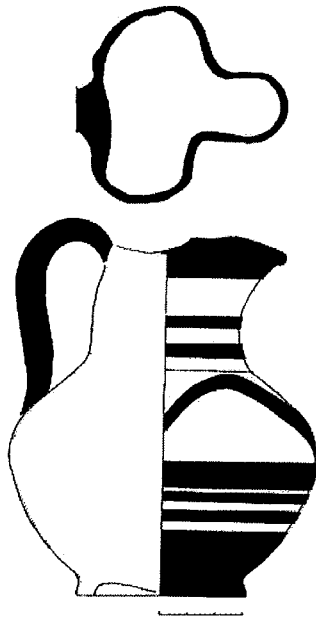
ŞEKİL 2

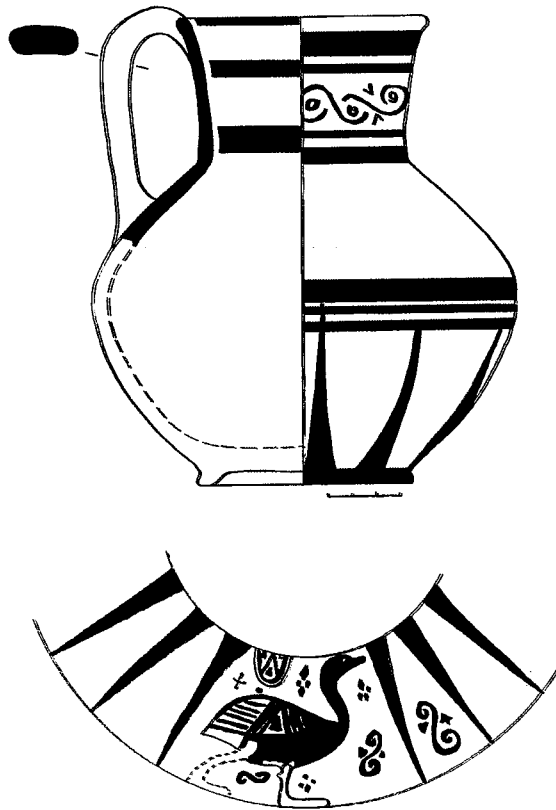
Hydaş 2 nolu oyma mezar plan-kesit

ŞEKİL 3

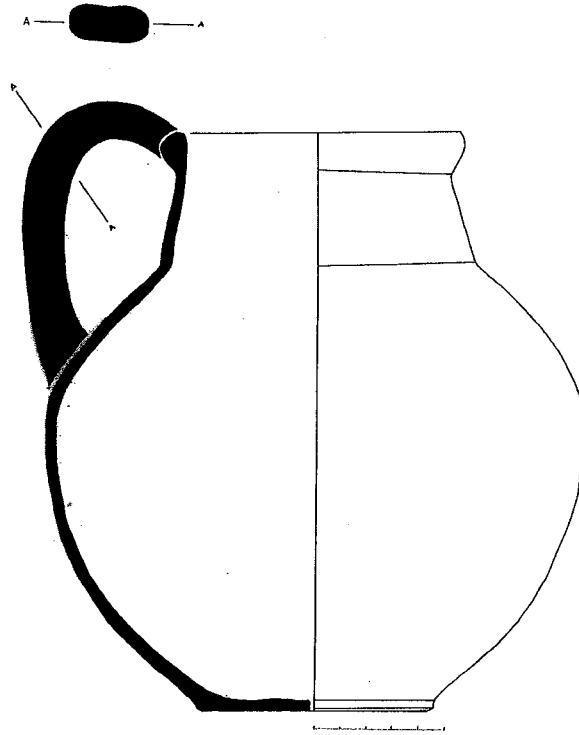

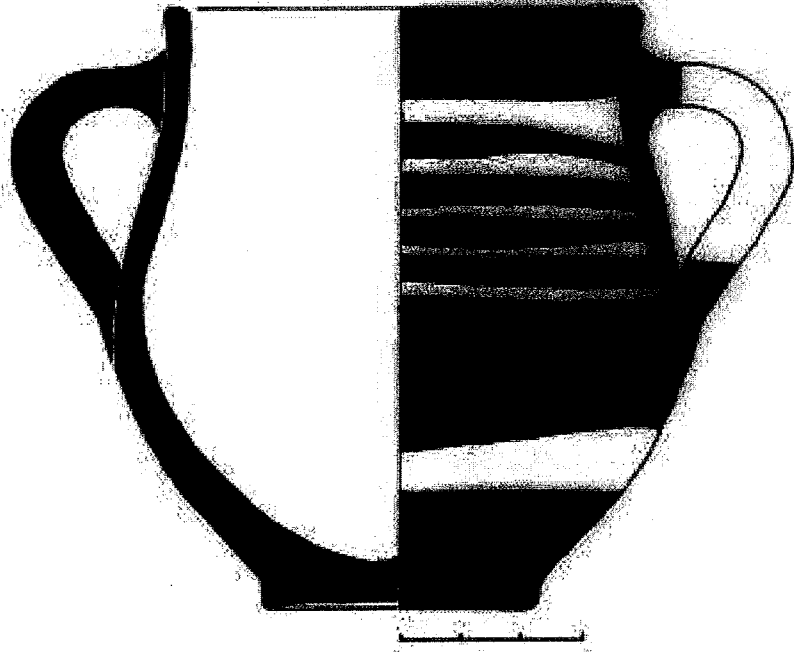
a.

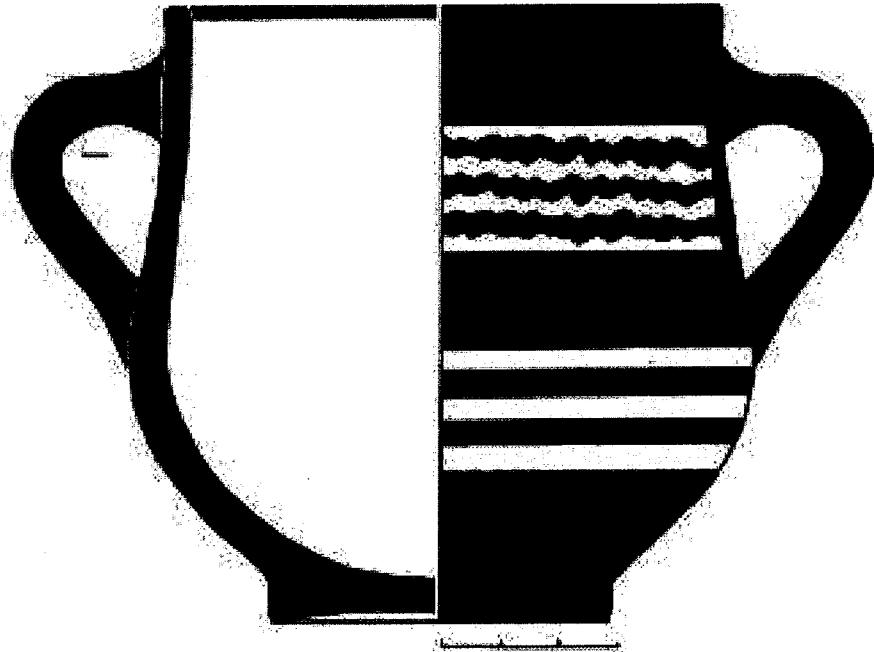
b.

ŞEKİL 4

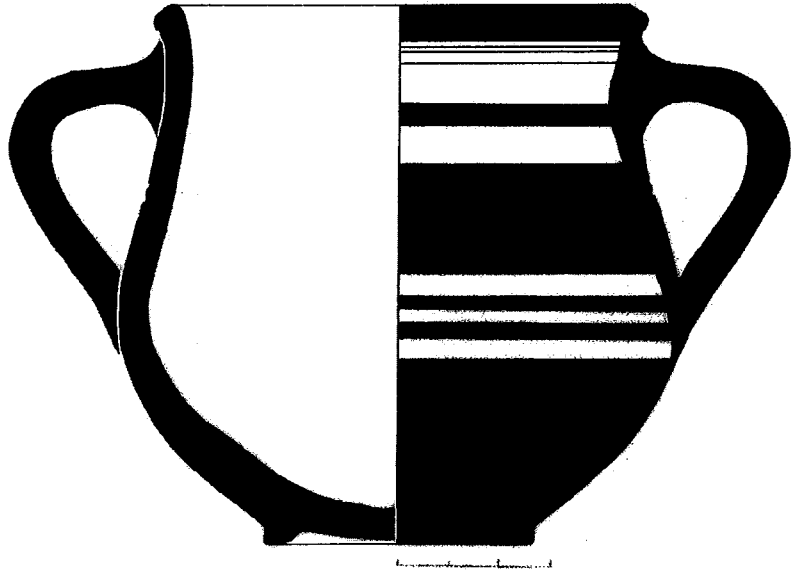

a.

b.

ŞEKİL 6

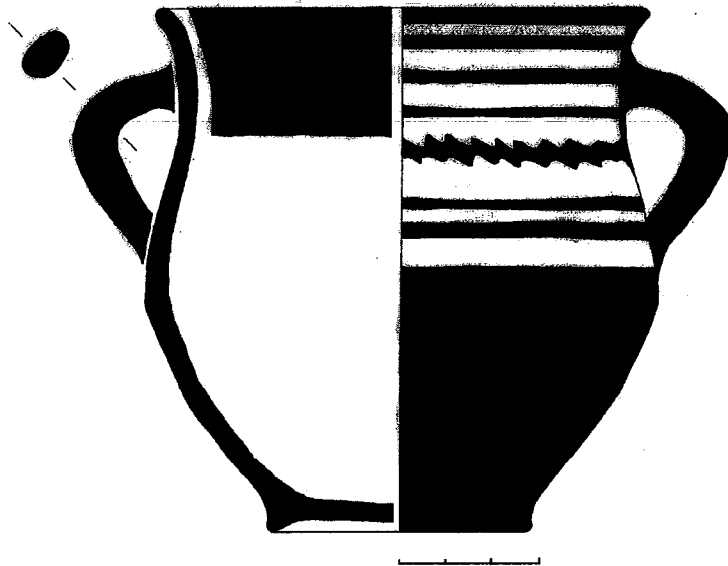
a.

b.

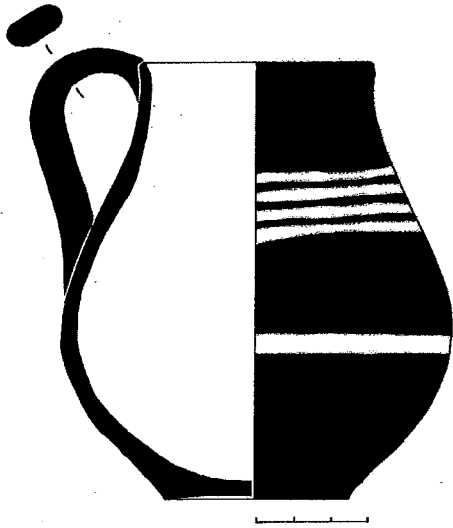

a.

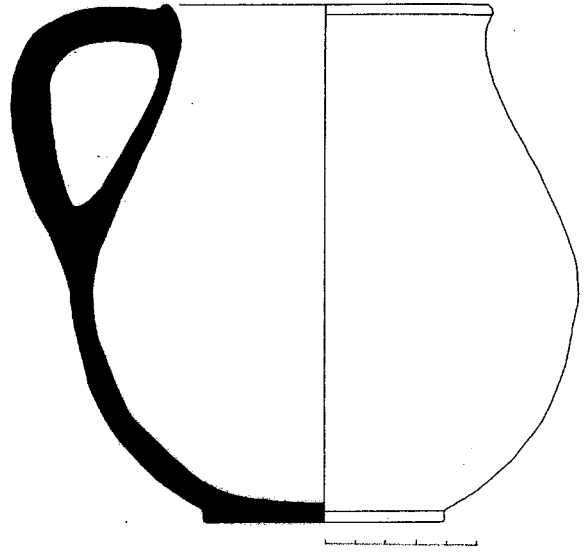

b.

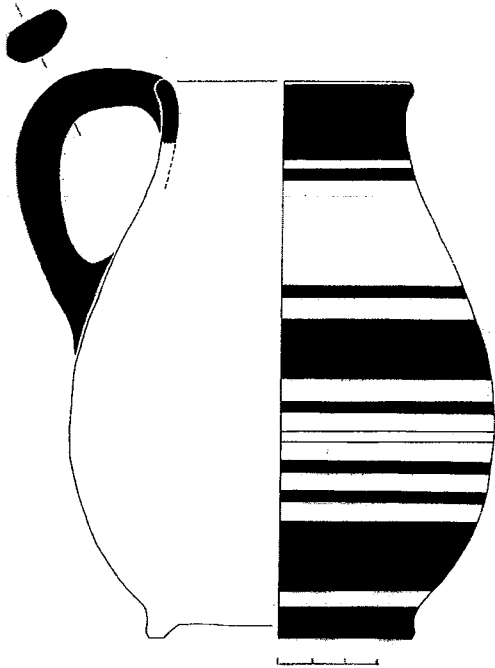
ŞEKİL 8

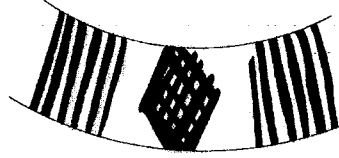
a

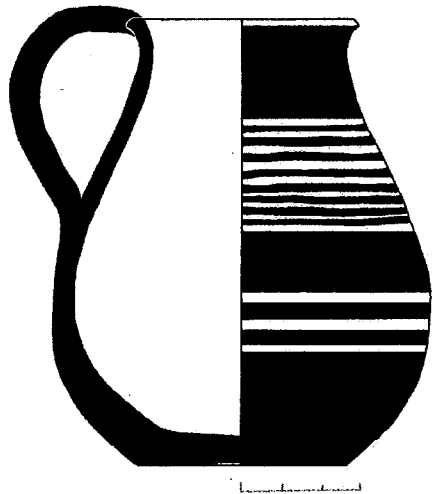

b.

c.

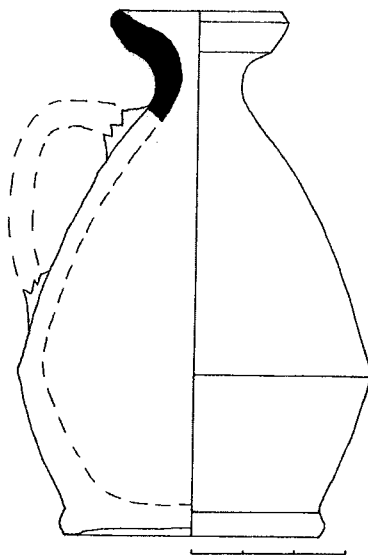

a.

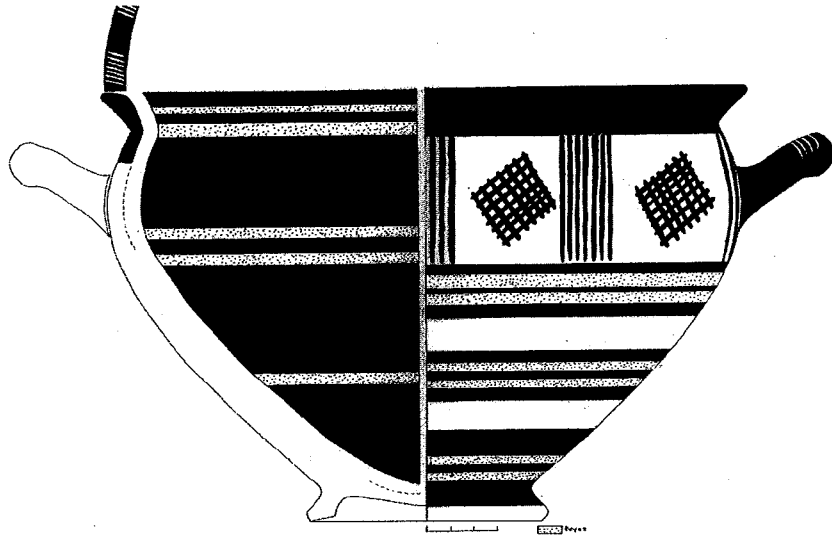

b.

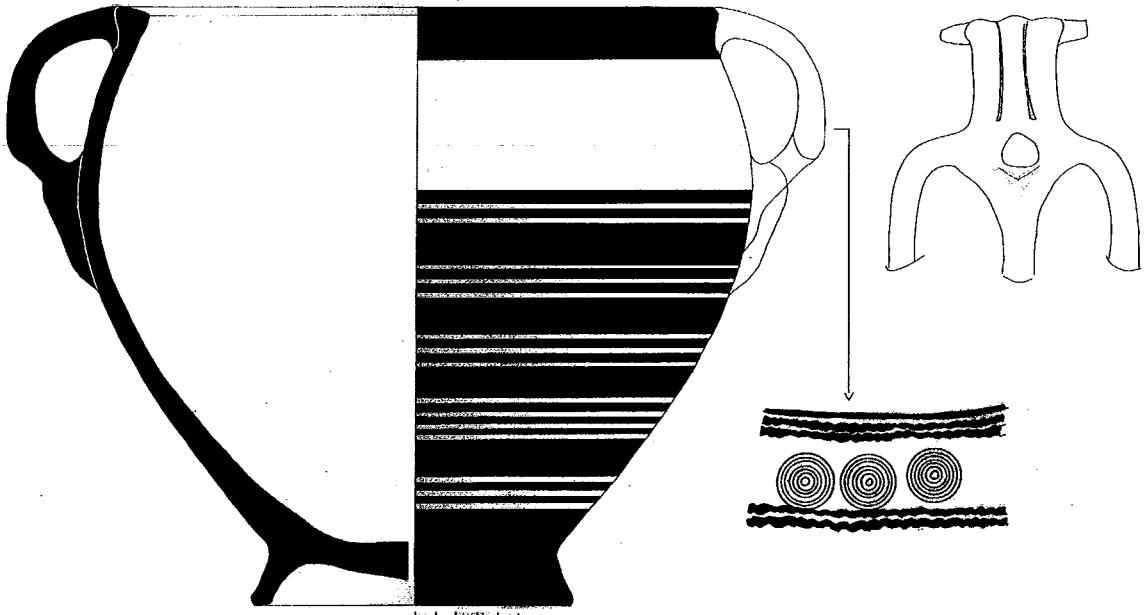

c.

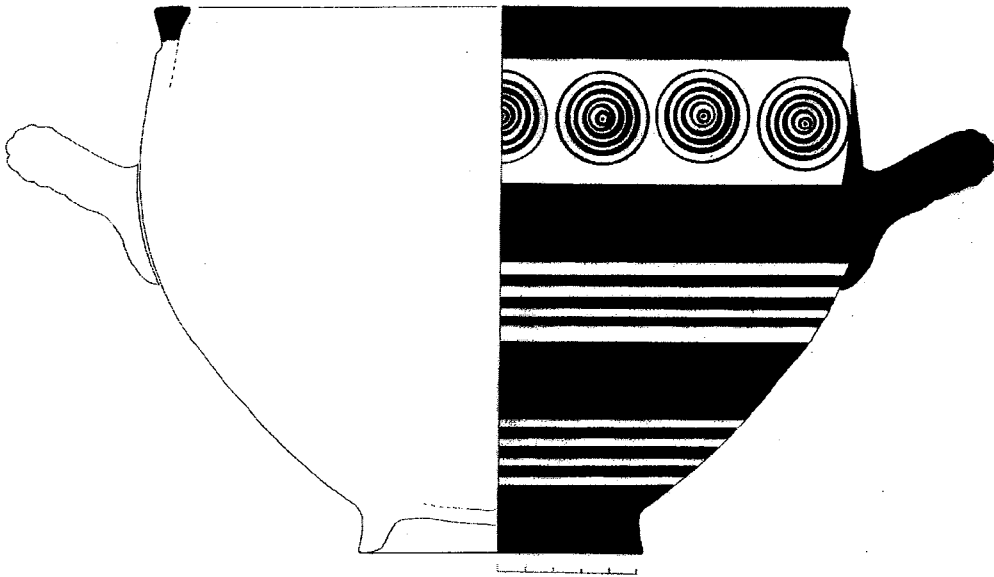
ŞEKİL 10

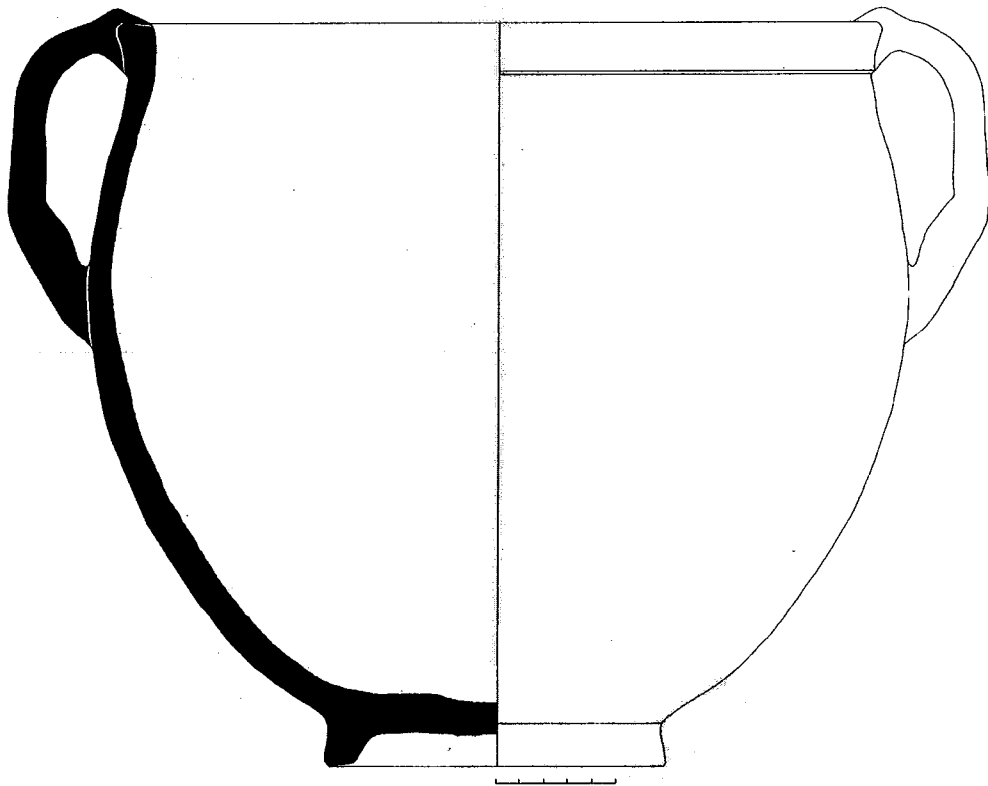
a.

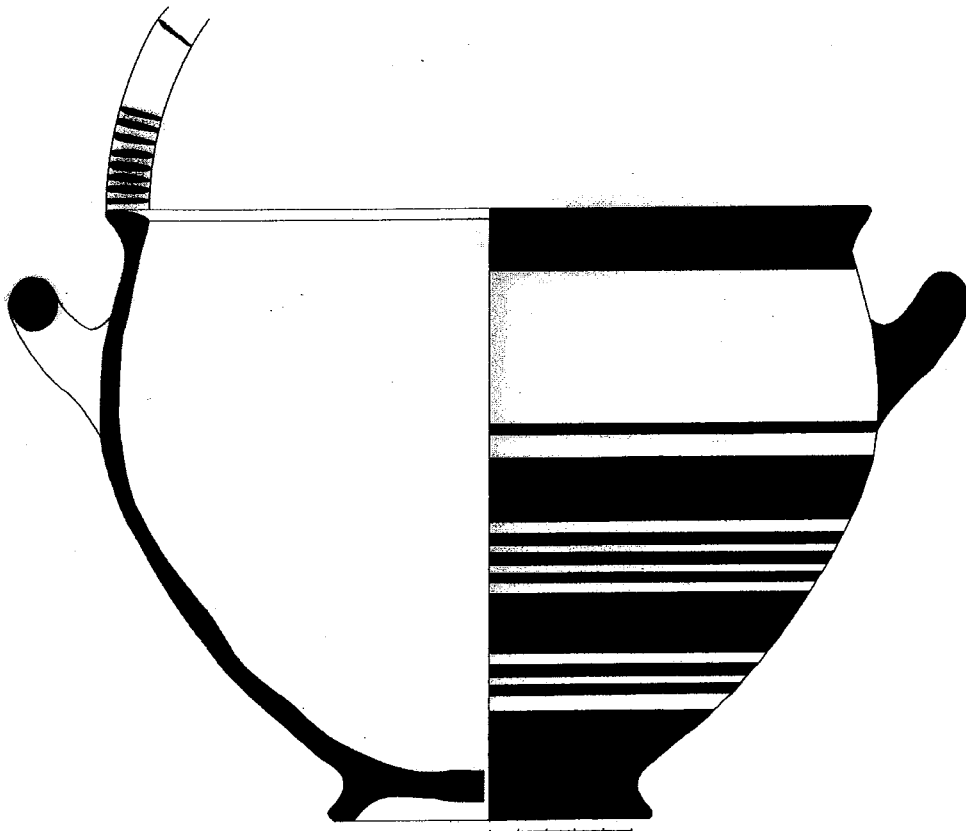
b.

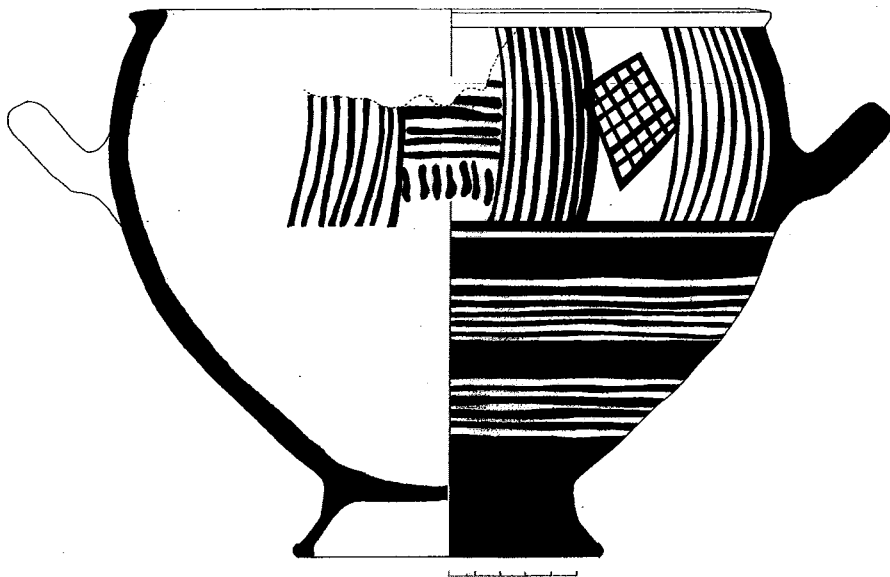
a.

b.

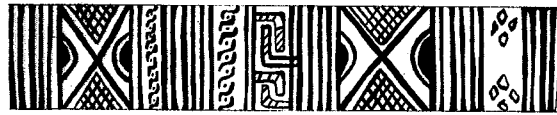

a.

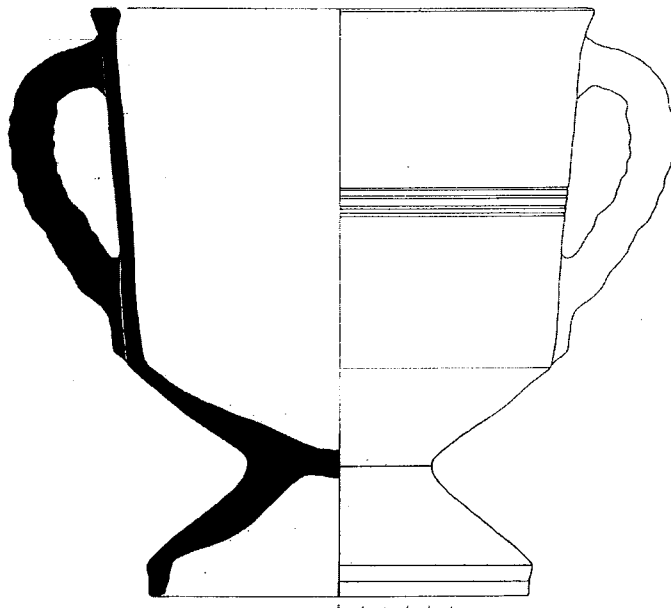

b.

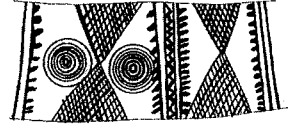
ŞEKİL 13

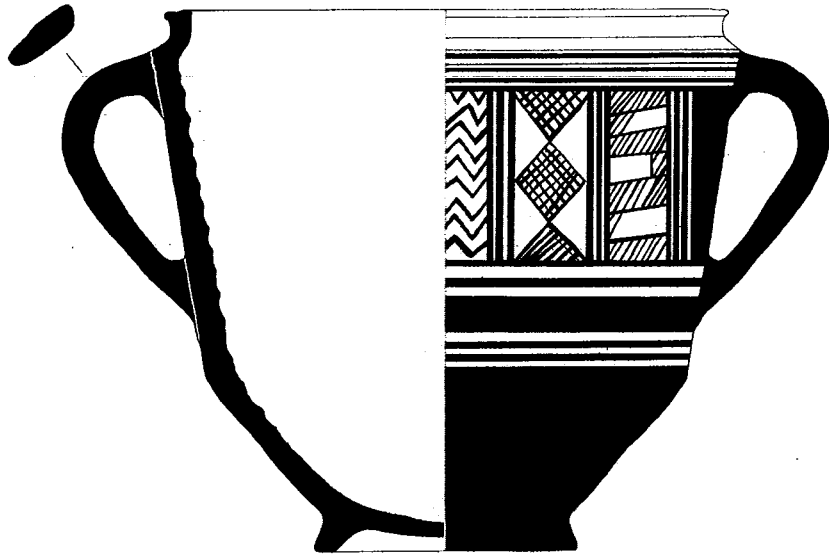
a.

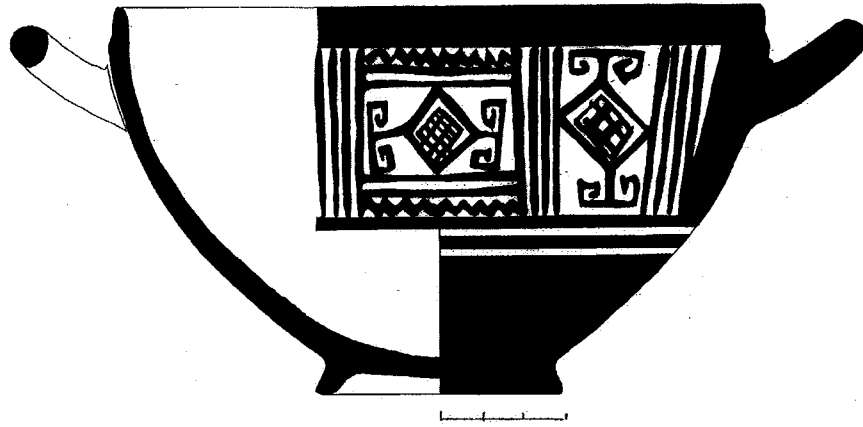
b.

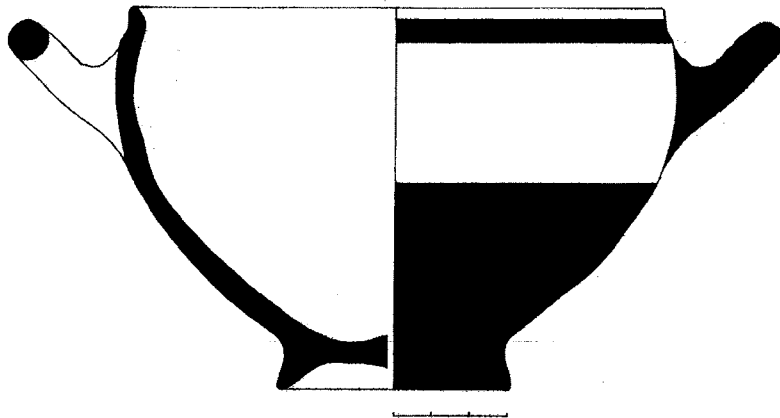
a.

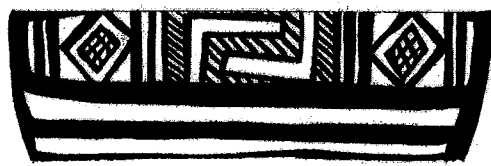
b.

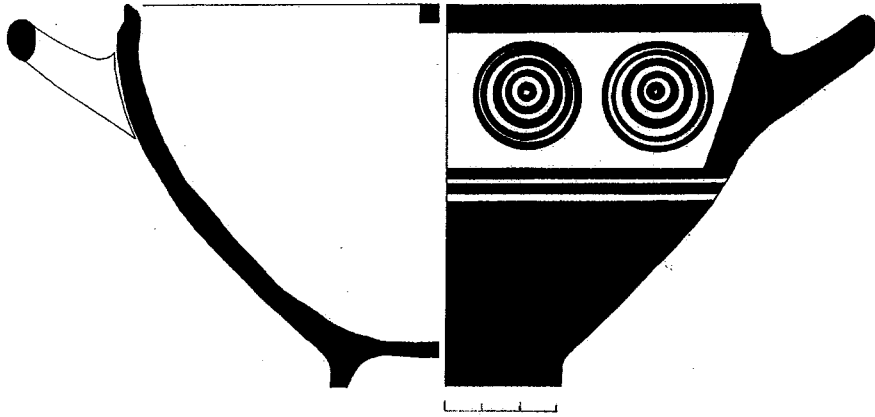

a.

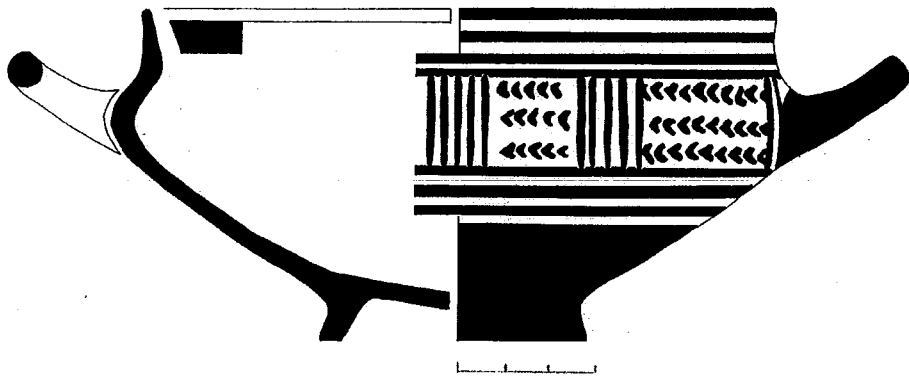

b.

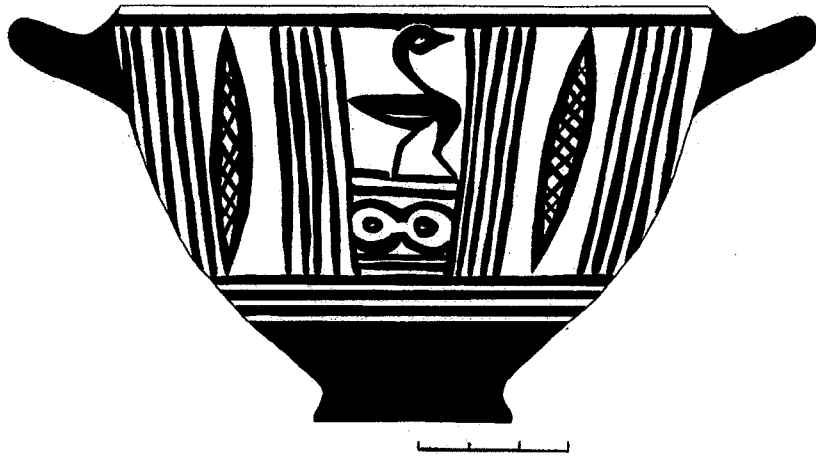

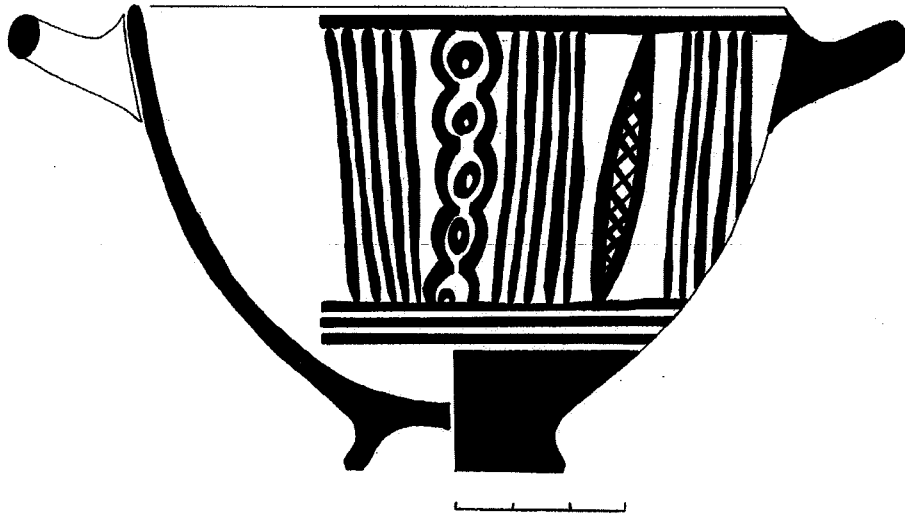
a.

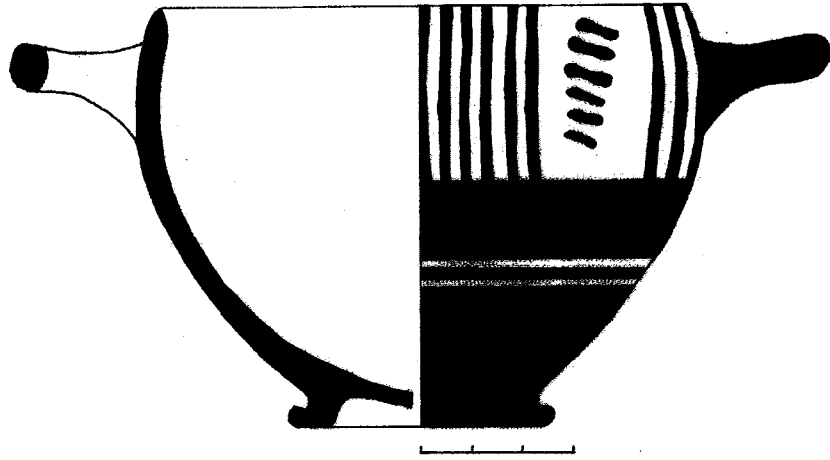
b.

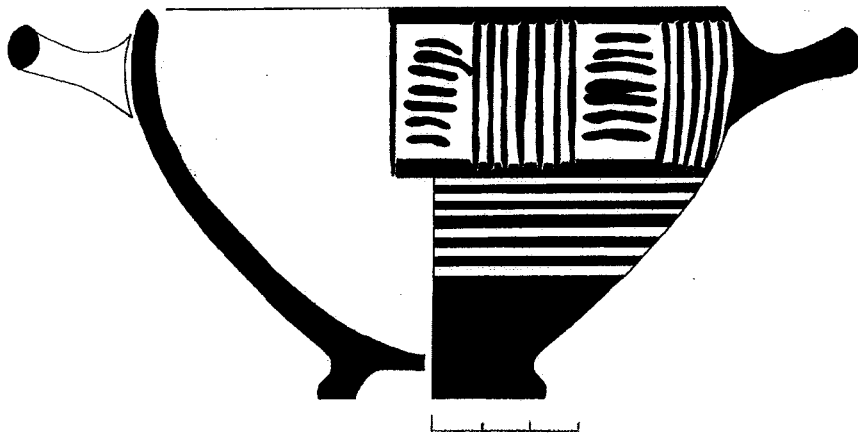
a.

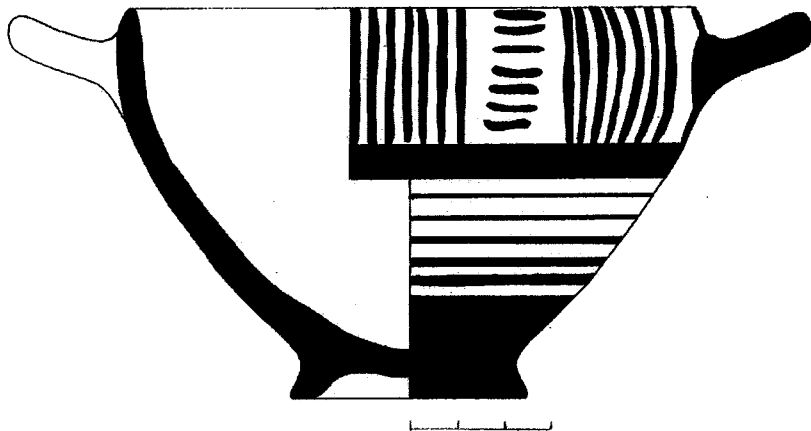
b.

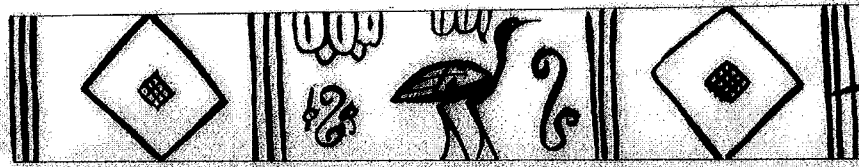
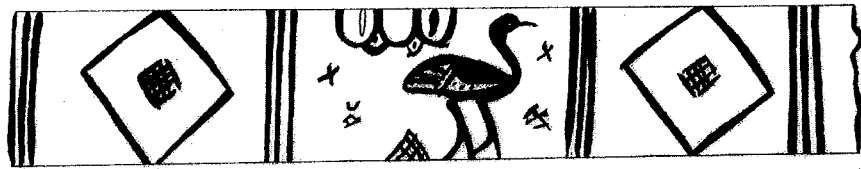
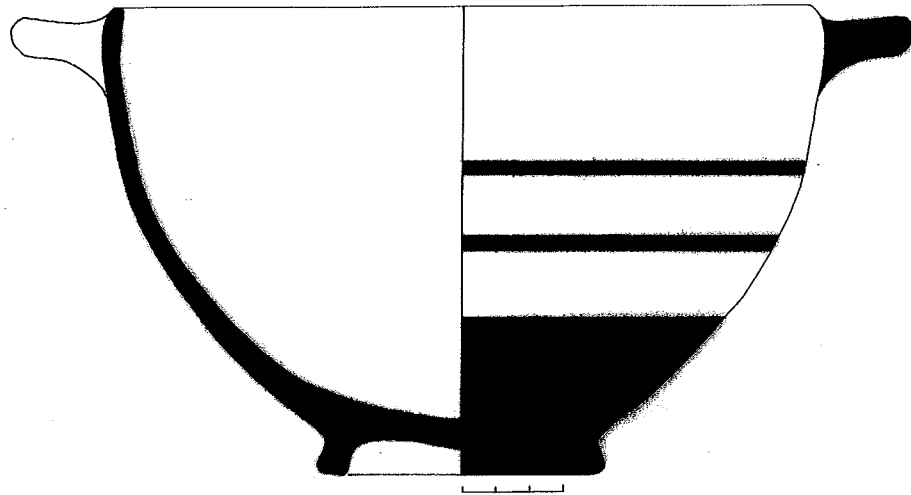
a.

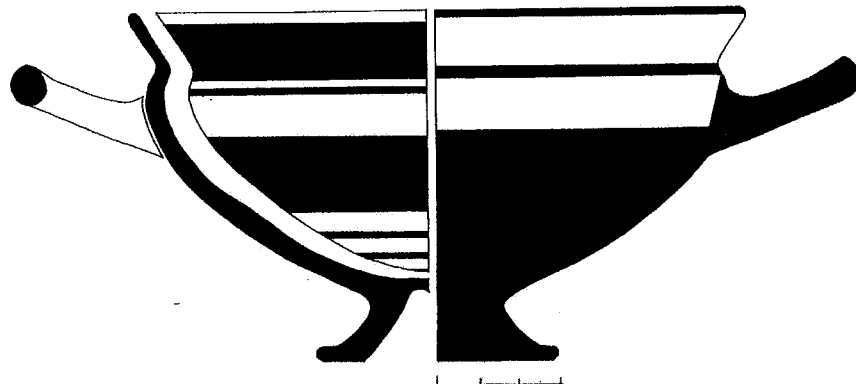
b.

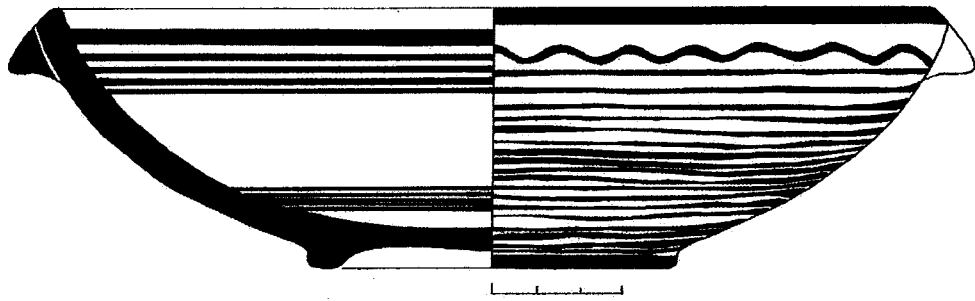
c.

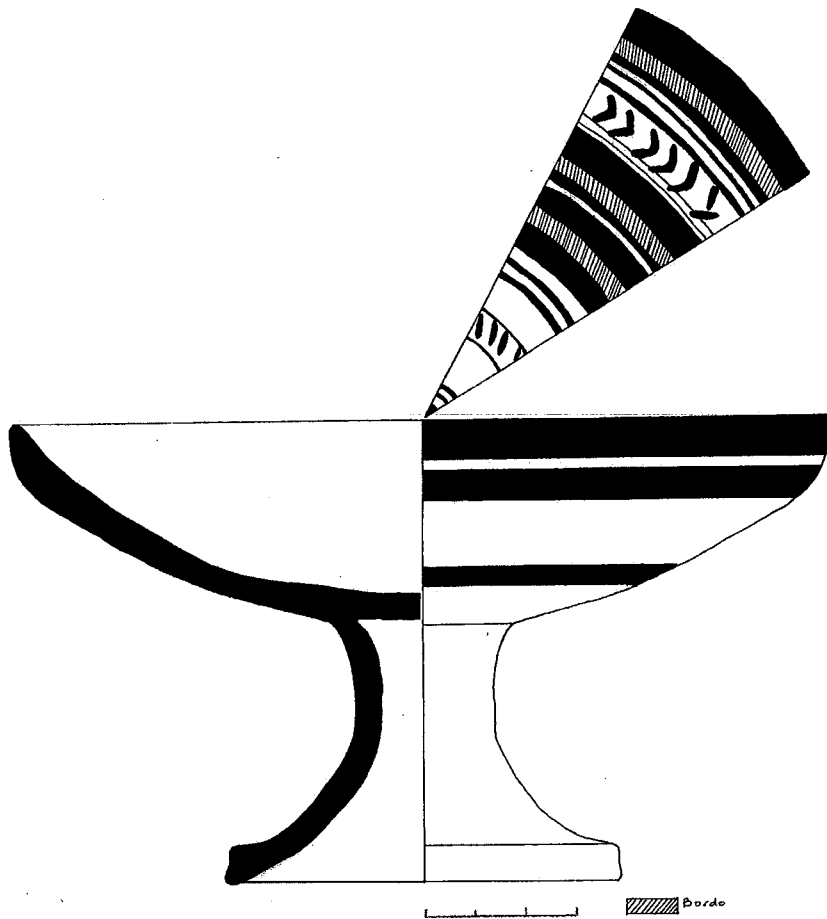
a.

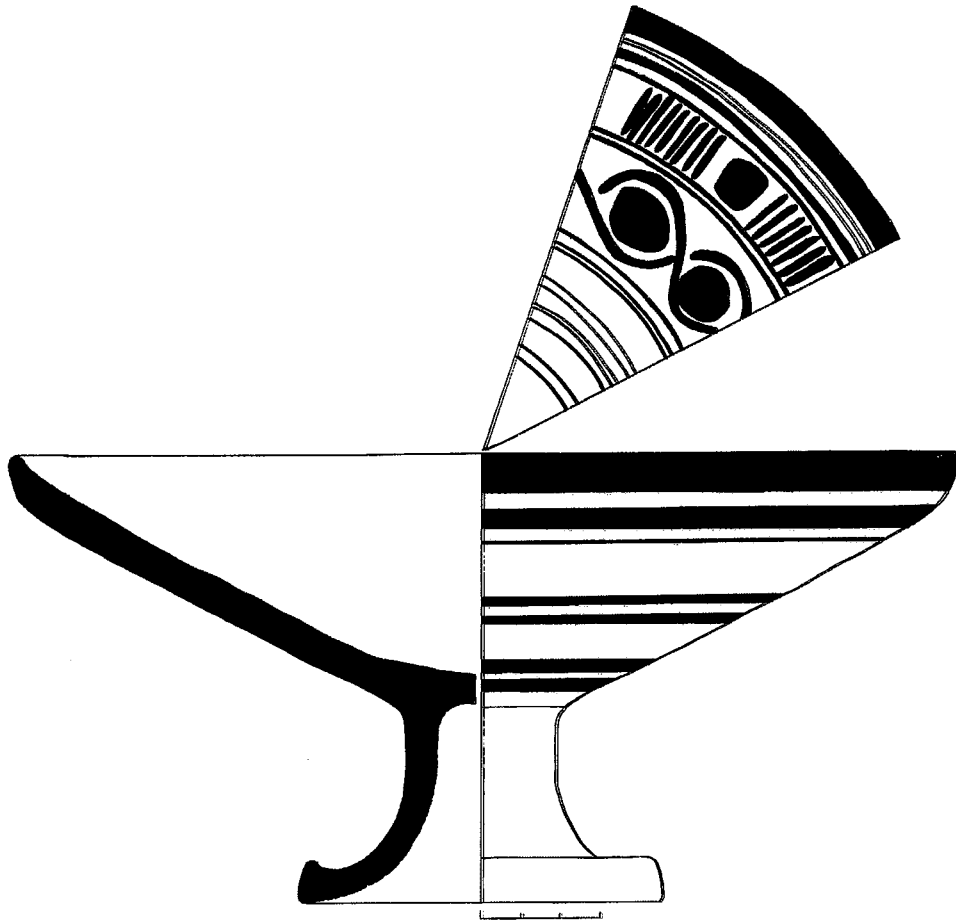
b.

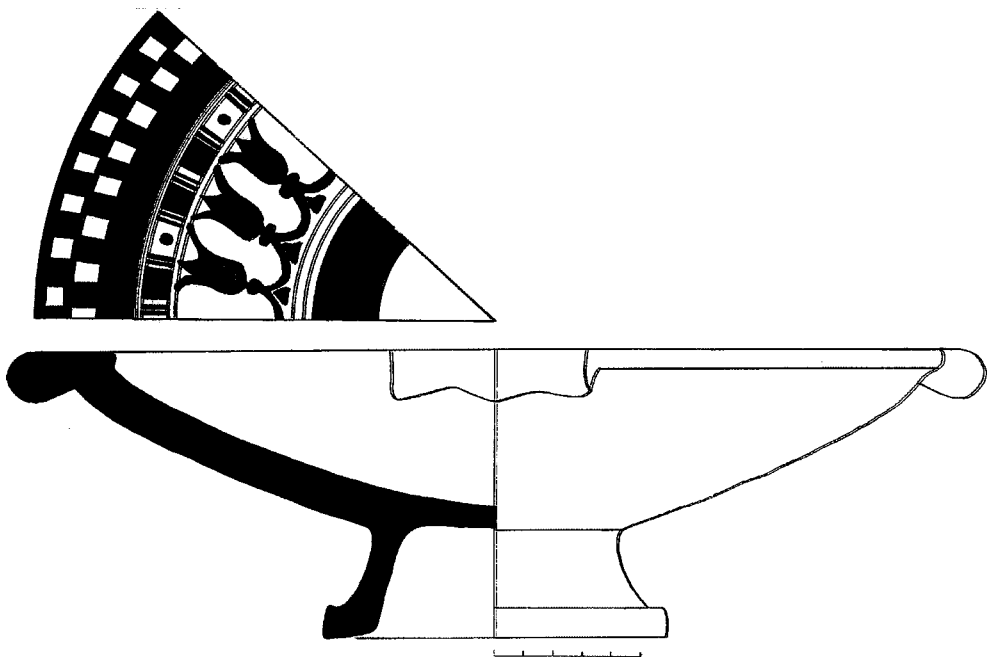
a.

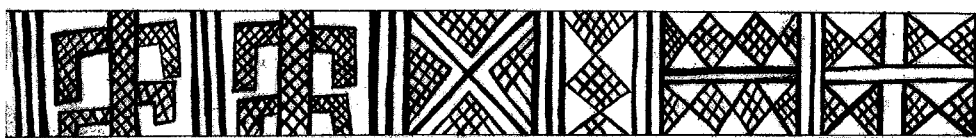
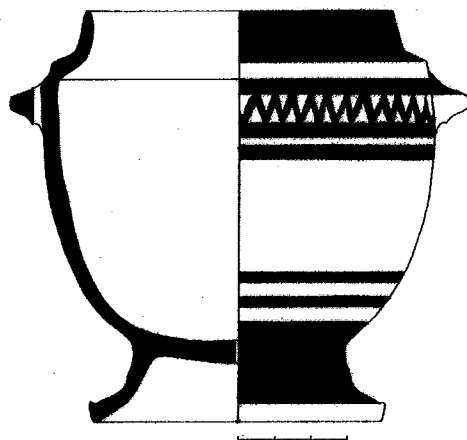
b.

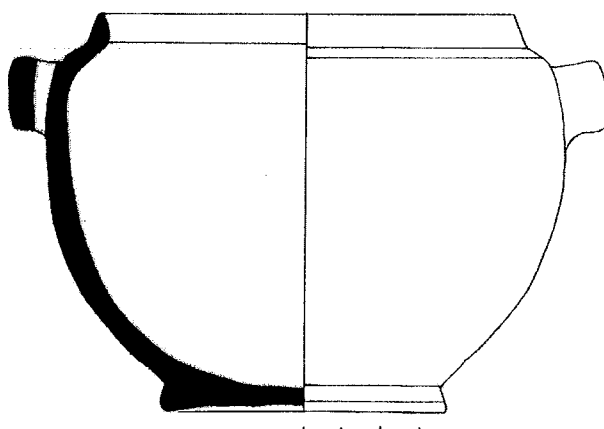
a.

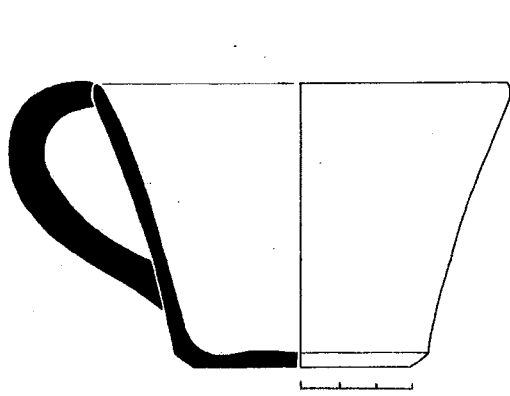
b.

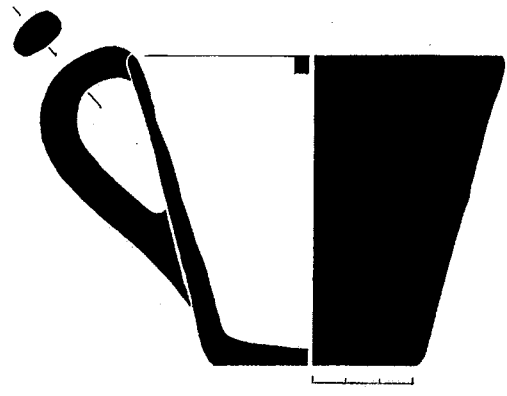
a.

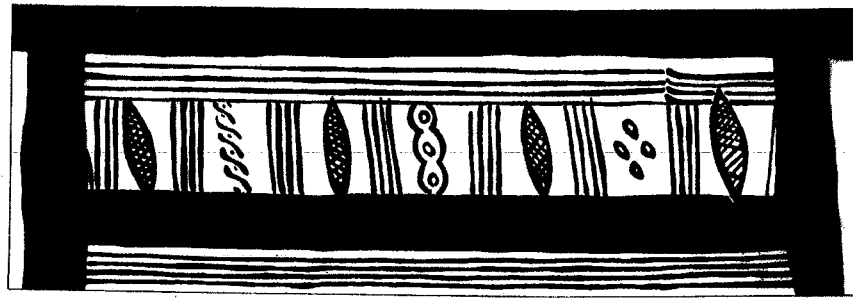
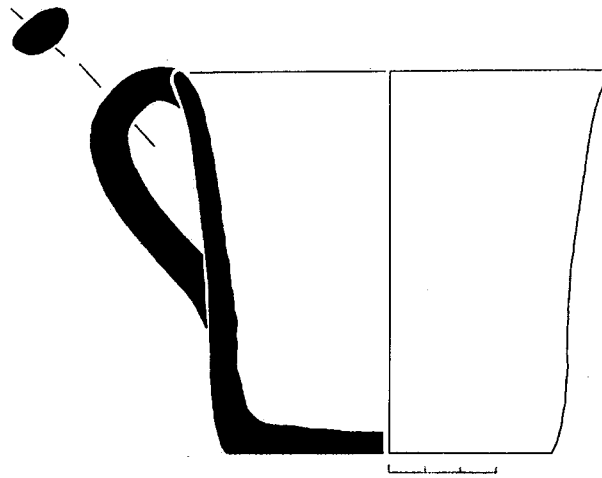
b.

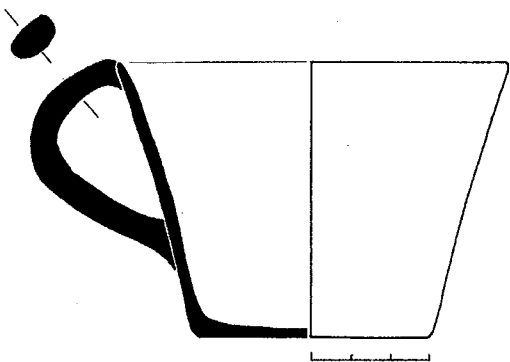
a.

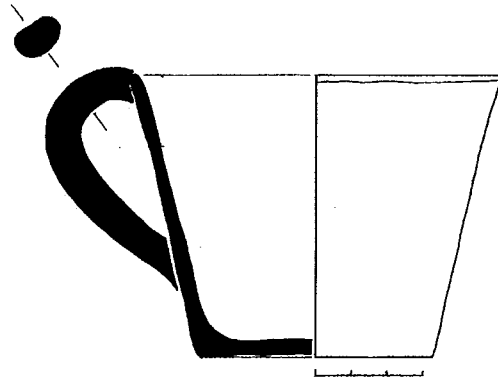
b.

c.

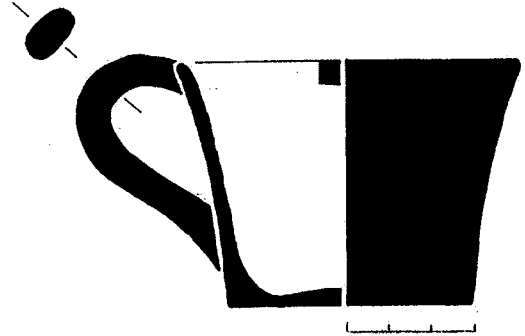
d.

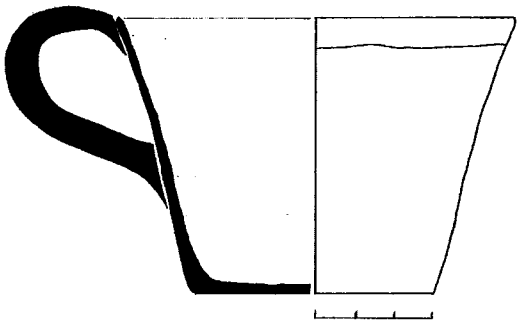
e.

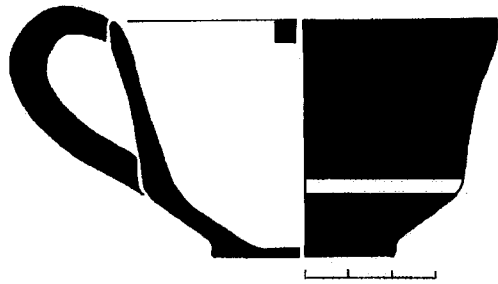
a.

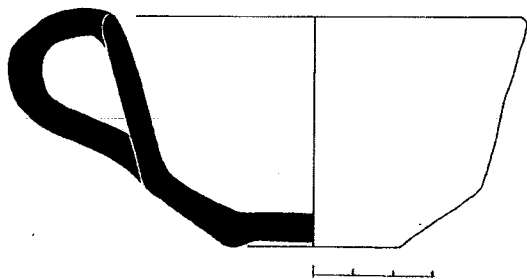
b.

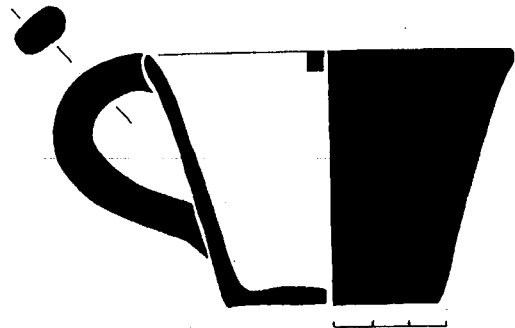
c.

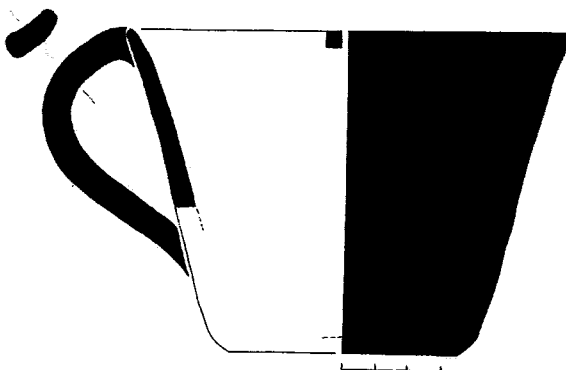
d.

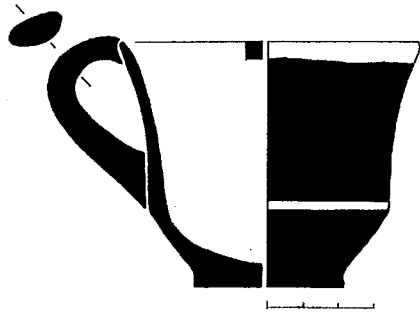
e.

f.

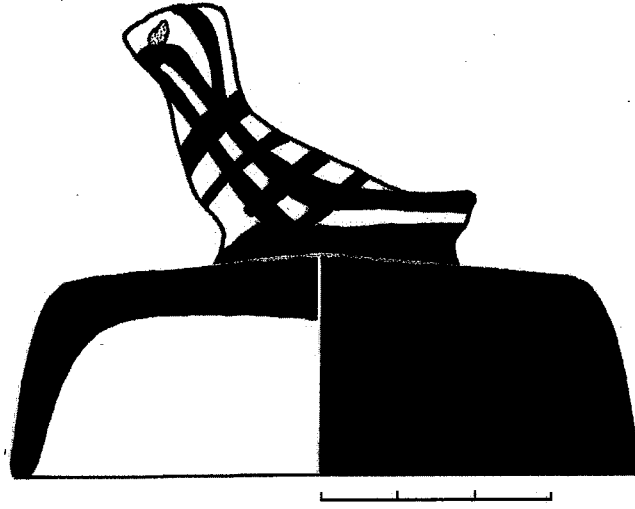

g.

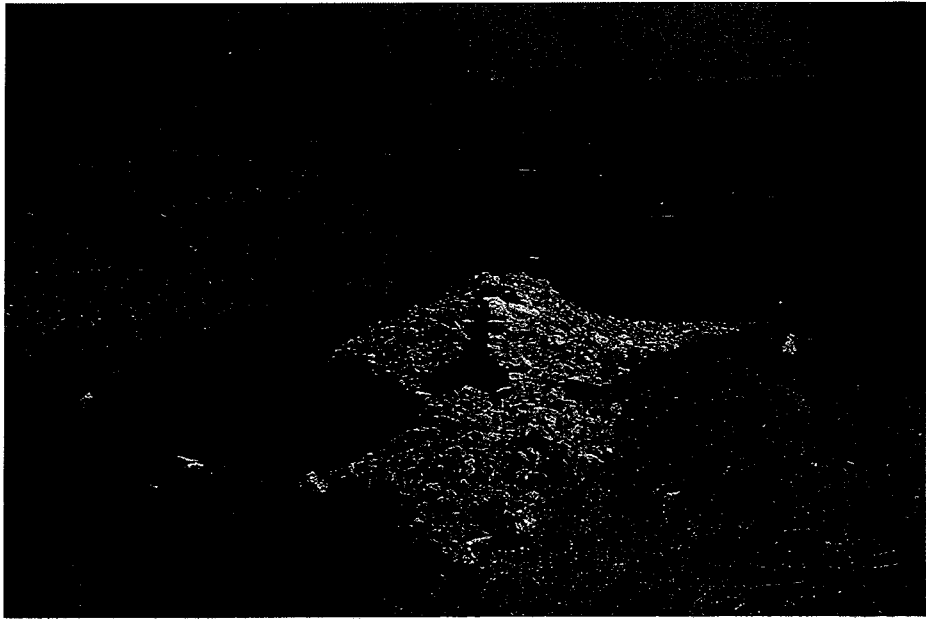

h.

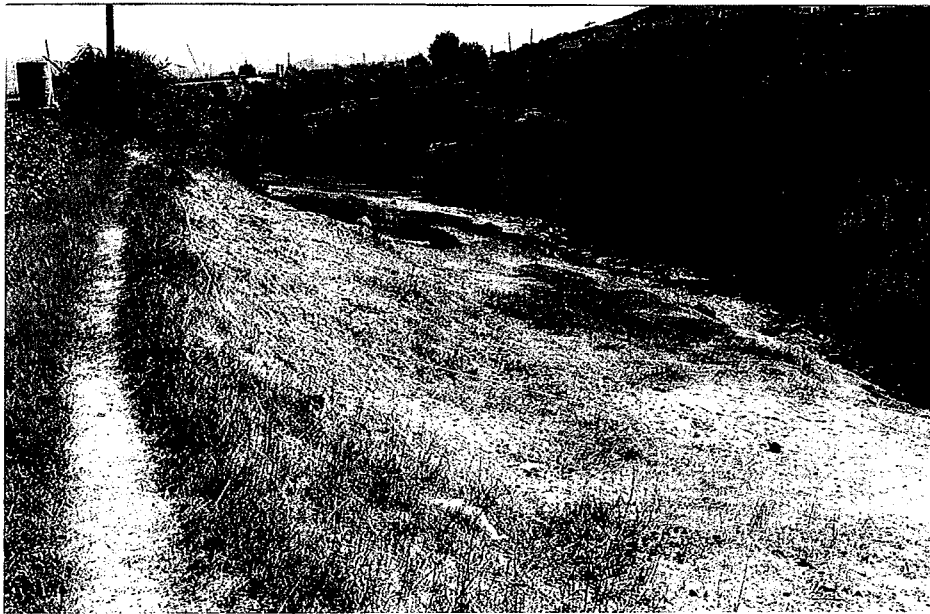
ŞEKİL 25

LEVHA 1

a.

b.

LEVHA 2

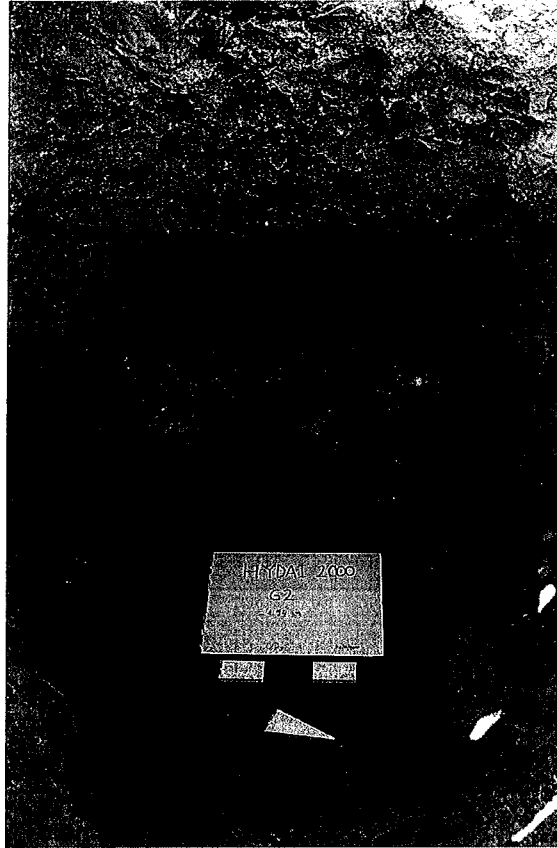

a.

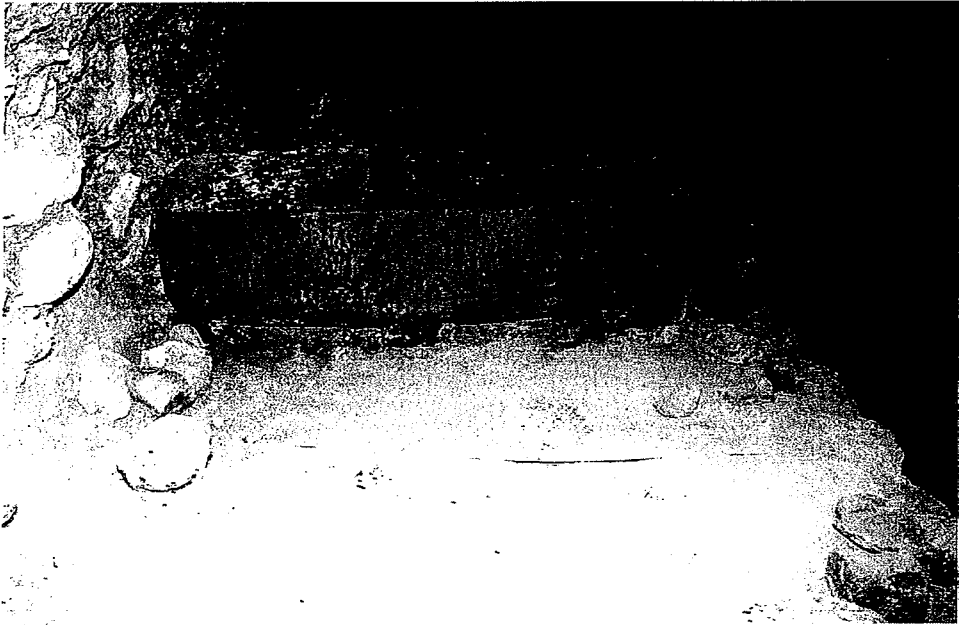
b.

LEVHA 3

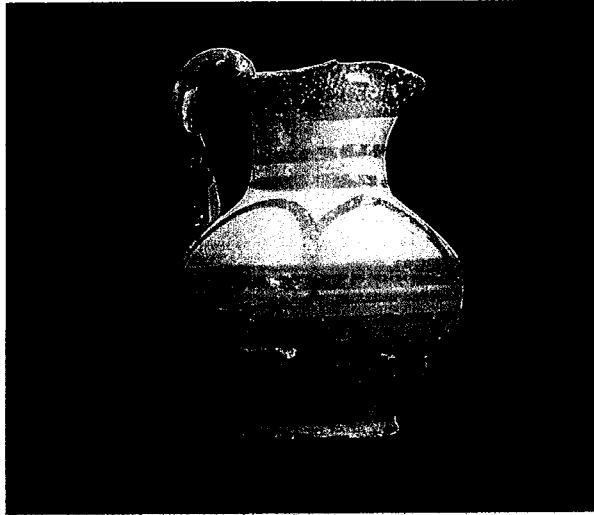

a.

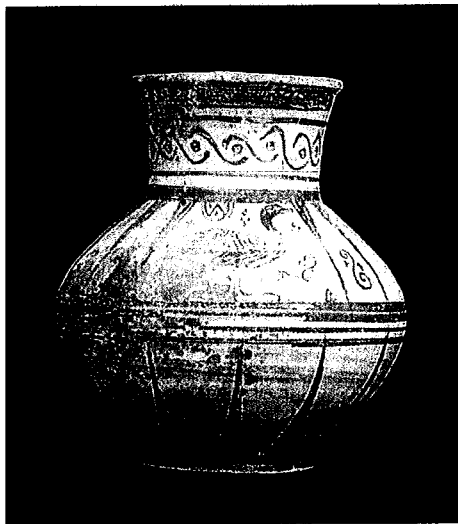
LEVHA 4

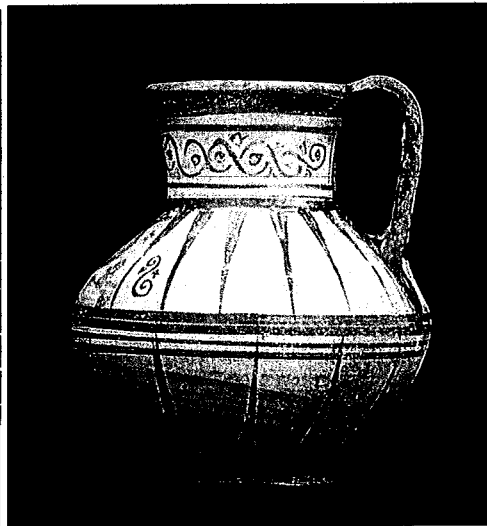
LEVHA 5

a.

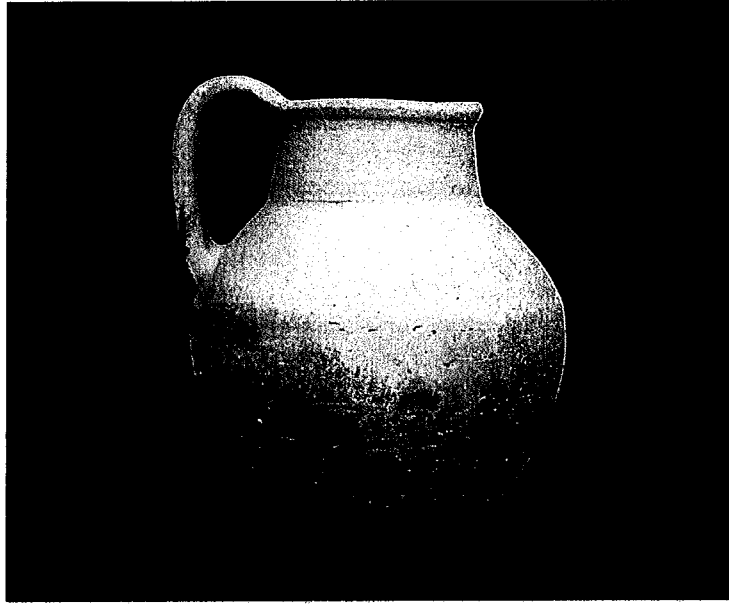

b.

c.

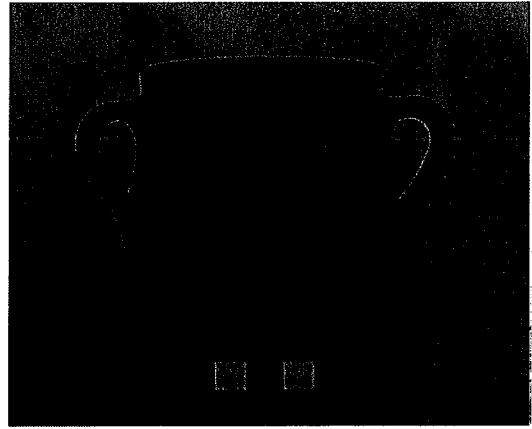
LEVHA 6

LEVHA 7.

a.

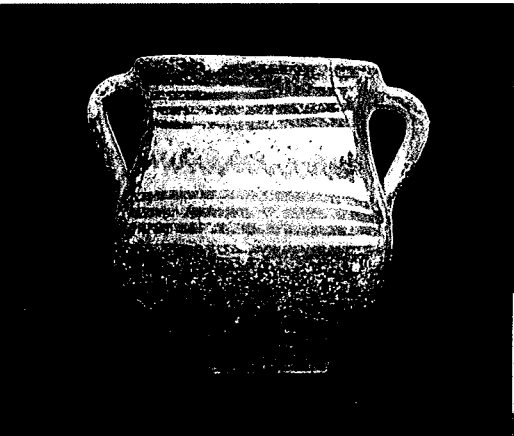
b.

c.

d.

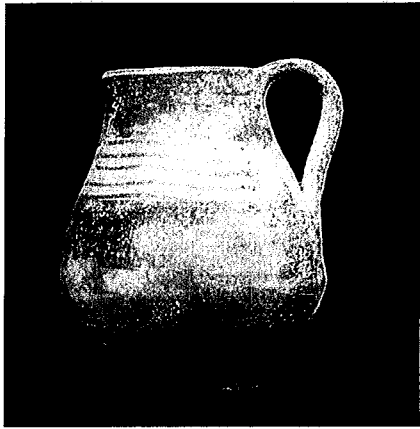

e.

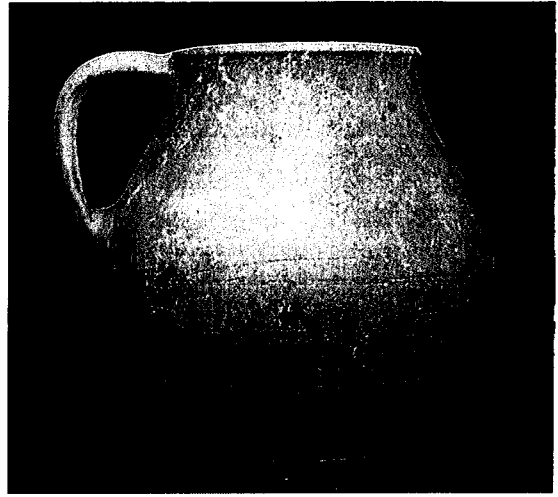

f.

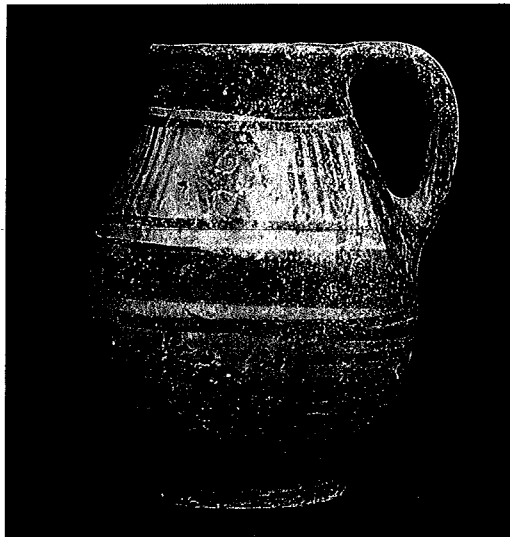
LEVHA 8

a.

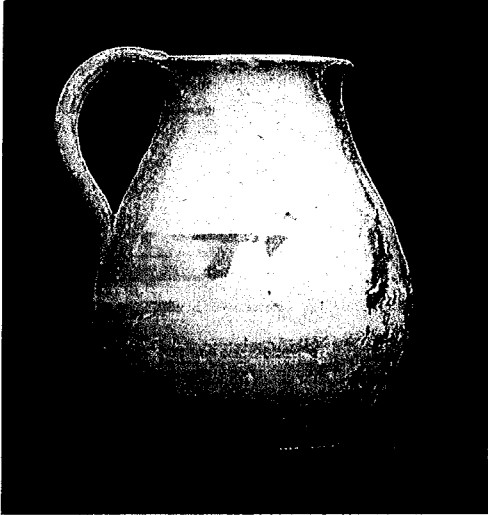

b.

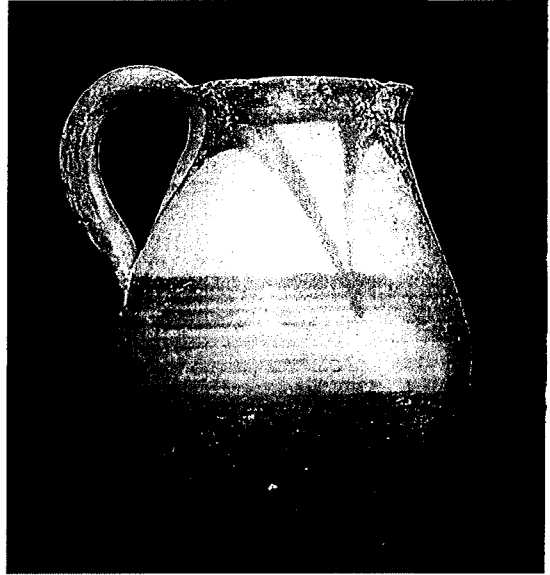

c.

LEVHA 9

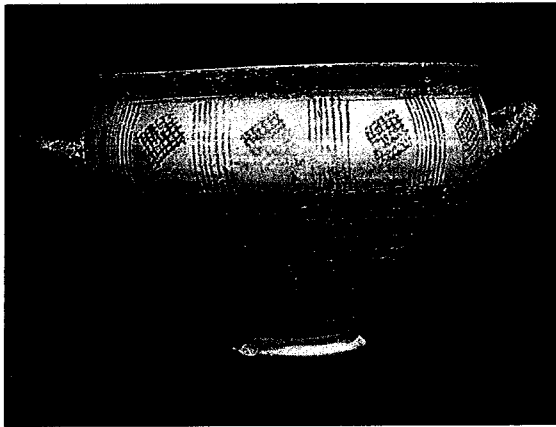
a.

b.

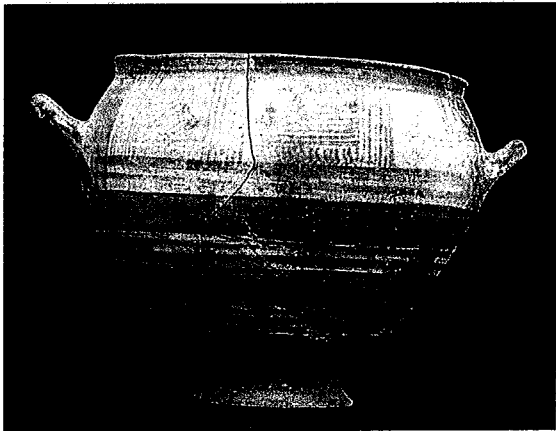
c.

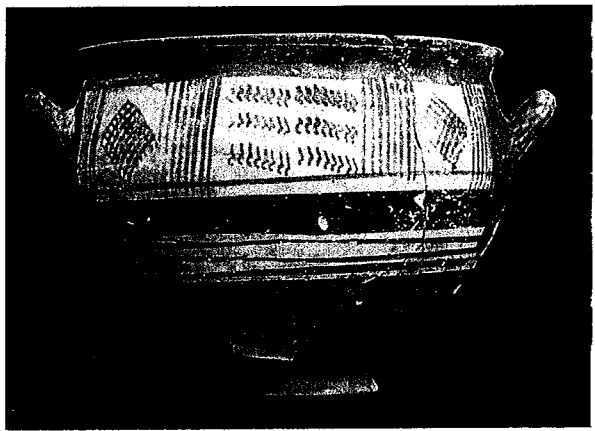
a.

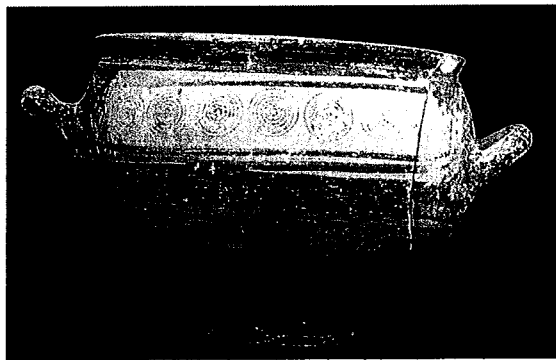
b.

c.

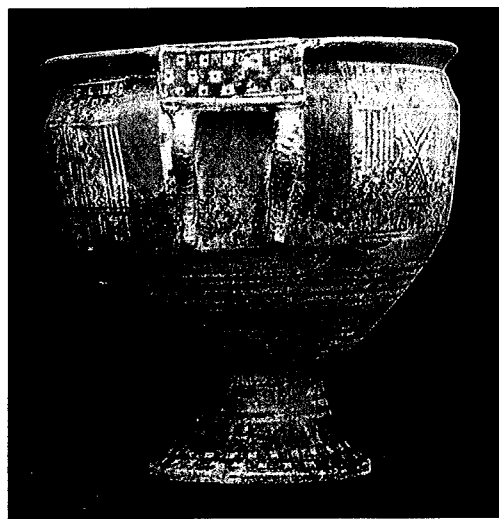
d.

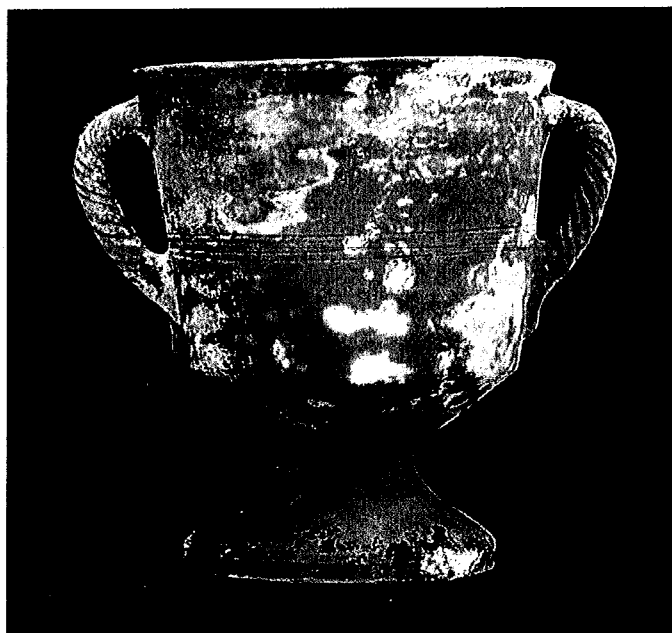
e.

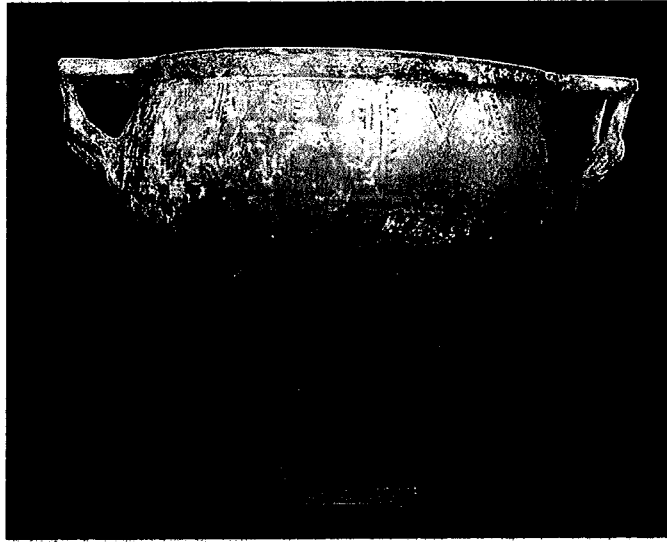
a.

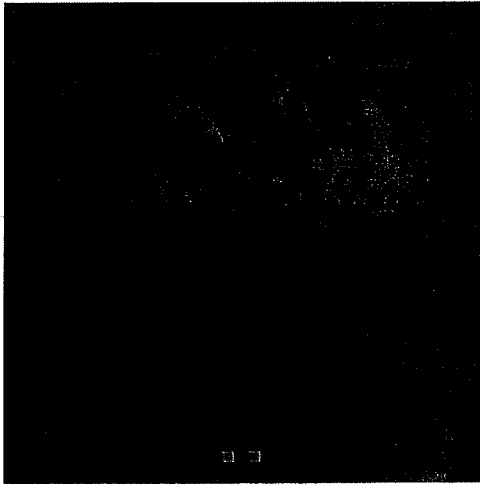
b.

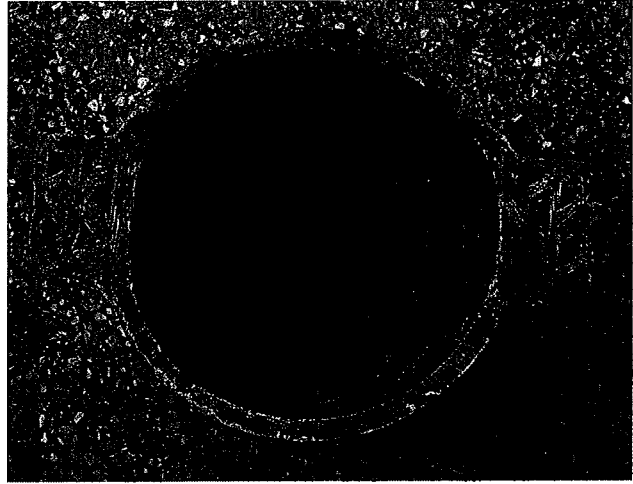
c.

a.

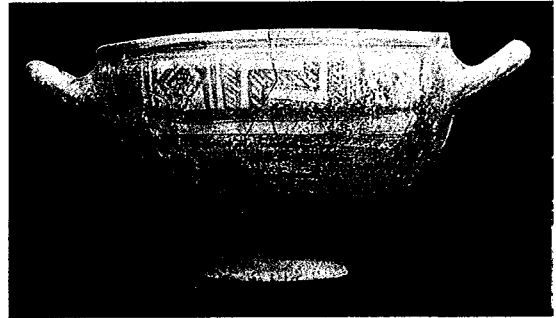
b.

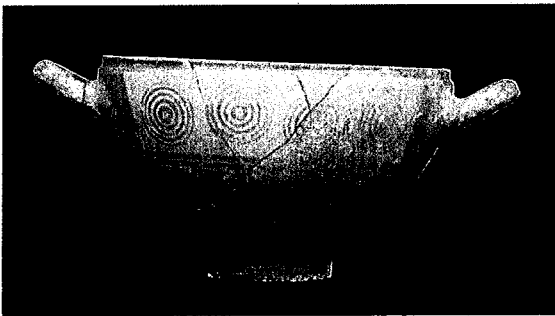
c.

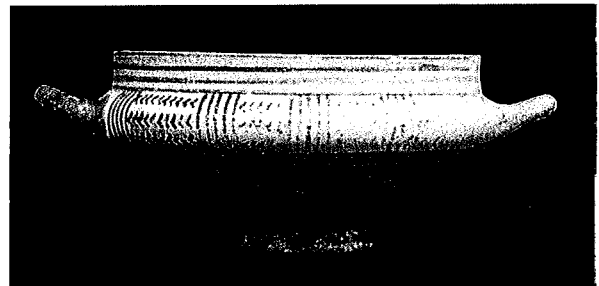
a.

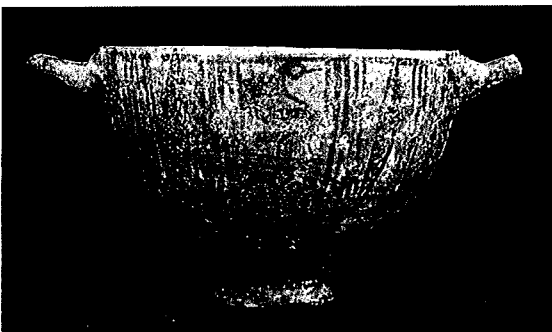
b.

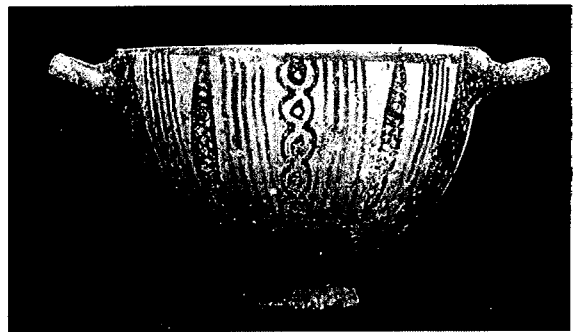
c.

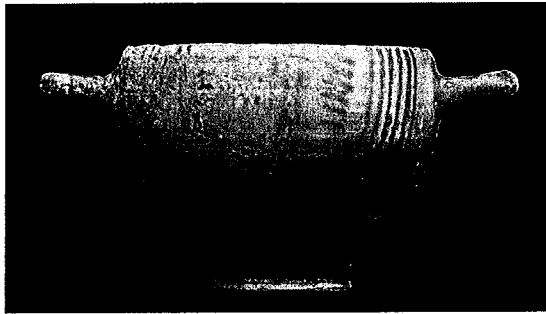
d.

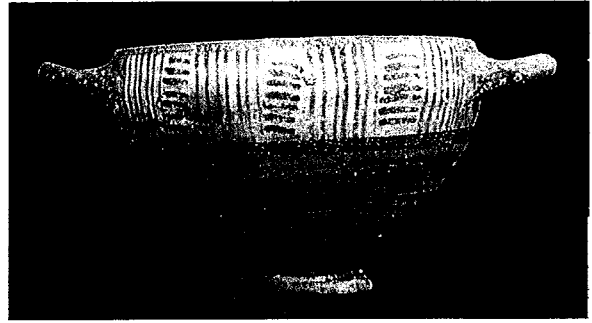
e.

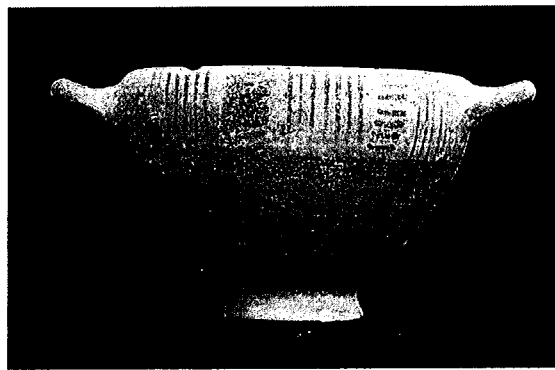
f.

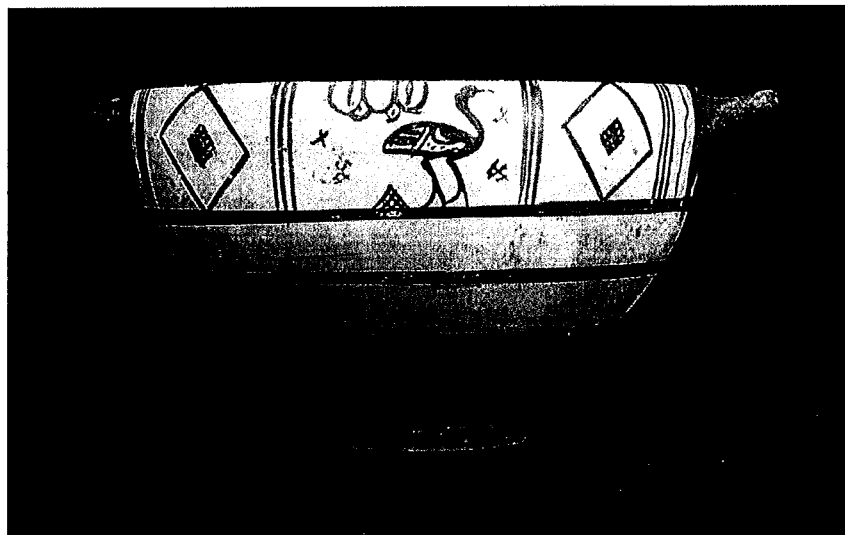
a.

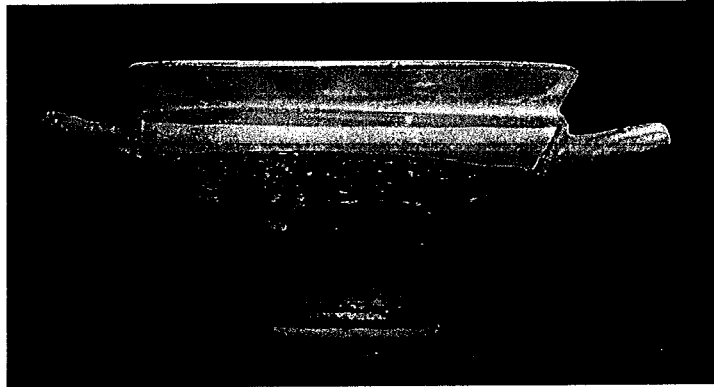
b.

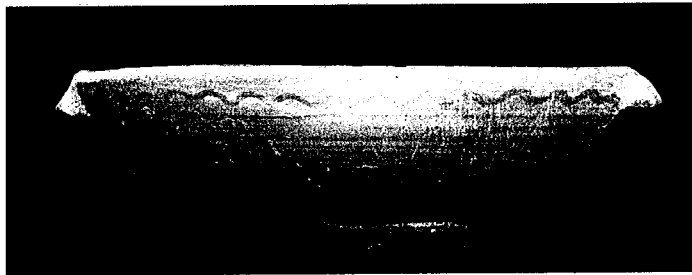
c.

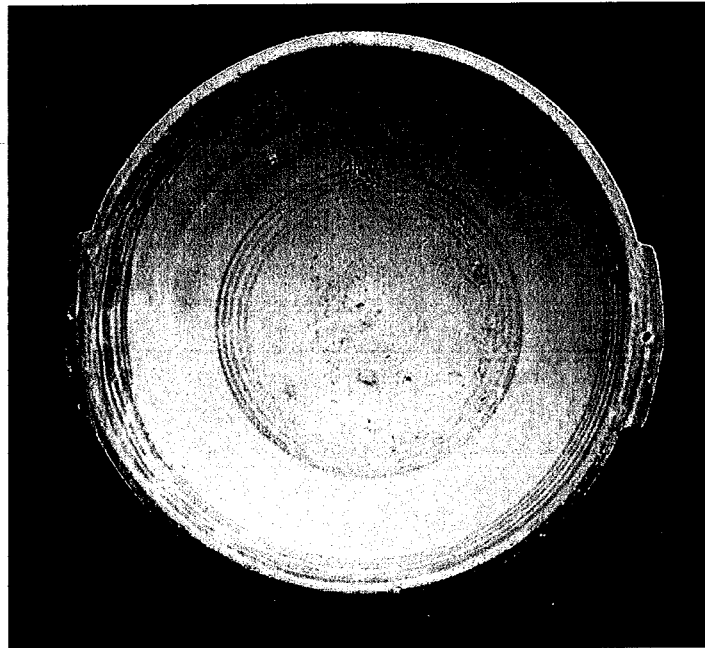
d.

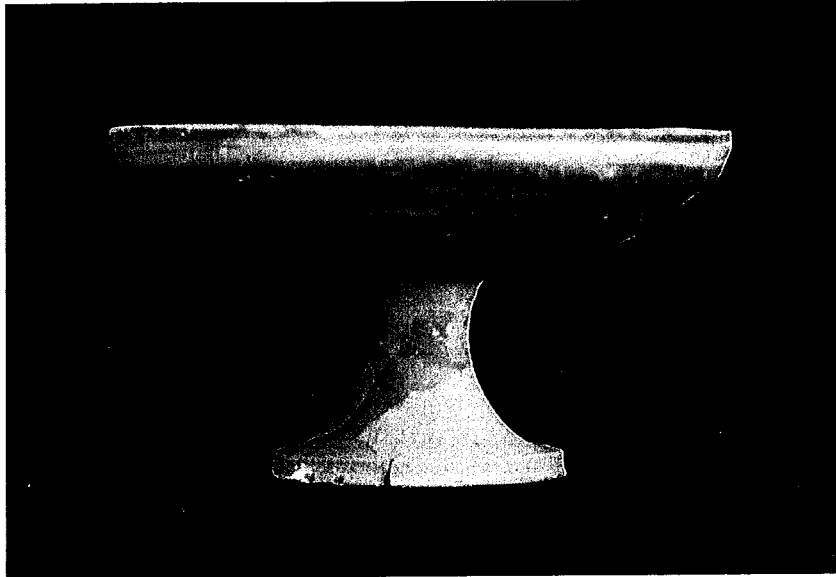
a.

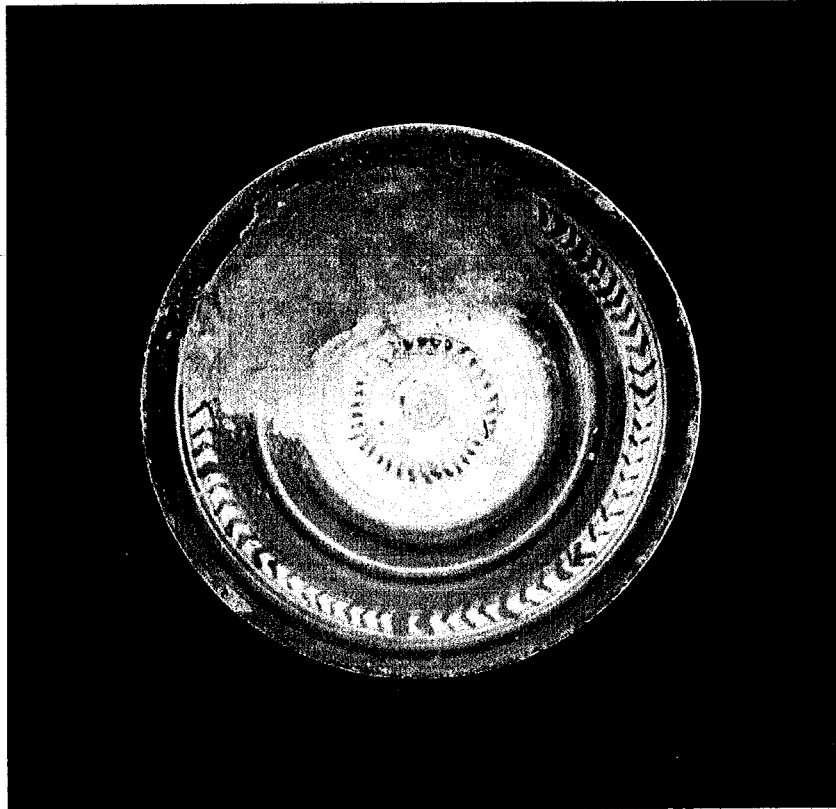
b.

c.

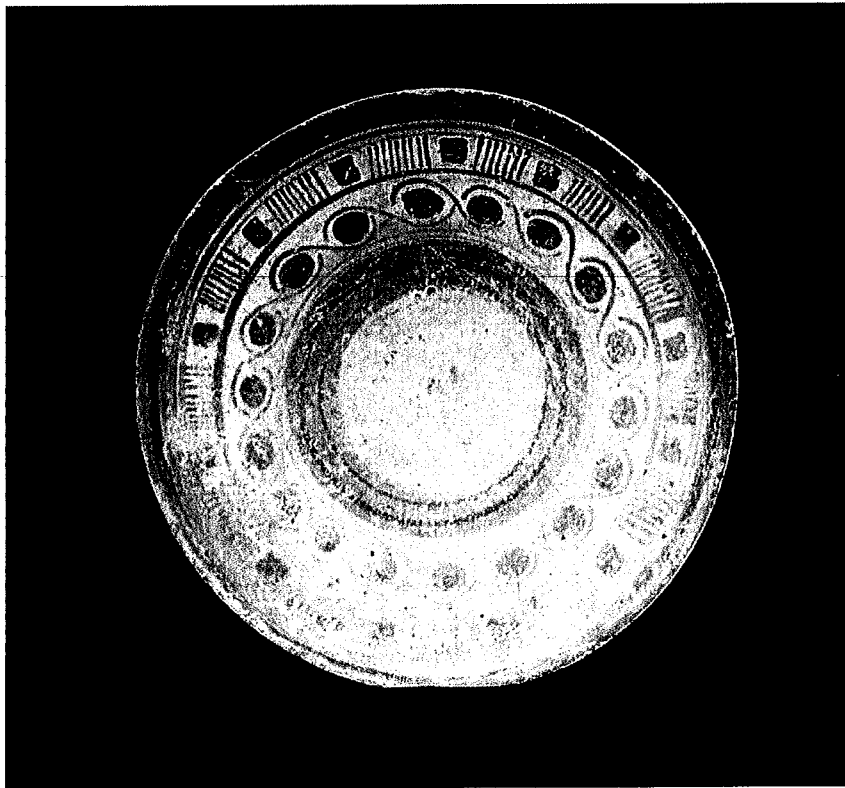
a.

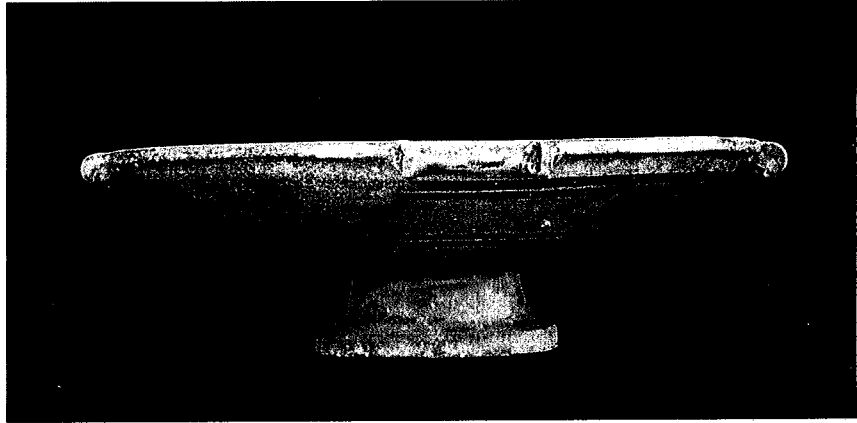
b.

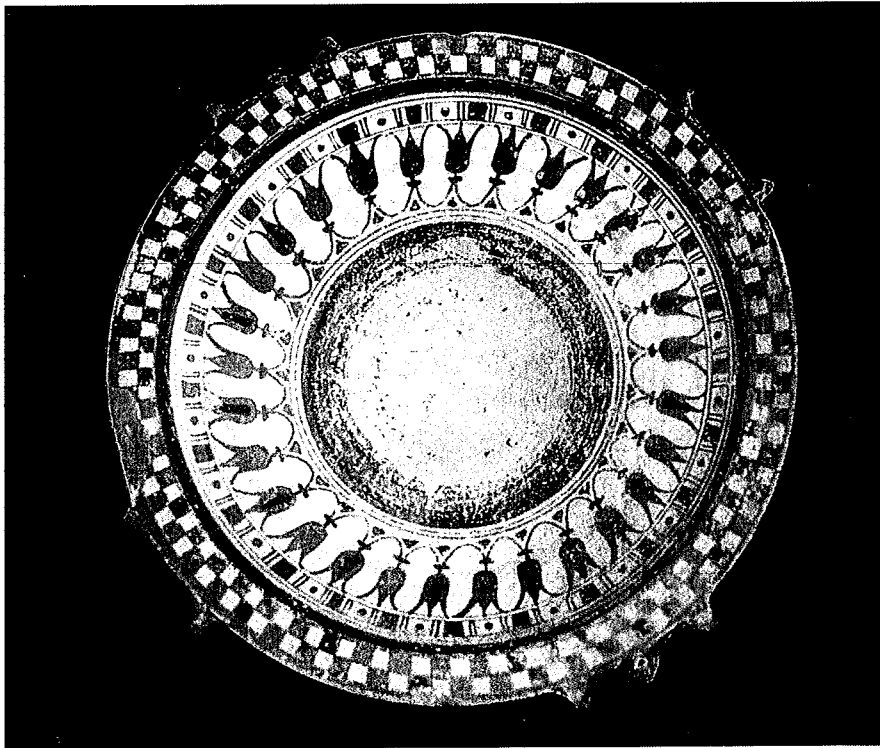
a

b

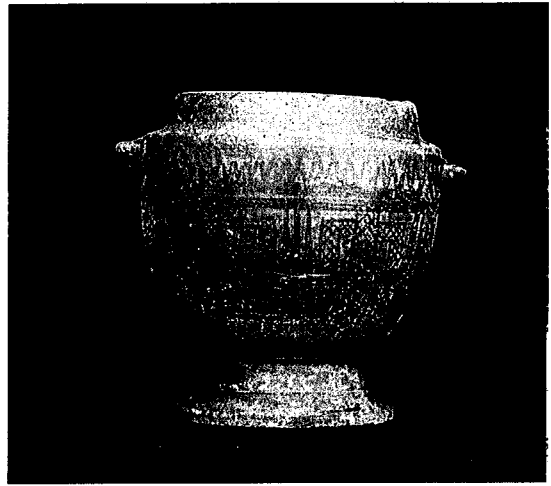
a

b

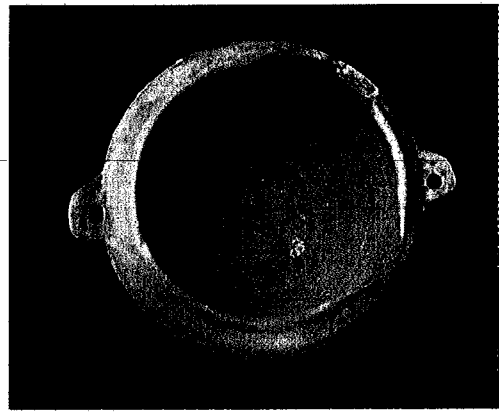
a.

b.

c.

d.

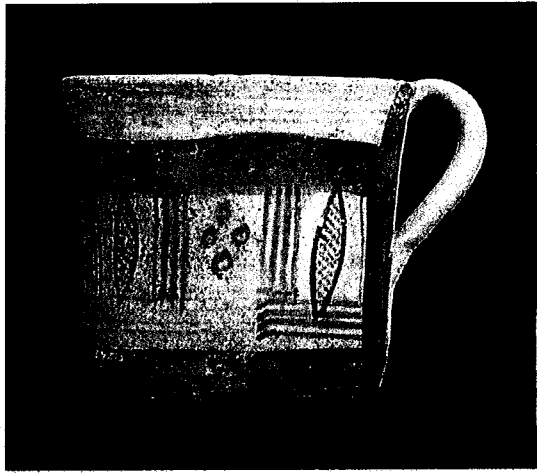
a.

b.

c.

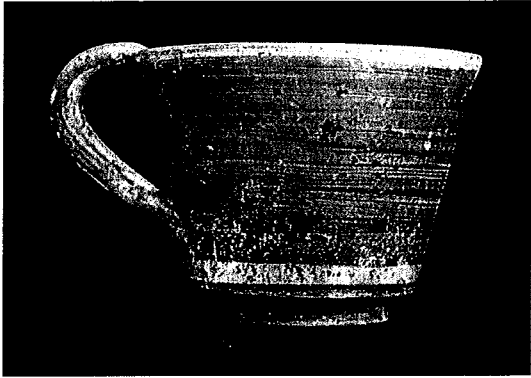
d.

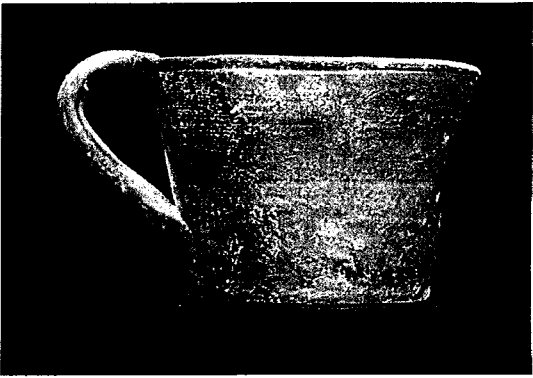
e.

f.

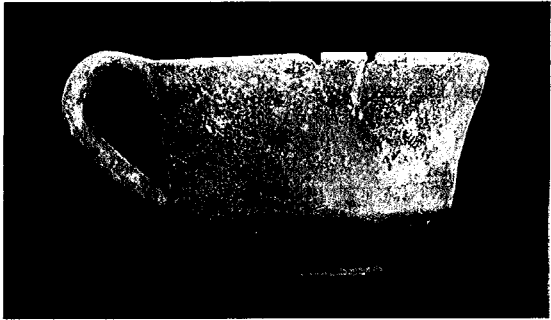
a.

b.

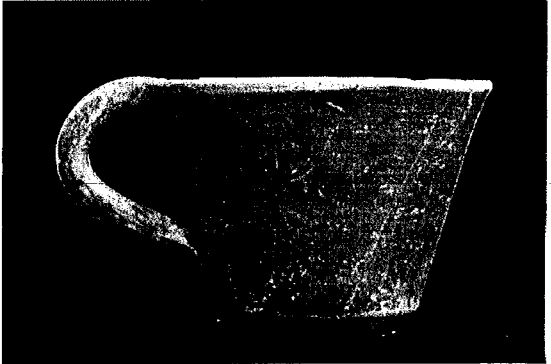
c.

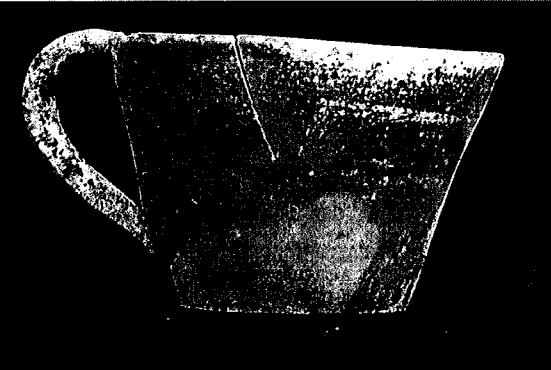
d.

e.

f.

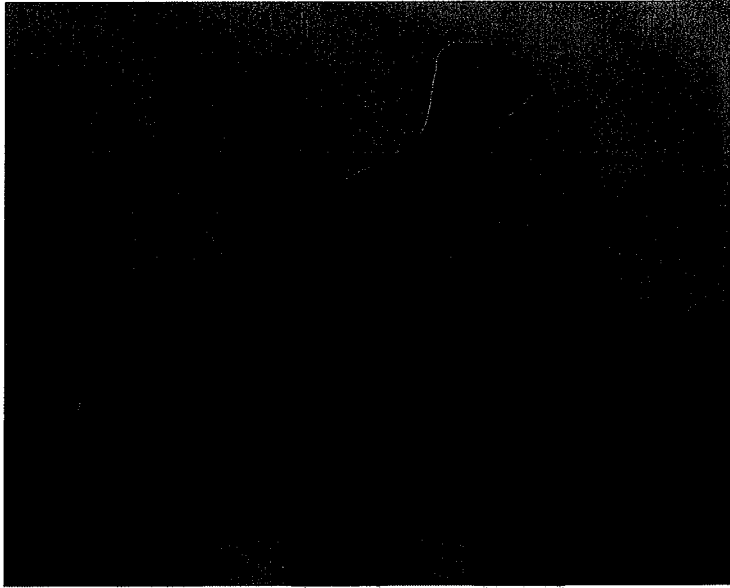

g.

h.

LEVHA 22

a

b

ÖZGEÇMİŞ

Adı Soyadı : SİNEM TÜRKÖĞLU

Doğum Yeri : Bodrum

Doğum Yılı : 1982

Medeni Hali : Bekâr

EĞİTİM VE AKADEMİK BİLGİLER

Lise 1997-2000 : Milas Anadolu Lisesi

Lisans 2000-2004 : Anadolu Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Klasik Arkeoloji

Yabancı Dil : İngilizce

MESLEKİ BİLGİLER

2000-2004 : Eskişehir, Şarhöyük (Dorylaion) Kazıları

2003-2004 : Eskişehir-Afyonkarahisar-Kütahya İlleri yüzey Araştırmaları

2004-2006 : Damlıboğaz/Hydai, Leleg Yarımadası Pedasa, Aspat,
Kissebükü/Anastasiapolis, Mobolla Kalesi ve Sedir Adası/Kedreae-Gelibolu Yüzey
Araştırmaları

2005 : Mylasa Kazısı

2007 : Bodrum, Pedasa Kazısı.